

UC-NRLF

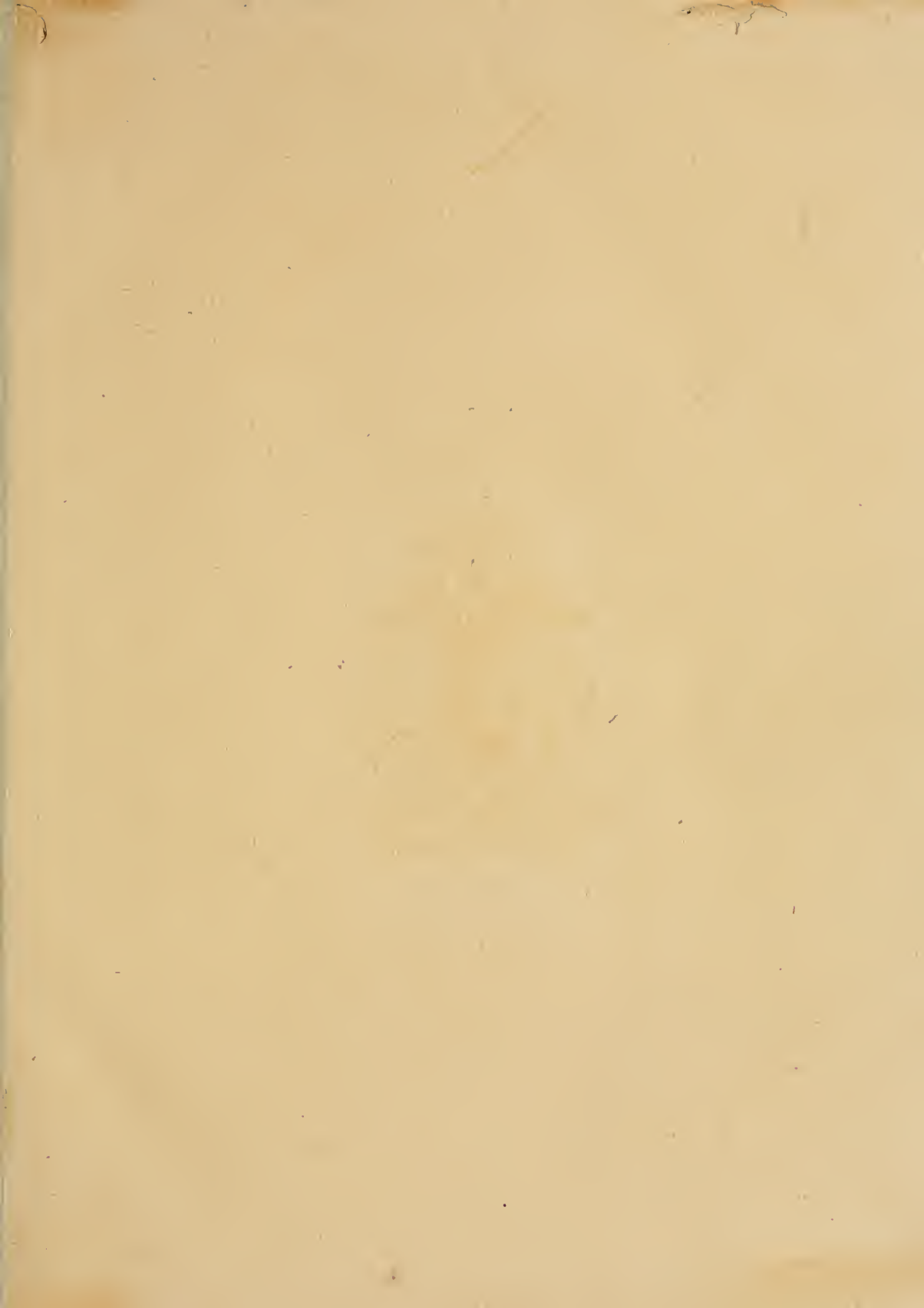
B 3 936 993

No 23. Maher Kabiah. See Title.

Bibliotheca Lindesiana.

18
K

Guest Notice

AN
EVIDENCE
ON THE
*KUBEESA IN THE RELIGION OF THE
ANCIENT PERSIANS;*

OR

A COPY OF THE MAHZER OR CERTIFICATE BY THE LEARNED OF ISF.
HAN IN PERSIA RESPECTING THE ANCIENT PERSIAN ÆRA;

Being a Testimony on the Intercalation in discussion between the Parsees of India, Consisting of 40,000, the Shahinshahians, in defence thereof on the one hand, and 700, the Choorigurians, on the other :

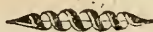
WITH

A TRANSCRIPT OF ITS ATTESTATION BY THE PERSIAN MERCHANTS RESIDING AT BOMBAY SUBJOINED,

TO WHICH IS ADDED

A

GOOZRATTEE TRANSLATION.

The Production of the Evidence is in favour of the Majority, as it refutes the Evidences given by the other Party said to be from the Mahomedan Authorities to prove that the Intercalating Æra was never and not at all related to the Parsee Religion prior to the reign of Yazdijird, but that there was another Æra for that particular purpose without Intercalation. The Evidence also Certifies that the very Æra of the Intercalation was in use in the Parsee Religion prior to the reign of Yazdijird.

*Translate by Mobed Dosabhoy Shohrabjee Moonshée, by order of
the respectable Shahinshahee Parsees.*

BOMBAY:

LITHOGRAPHED AND PUBLISHED BY BEHZDIN PESTONJEE MANECKJEE, AT THE JAM-I-JAMSHED PRESS.

1832.

~~33~~
~~13615~~

52072873

LOAN STACK

BL1575
E7
MAIN

નરથોશતી. દીનમાં. કૃષ્ણશાની. શાહેદીની. ક્રીતાબ.

અથવા.

કદીમ. પારશી. તારીખની. બાબતમાં. શ્રી. ઈરાંન. દેશનાં. ઈશાએ. હાંન. શેહે
રનાં. નજૂમી. તથા. ઓલમાયોનાં. શરશીમાં. બનાં. પેલાં. મેહેનરની. નકલ.

શ્રી. દીનદોશતાં. નનાં. પારશી. મોમો. નવે. શરથી. કૃષ્ણશા. વીશે. નગડો. ચાલે. ઓ
છે. તેમાં. ચૂરીગર. પારશી. ડો. મે. હેનાં. યોની. બીશા. દિત. ૩૫૧. ૩૫૨. ૮૮૭. ૫૨
શની. છે. ૩૫૧. પોતાની. દીને. ૩૫૧. ઈનમું. કુંમ. ગુમાં. ની. રો. ન. મા. ફા. ઉપર. ચ. લા. પે. ચ
૩૫૧. જુલડાં. ગાં. ન. તરીમાં. ૩૫૨. શ. ય. કા. ૭૦૦. ને. ૩૫૨. શ. રે. છે. ને. કૃષ્ણશા. નો.
છીન. કાર. કુરે. ચ. ને. શે. હે. ન. શા. ફી. નરથોશતી. ડો. ને. ૪૦૦. ૦૦. ને. મા. શ. રે. છે
ને. કૃષ્ણશા. નો. ૩૫૨. કાર. કુરે. ચ. તેનાં. યોની. બાબતમાં. ઈ. શ્રી. ઈશા. હાંન.
નો. મે. હે. નર. ૩૫૨. ક. શા. હે. દી. છે. — ચૂરીગર. લો. કો. ઈ. મુશા. ભાં. ન. લો. કો. નાં. ૩૫૨
તમા. પો. નાં. કો. ત. તથા. ક્રી. તા. બો. ને. નાં. મે. હે. પૂ. શા. બે. ત. કુર. પા. શા. હે. દી. ડો. ૩૫૨. પી.
ને. ઈ. ન. દે. નર. ૩૫૨. શે. હે. રી. ૩૫૨. ની. ૩૫૨. ગા. ઈ. પારશી. લો. કો. માં. બે. ઈ. તારીખ. ચા. લતી
ફતી. તે. મો. ઈ. ક. કૃષ્ણશા. ની. ને. બી. છ. વગર. કૃષ્ણશા. ની. ૩૫૨. ને. કૃષ્ણશા. ની. પા. દ
શા. ફી. નાં. કુંમ. ની. મે. હે. રા. લ. લે. વા. ની. ૩૫૨. ને. વગર. કૃષ્ણશા. ની. દી. ન. ની. તે. હે. ને. ૩૫૨. ઈ
રાં. ન. નું. મે. હે. નર. ૩૫૨. ડો. શી. પા. ડે. ચ. * ૩૫૨. ને. વરી. ૩૫૨. ને. મે. હે. નર. શા. બે. ત. કુરે. ચ. મે. ને
તારીખમાં. કૃષ્ણશા. હાં. તે. ન. તારીખ. ઈ. ૩૫૨. નર. ૩૫૨. ની. ૩૫૨. ગા. ઈ. પારશી. લો. કો.
ની. દી. ન. નાં. કુંમ. માં. ચા. લતી. ફતી. *

૩૫૨. મે. હે. નર. ની. શા. યા. ઈ. તથા. શા. બે. તી. નાં. બાબતમાં. શ્રી. મુમ. બ. ઈ. માં. રે. હે. નારા. ઈરા. ની. શો.
દા. ગા. રો. નાં. શરશીમાં. બનાં. પેલાં. મે. હે. નર. ની. નકલ. ૩૫૨. શા. થો. ફે. ની. પ. ચ. પા. ડે. છારી. છે
શે. હે. ન. શા. ફી. નર. થુ. શતી. ૩૫૨. કા. બે. રો. નાં. કો. કુંમ. થી. તર. નુ. માં. નો. કુર. નાર. મો. બે. દ. કો. શા.
લા. ઈ. શો. રા. બ. છ. મુ. શી.

છા. પી. બ. હે. ર. નો. કુર. નાર. કુંમ. તરી. ન. બે. હે. દી. ન. પે. શત. ન. છ. માં. રો. ક. છ. *

શ્રી. મુમ. બા. ઈ. નાં. નં. મે. નં. મ. શે. દ. નાં. છા. પા. ખાં. નાં. માં. છા. પા. ઈ. છે.
શ. ને. ૧૨૦૨. નાં. કો. શે. ઈ. ૩૫૨. નર. દે. નર. દી. ન. લુ. શી. *

બાબા શા. એ શાગર. મેહર બાબા.

ਅਮਰ

ॐ मे ह्रे नमः भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम् ।
तत्त्वम् तथा विद्मः ।

અમે જોતા પાળને ધાપીને જાહેર જોઈ જરનાં રૂંઠાં મંતરી ન બોલે

न० पेशतं न० मां (लो) क० = पा६ मू० अतेशर० अवरयी० शरये० दार

શ્રી-તથા-ગૂંજ-રાત્રીનાં-વાંચનાં-રા-પોને-૩૫૯-તે-પગરે-શરવે-નો-૩૫૯-

તેમદે. અશ્વશાન. કરીને. ફૂલ. જરથોશતી. સોમોને. જહર. મરૂંચ.

તે. એ. મેહુજર પાલાપોની. શા હેદી થી. શા ધૂ. જાહેર. થાદિયજે. જત.

થોશતી-દીનમો-ક્રવીશો-તાત્રુક-રાખેછો-પને-પારશી-લોકોમો-

કેટલા એક થોડા લોકો ઈલાખાને ચૂંટી ગર લોકો જેમ્સે પાળ પા

शरे- ८८ वरुश-था छिपां-पोतानां-आप-दादानी-दीननां-अहीम-

રોજ માણ પડતા મેલીને પોતાની દીનમાં દિશ્વ અંનગરતા તરોશા
 ઉંપરથી દિશ્વ માણ પાગલ વધે પાય તેનાં પોંઝે હેય ઝે બેઠે તારી
 ખૂંટી તેમાં દિશ્વ પાદશાહોની જેમાં કબીશો હતો અને ખીજી
 દીનદાર સોઝોની વગર કબીશાની (દિશ્વે હેય) તે હેવી બેઠે
 તરહાંની તારીખની વાતને દિશ્વે જરવાલાવો ખોરી તથા રદ
 ખાતેલ કહેય * અને શાફૂં ઉંઘાફૂં બોલેય ઝે જે તારીખમાં ક
 ખીશો કરતા તેજ તારીખ પર હેજગાર અને દિઆદતનાં કરનાં
 રમાં ચાલતી હતી ઈઆને જે તારીખમાં કબીશો હતો તેજ તારીખ
 દીનદારીનાં કામમાં ચાલું હતી * અને વલી દિશ્વે જરવા
 લાવો પોતાનાં બોલમાં બોનાં કોલ તથા કીતાબો ઉંપરથી શાફૂં
 ઉંઘાફૂં બોલે છે જે (૧૨૦) દિશ્વોને વીશ વરશે કબીશો કરવો
 તે શરવે દિશ્વોની (ઈઆને પારશી સોઝોની) દિઆદતમાં
 ખલલ નહીં પડવા શાફૂં છે કાંઈને કબીશો દિપરમાં લો નહીં કર

તે તો હેનાંની દિઆદત દરૂંશન પાતે નંહી પાશતે શાબેત થાઈ
 ઉંને દિમે હેજરનાં બનાવનારાયો તથા શાહેદીનાં કરનારાયો
 શ્રી ઈરાંનનાં દિશરૂહાંન શોહેરનાં ષ્પોલમાંયો તથા દાંનાંયો
 તથા તાંહાંની પાદશાહી શસત નતનાં હોદાવાલાયો તથા પોતા
 ની શરામાં બૂંનેરગ મરત બાનાં રાખનાંરાયો તથા બીબીયોને
 બીજેમ પાઠ જરથોશતી દીનની કેતાબોની શાહેદીથી શોહૂન
 શાહી જરથોશતી ષ્પોને દક્રીન છેજે જરથોશતી દીનમો ધબીશો
 બદિજ છે ને તેમાં ધશો શક નથી તેમ (દિલોક્રોનેબી) પોતા
 નાં ષ્પોલમાંયોની બનાવેલી કેતાબો ઉંપરથી દક્રીન છેજે જર
 થોશતી દીનમાં બેશક ધબીશો બદિજ છે * દિ શાહેદીથી બો
 બું દિહેલું જાહેર થા દિયજે સુંરીગર પારશી લોકો મુંશલમાંનો
 નાં ષ્પોલમાંયોની કેતાબોને નાંમે ધબીશાને જરથોશતી
 દીનમાંથી મુંનકેર બદિય તેહેનાંવોનું કહેલું રદ ષ્પોને વાતે

લ છે * એગર ચે ક્રેલી દિક મુંદત થી તે હાલનાં વઝત મુંધી ક
 ખીશો ક્રરવાનું કામ હિંડી ગીઉં છે તો પંણ તે ખરી વાત નો દિક રા
 ર ક્રરવો એને શરવે કોઈ પુંછનાં રની નજદીક મળું લ થા પુંને
 હા એ રા હા રશમ હમારી જરથો શતી દીનમાં જ દેજ છે તે ક્રે
 લી દિક મુંદત થાઈ હમુંથી ખની નથી એવા વીઉં તો દિ વાત કૂલ
 દાંનાં વોની નજદીક પશંદ છે * પંણ દિ એથવા હરદિક ખીનું
 દીનનું કામ કંઈ શખખને લીધે ક્રેલી દિક મુંદત મુંધી એથ
 વા હમેશો જલવી નહી શકા દિ ને પડતું રે હે તેથી કુંની એ
 ની શરમને લીધે દિલેજે કુંની એનાં નાં દાંન લોકો વગર
 શમજવે ખીણુ મારેજે તમારી દીનનું કામ ક્રેમ નહી કીધું
 તેને લીધે તે દીનનાં કામને ખીલ કૂલ મુંજ ક્રે ર જવું જે એ
 હમારી દીનનું કામ જ નથી દિવાત કૂલ દાંનાં તથા રાશતી
 પશંદ લોકોની નજદીક દાણી બદ છે * એને હેપું બોલ

વાનો મોહોટો ગૂંનાં છે * એને હેવી વ્યાખતમાં ખરી વાતનાં

દિક્કારનાં ઈશનાં રાંડોને મોજું મારણું દિ નાદાં ન તથા દીનકુંડા

મંત્ર લોકોનું કાંમ છે * *

દિ મેહેજર બંનવાવી મંગાવાનો શબ્દ

દિ મેહેજર શ્રીઃ ઈશનાં દશમુદાં શોહેરવાં રેહેવાશીઓ પાશી

થી કરી મંગાવવાનું એકલ કારણ દિછો પાછ જરથોશતી દીનમાં

થી કબીશાને આલેલ ઈરવવા શાકું ચુંરીગર પારશી લોકો દિ મુંશલ

માં લોકોનાં એસમાં વોને તથા તેનાં વોની કીતાવોને નાંમે ઓ

રી શાહેદીઓ દપાવવાઓ દરેગ નંદી કીધી ને તેજ કીતાવોની શોહે

નશાહી જરથોશતીઓની તરફ દાશીની ખરી શાહેદીઓને દીલવા

હેતેમ એન ગટનું બોલવામાં બુખાંત ખોલી તે શબ્દથી દિ દશમુ

દાંનાં બોલમાં વોનું મેહેજર મંગાવી છે * કો દિને તાંદાંનાં મું

શલમાંનો નાં એલમાં વોનાં કોલ ઉપર દિ ચુંરીગર પારશી ઓજું

પૂરું દિશી ન છે * એને તે હું જાં પોતી શા હે દીને મજ ખુંત શા ન દ કરી.

બંદોય * એને મૂંલાં કાઠિશ બીજા રૂશાતં મને મૂંરી ગર પા રશી.

બો કો દિ હુ જ રો રૂપી આ આપ તા કરીને અમું શાંત દ કારંણ શર શ્રી.

ઈરાંજ બો ક લે આ ક્રો કબી શો દી ન માં જા દિજ છે કો નંદી * તે પા તની.

૪ શ્રી એને ૪ તી જ થા વા જોગ શા હે દી ભઈ આ પે કો તે થી મા ખુંમ.

પા દિ કો કબી શો દીને બે હું માં જ દી આ શ ની મો જા દિજ છે કો ન હી *

એને બે જા દિજ હો દિતો શંમ જો જો શ્રી ઈરાંજ માં એને શ્રી હી ન દોશ

તાંજ માં રે હું નાં રા પાર શી આપો મધે દિ ક મા શ નો તદ્વા પ ત છે તે શ બ

બ કબી શા નો છે * એને કબી શા ને દી ન માં જા દિજ ન હી જોને

આ ઉં ૪ ર થી પોતા નાં આપ દા દાને તથા આ કી નાં હી ન દોશ તાંજ માં

૪ શ ના રા પાર શી આપો નાં આપ દા દાને દિ ક મા શા મું કોલા લે ખી ને દ

ક મ હી નો આગ લ પથે આ તે મું ક થા ઈ છે * એને બે જા દિજ

નંદી હો દિતો શંમ જો જો દિ ક મા શા આગ લ પથે આ છે તે ખરી.

ધારણાં ઉંપરથી વધે દપા છે * અને પોતાનાં તથા બાકીનાં હીન
 દોશતાંનનાં રેહેનારનાં વડવા દિક્ર માશા યુકંલા હશે * પછે મું
 લાં કાઉશા ખીન કુંશતંત્રા શ્રી ઈરાંન નાઈને ઘણાં વરશા મુંધી
 તાં હાં રહીને તાં હાંનાં મુંશાસમાન આગા હોશેન મુંનજેમ બેને
 તેનાં વકતજો મોહોરો મુજબ અને દિક્રો ક્રેહેવા દમોછે તેપાશેથી
 દિક્ર મોહોર તાં હાંનાં ઘણાં દિક્ર મોલમાંવો તથા બીજાવોની શાહેલી
 મુંધાંનું બંનવાયી લાપેદ્યા * અને તેહને મોહોરી શાનદ કરી રાખી
 અને કુંદાંમોજા કરી દિયને તે શાનદ ઉંપરથી નાંધલાયીતે મોહોરા
 મુંધી મુંરીગર પારશીઓ મોહોરી હીમત તથા ઘણી તેજા શાધે
 દિમ કરી બોલતા આપે આપને હુમો લોકો પાશેતો હેવી મજબુ
 ત શાનદ મોજું દછે અને તેમાં શા મુલમેલું છેને જરથોશતી દી
 નમો કબીશો નાઈન નથી અને હમાંરો મહીનો શહી કરી આપે
 મોય અને કબીશાને આતેલ કીધોય * અને દિવનાંમો દ મુંશ

લખાંજનાં બનાંવી દપાપેલાં મેહેજરની મોરો રાઈ ઉંપરથી ધખી
 શાને ખાતેલ ગાણીને પોતાનો મહીવો શહી ઠેર પવા શાકું મંઈ
 મંઈ તરાંથી મંન ગંમ તું ખોલે છે * વાશતે જજગોનાં આલખાં
 પોની શાહુદી દિ ચૂરીગર પારશીખોને દક્રીન દપાપે તેહવીછે તે
 થકી તેજ મંગાવી જરૂર જાણીને જો શાહુદી ચૂરીગરો પોતે આ
 રેછે તેજ શાહુદીને ઈનકાર કરી નહી રાખે અને જો તે શાહુદીને
 નાં મળું લ મરેતો શરપે કોઈને અરાજું અરૂં અને ખોરાંનું ખો
 રું તરત માલમ પડી દપાપે [૧]

દિ મેહેજર

[૧] જોણાંજને મૂલાં પ્રાકિશ ખીન ઝુશતમ શ્રી ઈરાંજથી દિ મેહેજર લાવે
 દપાપેવારે દિપંજનાં જો કરાં મુલાં ઝીરોજજ દિપંજની શાથે હતા તે પંજો દિ મેહે
 જરને રાને ૧૧૮૭ ઈસવ મેહેજર દી રાને ૧૮૨૮ ઉશખી નાં વરશમાં પોતા
 ની બનાંવેલી રેશાલ દિ દિશતે શહાદ નાંમની કેતાખમાં ગુજરાતી તરજૂમાં
 શ્રુધાં છાપી ૫૨૦૮ પ્રવેરપો છે * અને અગરયે તે કેતાખમાં પોતાનાં આપ
 નાં લાવેલા ઉપર લખેલા મેહેજર વીશે મેરજું દિક શરેશરીઆંખ ખોરું લખી
 હિંછે * અને વરી મેરજો દિક ખોરો ખોલાશી કરી ખતાપેરપો છે * અને વરી
 તેશાથે તે અશલ મેહેજરની તેનાંની બધી શાહુદીપો શ્રુધાં માંથી તેખમરે
 અરોઅર નમલ છપાવી હો દિ તેમાં પંજો મેરજો દિક દેખઈતા શખખથી ખરાં
 તાખ દિ તેહેજું છે અને તેહેનો ગુજરાતી તરજૂમાં જો છાપેરપો છે તેમાં પંજો

હિ મેહેજર ઈઆ શાહેબ ની મારફત થી થાઈ

આવી ઉંતાં કોલ સાવી ઉંતાં કેવારે આવી ઉં.

તે બીનાં *

નંભા પૂને આગા શઈએદ મહમદ ઈશા માદિલ ઈબને.

આગા શઈએદ મોહમદ હોશં ન તબા તબા ઈબને ઈશં ની.

મુંશલ

કેટલો દિક્ર તક્રાવત રાખી ગીઆ છે) તો પંલા અકું છેને તે મેહેજરનાં
બનાં પનાં ર શાહેબે દિક્ર શતર પંછા દહેવી નથી સખીને જરથોશતી દી
નમોઝખી શો જાદિન નથી * અને તેહેની દિઆરતનાં પેટાં માંથી કંઈક
રતાં હેવી માં દીની પંલા ની કલતી નથી બલકે તે ધણી દિતો કખી શો જો પાર
શી બોકો કરતા હતા તે પાતને જાહેર અને શોશં ન કીધી છે * અને મુંશી
ગર મારશી આનો શંમન પે આ પર માં લો દિખલા પારશીનાં પાદશાહ પોજ
રાજકુપારી કાંમ શાકું કખી શો કરતા હતા દિમ સખી ઈજ નથી દિહેની
વધારે બીનાં દિઉપર સખેલી રેશાલ દિશતે શહાદ નાં મની કેતા બનો જ
વા બને કુરશી માં છપાઈ તે તઈઆર થાદિઓ છે અને ગુંજરાતી તરબુમો
તઈઆર થાદિઆથી આહર પડનાં ર છે તે આહેર પડેવી શરવને માલૂમ
પડશે * પંલા દિક્ર મોહોટું અજબ દિછેને તે રેશાલ દિશતે શહાદ નાં મ
ની કેતા બમધે શી ઈરાં નનાં ઈઅજદ શોહેરનાં દશ તુંર મોબો તથા બેહે
સીનોને નાં મેદિક્ર મેહેજર છાપી જાહેર કીધું છે જો તે સો કોનું બનાં પેલું
હરેતો તે બનાં પનાં ર દશ તુંર મોબો હે પર મોહો શખુંન આ પે છે અને
કખી શાનાં કાંમથી બેવા ક્રેટુ અપવા નું કા હરે છે * પંલા દિમેહેજર તે સો
કોનું બનાં પેલું હે દિવાત દિત આરથી હું ર છે તેહેનાં કેટલા દિક્ર શખબ
છે.

મુંશલમાં ન શોદાગશે. અતરે છે તે સો કોમાં મો હોરી હોરમત ત

યા ઈજતવા સો અપને પૂજો રગ હતો તે શા હેબ મેરલાં દિક ૫૨૨૧

શ્રુધી પેપારનાં કારણશર શ્રી હીન હોશ તાંનમાં રહીને જોવારે

પાછો

છે તેમાં દિક તો દિને શોઠ મીનો ચે હેરજીખોર શોદજીનાં મંગાવે આથી તેવં
 લા હિંપર મો કલીકિં દમ મુંભાં મૂરીજોજી દિલખીકિં છે તે બીલમુંલ ખો
 ફૂંઠરે છે કાં દિને તે બે હેરાંતી શાહેબ ઉપર આવીકિં હોદિતો અલખતે શો
 દનશાહી જરથોશતીઓમાંથી ઘણાં સો કોને માલુંમ હોદિજને કીઆ
 ૫૨૨૧ મો આવીકિં તથા કોલા લાવોકિં તેબી માલુંમ હોદિ પંચ દિક શખ
 રાનેબી દિવાત માલુંમ હોદિ દહેવી દિકબી શાહેદી આજ દીન શ્રુધી મેથે
 મલી આવીતી નથી જો શોઠ મીનો ચે હેરજીખોર શોદજીએ તે મેહેજર મં
 ગાવીકિં હતું અપવા તે પંચા હિંપર આવીકિં હતું તો જુવોકે તે બે હેરાંતી
 શોઠનાં ૫૪૮નાં ઘણાં શાહેબો પોતે આજ હુપેઆત છે તે ખોદાનાં
 કુજલો કરમથી શોઠ મજમૂરનાં ભતરજ તથા નાંમીયા શોદીઆ શો
 ઠ દિલજી કાપશજી ઘણી હોરમત તથા ઈજતનાં ધણીબી પોતે આ
 જી શ્રી શૂરતમો હુપેઆત છે વાશતે સંનાં હશે તે શોમજી જશે એ
 જગોએ જીઆદા લખવાની હાજત નથી * બીજું રેશાલ દિશતે
 શહાદતો વધારો શને ૧૧૮૮ ઈઅજદેન રદીમો છાપી રાખીને શને
 ૧૨૦૦ ઈઅજદેન રદીમો આહેર કાહાડેઓ છે તે મધે તેનાં બનાંવ
 નાંરજુ નાંમ છારે જુનથી તો પંચા હુમુંને ચોકશ માલુંમ પડે છે જોમ
 છપાડેથી મુંરીગર સો કોનાં જ કહેઆ પરમાણે તે વધારો મુંભાં મૂરી
 જ બીન મુંભાં કાઠિંશજીએ જ બનાવેઓ છે પંચા છપાઈ મુંકાપછે
 આશરે ૫૨૨૧ ર બેદિ શ્રુધી આહેર નંદી કાહાડેઓ તેનો દિક આકશશ
 બબ હમારા વારેઆ મો આપેઓ છે તે આદિજમો દિવાંચનાં રાવોદ
 વીઆર કરવાજોગ છે તે દિજો રેશાલ દિશતે શહાદ નાંમની મે
 હેજરની ચોપડી મધે શ્રી ઈઅજદનાં રેડેવાશી જરથોશતીઓને નાં
 મનું

પાછો પોતાને દેશ શી ધારનાં ર થાદિપો તેવારે મેટલા દિશ શેહે

નશા હી જરથો શતી ચક્રાવર શાહે બોદિ મે જોનાં પોનાં નાં મ.

ચાદિ મધે મે મેહે જરની શાહે દી ઓને છેલ લે લખે માં છે તે

નાં વોદિ ચાદિ અવર મધે લખે લાં કારં રાશર તે શાહે બધી

હેવી ખાહે શ કીધી જે જેવારે તાં હાં પોહોમે તેવારે મેહે રખાં ન

ગીઝરી ને દિખાવે શ્રી દશ ધૂ હાં ન શેહે રનાં રેહે નાં રા મો હોરી

હોર મત તથા ઈજત વા લો ચોલ માં વો તથા દાં નાં વીધી મેઝ

મનું મેહે જર મૂખાં મૂરો જળ મે દાખ લ મૂખું છે તે અખે હા છ મું
લાં હેદર ચપલી શરીરૂ માં જંદરાં નીનું તારીખ ૧૧ મી મૂખર વારી
૧૮૨૯ નું મૂર શી માં લખે બું તેનાં મું જરાતી તરજૂ માં રૂંધાં મેઝ
ઓપાં ની ઉ તારીખ ૨૫ મી મારમ ૧૮૨૯ ને દીને છપાઈ ખાહેર પડી
ઉ તે તારીખ ૩૧ મી મારમ ૧૮૨૯ ને દીને દિવધારાનાં બનાં વનાં
રને પોહોતું હશે તે ઓપાં ની આનાં જવાખને બદલો દિવધારાનાં છે
લાં પાંનાં મેં મૂલાં મૂરો જળ મે દિશ હલ ધૂ આં હાં નું આગલ મૂખું છે
તે વા શતે જંદો મુંધી તે હા છ મું લાં હેદર ચપલી શરીરૂ માં જંદરાં ની
શ્રી મું મબઈ માં હતો તાં હાં રૂંધી એ વધારો ખાહેર કાહાડી નહી શ
મે પા હશે તે રાખ બધી તે વધારો રાખી મું મે પો હશે ને મે તો શ
રમે ને રો શાં ન છે મે જરે તે વધારો પાછો પોતાને દેશ જવા શાહું શી ધા
રે વધો તારખ છે ઘાળું મેઝ દિવધારો ખાહેર કાહાડે ઓ છે * એ બ
ણી શી ધારે ઓ શને ૧૨૪૪ હી જરી નાં જળ કાદ મહી નાં મો *

શાહેદીનાં મુંઝે આને મેહેનર તે હેની પેઠે શાથે તે વાળ ઈજત
 વાલા તથા પહેલા લોકોની શાહેદી શું થાં કરી મોકલો તેવારે
 તે શાહેદો દિવાતને કમુંલ કીધીને જેવારે ^[૧] હીજરી શને
 ૧૨૪૨નો રમઝન મહીનો ઉંતરતાં મોશી મુમબઈનો નીકલે સોશ્રી દશક
 હાંન પોતો તેવારે પોતાનાં શોબતી તથા દોશતી શાથે મલીને તાંહાં
 નાં નાં મીયા તથા મોહોરી હોરમત વાલા ઓલમાં પલોકો
 ને તે વ્યાખે અરજ કીધી પછે જેવારે દિ મેહેનર ઘણી દિ
 કશાહેદી શાથે શહી તથા મોહોરો શું થાં નું તઈ આર પાઈ
 ઉં તેવાર પછે ઈરાંની શોહામર દિનાં મે આગા શઈમોદ
 હરાંન ખીન આગા શઈઅદ મહમદ હોશોન ઈશક હાંની
 વેવારનાં કારં ૭૨૨ અતરે આ વનાંર હતો તે શાહેદા શા

[૧] જેને મોકાખને માદા ૭ મો શેહેનશાહી શને ૧૧૯૬ ઈઅબદેનર
 દી માહે આપરેલ શને ૧૮૨૭ ઈશાબી અંગરેજી

શાથે તેહની પેઠશ્રદ્ધાં શ્રી મૂમલઈ રવાનાં કીધું દિશાપશ.
 વાં હાંણ માંમે રેહ માંની નાંખો દા હાણ હીખરા હીમધણો શો
 ખ. રૂપ દૂભ રમૂલ વાલાં મધે ચડે ભો તારીખ. ૪ થી મોહોરં
 મ. શને. ૧૨૪૪ હીજરી રોજ. ૮ મો. માહા. ૧૦ મો. શોહન શા
 હી. શને. ૧૧૬૮ નાંજે શો. ઈ. ૩૫૭ દે જરદી. જલ્દી. તારી
 ખ. ૬ ઠી. જૂલાઈ. શને. ૧૮૨૮ ઈશવી. પંગરે જીને દીને શ્રી.
 મૂમલઈ. પાવી. પોહતો * જને. તે મેહે જર. પેઠશ્રદ્ધાં. શોહ
 ન શા હીજર થો શતી. ૩ કાપરોને. હવાભે કીધું *

રોજ માહા. પાખે *

ખંડા પૂજે. દિ. મેહે જર માં. જેને. જગો હ. ઈ દિજદે
 જરદી. શને. શાથે. જે. રોજ માહા. બખે ખોછે. તે શોહ ન શા હી
 જર થો શતી ખોનાં કહે આ. પર માંણો. જે. રોજ માહા. તે ખોનાં.
 સમ ભ માં. સાવે છે. તે કરતાં ને. પારોપર. દિક. માશ. સાગ બછે.

એજે. સૂરીગર. પારશી ઓજો. રોજમા હાજો. તેઓનાં.
 પોતાંનાંજ. કહોલાં. ઉપરથી. કહી દેય તો. ગૂમાંજ. ઉપરથી.
 આજ. આશરે. ૮૮) વરશ. થાઓ. જયો. ઉતપન. થાઓછે
 એજે. પોતાંની. દીનનાં. કાંમનાં. જમલમાં. લાવેછે. તેથી.
 મૂતલગ. વેગલોછે. એગરમે. દૂધીઆઈ. હશાખની. ગાં
 એતરીમાં. દિકછે*

એ. એશાલ. મેહેનર. વાંચવા.

તથા. તેહનો. મૂકા. બેલો. કરવા

નાં. બાબમાં. તથા. બીજું*

બે. એજે. હ. મેહેનર. શ્રી. હશરે. હાંન. શેહેરથી. દિક.
 શરીઆ. બેહ. આવેઆંછે. (દરબેજે. પેંઠ. શ્રી. આવીઉછે.)
 તે. બે. ફૂંશે. બ. ખોરશે. દળમાં. ગોકળ. શરાદેનાં. તાહિયામાંછે
 તે. તે. આવેઆ. પછે. જોજો. શાહેબો. હ. વાંચવાં. માંગેઆં.

તે શરવે ને વંચા વેચા માં આ વેચાં છે ને હવ ઘાં ને શાહે બો
 મેં વાંચવા હોઈ અથવા તે અશ સની ન કલ ને આઈ
 કીતાવ્ય મધે છાપી છે તે શાયે મુંઝા બેલો કરવા હોમો
 તે શાહે બોમો આઈ કીતાવ્ય આ હેર પડેચાની તેરી અ
 થી માશ (૧૪) ચેચાર શુંધી કોટ માં શોઠ ખોર શો દલ માં
 જો કલ ને ઘર જઈ ને માંગ પું ને તે માંગે થી શું બે થી તેજ
 બોમો વાંચવા તથા મુંઝા બેલો કરવા દેશે ને દિજ કાર
 લ શર અપે અશ લ મે હેજરો માંનું દિજ શોઠ કું રાં મળ વહ
 મંલજ શર મું ને તાં હાંબી મુંકી હિંછે વાશ તે તાં હાં પાંગ માં
 મે થી વાંચવા તથા મુંઝા બેલો કરવા દેશે *

ખૂરશી મે હેજરની શહી

ન કલ તથા તરનું માં

નાં વાવ્ય માં *

હિંમી. દિશ મૂહાંનનાં આયેલાં અશ લ. ફારશી. મેહે
 જરોની. એ વારત. તેજ. અરો અર. આ દિ. કીતાબ. મધે. છાપે
 લી. તેહે કીક. આવા શાહું. તથા. તેહે નો. ગુંજ રાતી. તરનું મો.
 જો. કીધો છે. તે. શાહી. તથા. દરોશ ત. શાએ ત. આવા શાહું.
 એ. એ હું. કારંણ. શર. ઝોટલા દિક. શોહું ન શાહી. જરથોશતી
 અકા અરો દિ. કુંને જ. વેતશ. ઝેનેડી. શાહે અ. ખાશે. મોકાએ
 લો. કરાયે આ. તથા. તપાશા વે આ. તે. મોકાએ લો. કીધા.
 ઉપરથી. તથા. શારીપએ. તપાશે આ. ઉપરથી. તે. શાહે એ.
 અંગરેજીમાં. દિક. શરદી ફીઝેટ. કરીને. દિક. કાગજ. શાયે.
 તેનાં વો. ઉપર. મોકાલી. તે. શરદી. ફીઝેટ. નો. ઉતારો. તેહે નો
 ગુંજ રાતી. તરનું મો. શુંધાં. નીચે. જાહેર. કીધો છે. જે. શરયે ઝો
 ઈ. ખાંચનાં રને. તૂંરત. માલું મ. પાદિજો. હિંમી. દિશ મૂહાંનનાં
 ફારશી. મેહે જરોની. દિવારત. જો. આ દિ. કીતાબ. મધે.

છા પી છે તે પ્રશલ મૂળ બ છે તથા તે હનો ગૂળ રાતી તર

જૂ મો ને આ હિ કે તા બ મો છા પે ઓ છે તે શા હી તથા દુશુ

ત છે * એ ને હિ શર રી પ્રી કે ર છા પે આ ની આગ મ ચ કરન

લ વેન શા કે ને ડી શા હે બ ઉપર પ્રાગળ લખે ઓ તે તથા તે

હનો ઉતર કરન લ વેન શા કે ને ડી શા હે બે વા લે ઓ તે તે હનો

તર જૂ માં શ્રુ થાં ની ચે ન હે ર પ્રી થો છે *

કે રલા હિ પ્ર શે હે ન શા હી જર થો રાતી

અ પ્રા બ રો નો કરન લ વેન શા કે ને ડી

શા હે બ ઉપર લખે લાં પતર ની ન પ્રલ *

To

Colonel Vans Kennedy

Sir,

We have the honor to send to you one of two attested declaratory Certificates having relation to the Kubeesah drawn out in the Persian language by learned and scientific men of Ispahan in Persia particularly by aka Meer Mahomed Suaduck and Merza Usud Ullah as well as a general Certificate in the same language from the Persian Merchants residing at this Presidency dated 21st Samadee 1246 of Hejree attesting the signatures of the original and the correctness of the Copy of it; also a printed Copy thereof in the Persian Language and two Guzeratee Translations one of which you will observe

(94)

is made by Dossabhoj Sorabjee Moonshee including the Certificate made at Bombay as well as the one made at Isphahan: the other by Furdoonjee Dorabjee merely a translation of the original Certificate made at Isphahan.

We therefore solicit of your goodness to compare these translations so made by Dossabhoj Sorabjee Moonshee in manuscript and by Furdoonjee Dorabjee printed with the original and to be so obliging as to grant us your Certificate of the correctness of either of them that you may approve as also to compare the printed Copies with the Certificates made at Isphahan and at Bombay with the originals.

We

(૨૦)

We beg of you Sir, to excuse the
trouble we give you, and to believe that we
are, with much esteem and respect.

Your most O^bd^t & humble Serv^{ts}
(Signed) Hormuzjee Bomanyee

" Bomanyee Hormuzjee

" Jahangheer Naperwanjee

" Cursetjee Manockjee

" Jamsetjee Jeejeebhoy

Bombay } " Cursetjee Rustumjee

23rd April 1831. } " Framjee Bomanyee

કૃપાળી. ગંગાદેજીનો. ચૂનરાતી. તરણ્ણમો *

કાલોનલ. વેનશ. ક્રેનેડી.

શાહેબ *

હમોદ. તમારાં. શેવામાં. કબી શાબાબેનાં. હિજ

શરખાં. બે હિ. મે હેજરો ને. શ્રી. હિ શર હાં ન. શો હેરનાં. મા
 હાતાર ત. પંડી લોનાં. કાર શી માં. ક્રી ધે લાં છે. તે મો કલે ડાંચ.
 તે. મે હેજરો. અગત કરી ને. આગા મીર. મો હમદ. શા દેકે. ત
 થા. મીર ને. અશદ. અલા હે. બનાં વે ડાંચ. તે શા થે. વલી. હિ
 ક. બીજું. કાર શી. મે હેજર. ને. અતરેનાં. વે પારી. મો ગલા ડો
 હિ. અશલ. મે હેજરો માં. શા હી ડો છે. તે હની. શા બેતી. તથા.
 ખરી ન કલખા બે. તા. ૨૧ મી. જમા દી ડો લ શાં નો. શને.
 ૧૨૪૬ હીજરી ને દીને. કરી આ પી ઉ છે. તે. તથા. તે. મે હેજરો
 ની. છા પે લી. કાર શી. ન કલ. પંડા. મો કલી છે. અને. બે હિ. ગુજ
 રાતી. તરજૂ માં. તે માં નો. હિ ક. મુન શી. જો શા બાઈ શો રાબજી
 નો. ક્રી ધે લો. શ્રી. મુમબઈ માં. બને લાં. મે હેજર. શુધાં. તથા. બી
 બે. રફુ નજી દો રાબજી નો. ક્રી ધે લો છે *

માં હે. હંમો. તમારી. જનાં બ માં. અરજ. કરી હિ મને. જો

શાભાઈ. શોહોરાબજી મુનશી. વાલો. હાથનો. લખેલો. તથા
 દેરકુનજી દોરાબજી વાલો. છાપેલો. તરજૂમો. અશાલ. શાથે
 મેલવી. જૂવો. અને. તેમારી. નજરમાં. હ. બધે. માં હાંથી. જે.
 તરજૂમો. શહી. ઠરે. તેવ્યા પેની મે હેરયાંની. કરીને. હમોને.
 શરતી શી કેટ. આપો. અને. છાપેલી. નમ્રલ. અશાલ. શ્રી. હિશ
 દેહાંન. તથા. શ્રી. મુંમબઈવાલાં. મે હેજર શાથે. મેલવી જૂવો*
 હંમો. નમંનતાઈથી. અરજ. કરીદિયજે. હમો હિ. તેમને. ત
 શદીઆપી. તેમાદે. કરવી. અને. બંગાળી. હમો. તેમારાઘણાં

નમંનતાઈ. તહરેલા. શેવકો. છઈહ*

(શહી) હોરમજી બહમંજી

બહમંજી હોરમજી

બંહાંગીર નશરવાંનજી

અરશોદજી માંગેકજી

જંમશેદજી જીભાઈ

શ્રી. મુંમબઈની. તારીખ

અરશોદજી ફુરાતંમજી

૨૩મી. દિપરેલ. ૧૮૭૧

દેરામજી બહમંજી

ઉપલાં.પતરનો.ઉતરજે.કાલોનલ.પે

નશ.કેનેડી.શાહેબે.વાલેઓછે.તેહની.

નકલ*

To,

Hormuzee Bomanyee, Bomanyee How.
marjee, Ichangheer Kasseerwanjee, Samsetjee
Jeejeebhoy, Framjee Bomanyee, Cursetjee Mo.
nackjee, and Cursetjee Rustoomjee.
Gentlemen,

In reply to your letter of the 23rd
I have now the pleasure of transmitting
to you the Certificate therein requested as
far as relates to the correctness of the printed
Copy of the Persian Certificates transmitted
from Isfahan, and to the accuracy and
Intelligibility

Intelligibility of their translation, made into Gujaratee by Dosabhoj Sirabjee Moonsthee. - But I do not wish to give any public opinion respecting the translation made into Gujaratee by Ferdoonjee Dorabjee, though I have no hesitation to acquaint you that, after carefully examining this last translation and paying particular attention to the errors in it pointed out to me by Pestonjee Manackjee, it appears to me that the Translation of Ferdoonjee Dorabjee does not correspond with the original Persian, that the style and language differ materially from good Gujaratee, and that consequently it would not in most places be understood, and wherever understood it would convey an erroneous explanation of the sense and meaning of the original.

The

(૨૫)

The translation is made word by word and Furdoomyje has evidently not comprehended many of the Persian words and phrases, and he has besides introduced into it much that is not contained in the original. Such a translation, therefore, with respect to a subject which requires the greatest accuracy can be of no use, as it would only tend to produce errors and mistakes. -

I am,

5th May 1831.

Gentlemen,

Your very Obedient Servant,
Signed / Vans Kennedy

ઉપલીઃઅંગરજનોગુજરાતીતરજુમો *
હોરમજીઅહમંનજી * અહમંનજીહોરમજી
અંહાંગીરનશરયાંનજી * અંમશેદજીજીજાઈ
દરાંમજી અહમંનજી * અરશેદજીમાંગેજી
અરશેદજી રૂશતંમજી

શા હેબો.

ગઃપા.મ હીનાંની. તારીખ. ૧૩ મીનાં. તેમારા. પાવેલાં
 પતરનાં. જવાબમાં. મોટા. હરખથી. તમારી. માંગેલી. શરતી
 કીકેલ. હવડાં. ફતમોઉપર. મોકલુંછે. તેમધે. શ્રી. દિશદેહાં
 નથી. પાવેલાં. દારશી. મેહેજરોની. છાપેલી. શહી. નકલપી
 શો. તથા. તેમેહેજરોનાં. ડોશાખાઈ શોહોરાખજીમૂનશી
 વાલા. ગૂજરાતીમાં. ક્રીધેલાં. ખરા. તથા. શમજમાં. પાવવા
 બેગ. તરજૂમાં. વીશે. સખી. જણાવેઉછે* - પાંગ. દેરફૂનજી
 દોરાખજીનાં. ગૂજરાતીમાં. ક્રીધેલાં. તરજૂમાં. ખાખે. ફં. કશૂ
 મત. બહેરમાં. પાવવાને. આહતો. નથી. તોપં. ગુ. ફતમૂને. વા
 ક્રેદે. કરવાથી. પાચકો. ખાતો. નથી. ક્રે. દેરફૂનજી દોરા
 ખજીનાં. ક્રીધેલાં. તરજૂમાં. ને. આકશાઈથી. તપાશે. આ
 પછે. તથા. તે. તરજૂમાં. મધેની. ચૂકો. બે. પેશતંબ

જી માંગોઁજીહિ મહને વ્યતા પીતે શા રી પદે ધેઃ પાં ન મોલી
 ધા ધી મહને માલું મ પડે ચળે હિ રૂઁ નજી દોરા વજી વા
 લો તરજૂ મો ઃપ શલ મે હેજ રોની દાર શી શા થે મલતો ન
 થી કાં હિજે હિ તરજૂ માં નો હિ વ્યારત તાંભા શા શા રી ગુ
 જ રાતી થી મો લો તરાવત રાખે છે તે શા વ્ય થી હિ તરજૂ મો
 ઘાગી જગો હિ શમજ ઃયા વે હે પો ન થી ઃપને જં હાં શમજ માં
 ઃયા વે હે પો છે તે વારે તે માં થી ઃપ શલ મે હેજ રોની દાર શી
 નાં શહી મૂદા તાં શહી માં હિ નીની શમજ ની જલતી ન થી ને
 હિ તરજૂ મો વ્યો લે વ્યો લનો કી ધે લો છે ઃપને દાર શી નાં ઘ
 ળાં વ્યો લો તાંજૂ મલાવો દે રૂઁ નજી રા દાઈ થી શમજે ઃયા

* પેશતંનજી માંગોઁજીહિ ચૂંકો વ્યતા પી હિમ લખી ડિંમ તે હજૂં જંભાવું
 હિજે જોશાભાઈ શો હો રાખજી મૂન શી નાં કી ધે લા તથાં દે રૂઁ નજી દશ
 પૂર દોરાખજી ને નાં મે થા હિલા તરજૂ માં મધે ક્રેલે હિજ દે કાંગો અચત
 જો પો તરાવત હતો તે તરાવત ચો કશાઈ થી ઃપ શલ દાર શી હિ વ્યારત શા
 થે તપા શકા થા કું કાલો નલ વેન શકે નેડી શા હે વ્યને વ્યતલાવે ઃપો હતો તે ડિ
 પર થી તે શા હે વ્યે હિ રીતે લખી ઉછે *

(૨૮)

નથી. એને વલી. તે વાંગો. ઘણું હિંદુ. તરજૂમાં મધે. દાખલ.
ક્રીધું છે. કેળે. એ શાલમાં નથી. તે માં ઠે. હિંદુ. હાવી. બાબત. કે
જે માં. ઘણી ચો કશાઈ જોઈ છે. તે માં. હેવો. તરજૂમાં. કાંમમાં
આવી. નં હી શકે. કાં હિંદુ. હેમાં થી. હજ થાશે. જે મૂકો. નીકલ
શે. તથા. બૂલો પડશે *

હું. છે ઉં.

તા. ૫ મી. મે. ૧૮૩૧

શાહેબો.

તમારો. ઘણો આધીન. શેવ ક

વેન શ. કેનેડી *

કાલોનલ. વેન શ. કેનેડી. શાહેબની.

હાજી. આપેલી. શરતી મી. કેરની. નકલ.

At the request of
 Hormjee Bomanjee, Bomanjee
 Hormjee, Sahangheer Khusrawjee,
 Jemsetjee Tejeebhoy, Framjee Boman-
 jee, Gursajee Manackjee, and Gursajee
 Rustumjee. I do hereby certify that
 I have compared the printed Persian
 copy with the original certificates
 respecting the Kublexa transmitted
 from Isfahan, and that I have
 found that this copy is printed &
 correctly and in exact conformity with
 the original. I further certify that
 I have carefully examined the Trans.
 lation

(30)

Translation of the said Certificates
made into Goozerattee by Dossabhoj
Sorabjee Moonshiee, and that this
translation is in my opinion, very
faithfully executed, as it accurately
conveys the sense and meaning, of the
original Persian Certificates in a clear
and intelligible manner.

Bombay
5th May 1831.

/Signed/ Vans Kennedy.
Lieut.^{nt} Colonel.

ઉપલી-ફંગરેજી શરહી શી ફેરનો-ગુજ
શતી-તરજૂમો*

હોરમજજી ખહમંનજી* ખહમંનજી હોરમજજી*
બંદાંગીર-ન શરવાંનજી* જંમ શોદજી જીજા ઈ* રં

મજી વ્યહમંનજીઅર શોદજી માંગો કજી તથા અરશે
 દજી વૃશતં મજી નાં માંગે પાઉપરથી. પાઉ. લખે પાથી.
 ફું શાબેત. ઈપા. મુકરર. કહું ચળે. શ્રી. હિશદ હાંન. શોદેર
 થી. પાવેલાં. કાળી શા. બાબેનાં. દારશી. મેહેજરોની. હિ
 ક. છાપેલી. દારશી. નકલ. મેહિ. પશલ શાયે. મેલવી.
 બેઈચ. ને. મહને. માલૂમ. પડીઉચળે. હિ. નકલ. પશલ
 મૂળવ. તથા. અરેઅરી. છાપી છે * બીજું ફું મુકરર.
 કરી પાપું ચળે. જોશાભાઈ. શોહોરાવજી મૂળશી છે. ઉ
 પર. કહીલાં. મેહેજરોનો. ગુજરાતી. ભાશામાં. તરજુ
 મો. જીધો છે. તે. ફહિ. શારીપદે. તથા શો પોચ. ને. તેઉપર
 થી. માહરા. વીચારમાં. પાવેચળે. હિ. ભારાંનતર. ઘાણું.
 શાફું. વદાદારી થી. કરેલું છે. કાં હિજો. હિ. તરજુમાં. મ

થેથી.પરેપરી.મતલબ.તથા.પરેપરો.અરથ.જો
પરમાં.ગો.અશલ.દારશી.મેહેજરોમાંછે.તેજ.પરમાં
ગો.શાદ.અને.શહમજમાં.આવવાજોગ.નીજલેછે*

શ્રી.મુંમબઈની.તારીખ.પ } (શહી) વેનશઝેનેજી.

મી.મેહી.શને.૧૮૩૧.—

તરટેમેનર.ઝાલોનલ.

જાંગલુંજે.હી.શ્રી.હિશદેહાંનનાં.બનેલાં.મેહેજર
ની.હિજ.નકલ.ઉપરથી.તેનો.ગૂજરાતી.તરજૂમો.દેર
દૂજળુદોરાબજીદશતૂરે.પોતે.બનાંવીને.અથવા.ઝોઈ
પાશો.બનવાવીને.અથવા.ઝોઈનાં.બનાંવી.આપેઆ
ઉપરથી.તથા.જેશાહેબોહી.હી.મેહેજર.મંગાવેઉ.તેશા
હેબોની.રજ.લીધા.વનાંહી.મેહેજરની.દારશી.વતરો

ગો. છા પે ડો. હતો * તે છ પાઈ. તઈ ડપાર. થ ડપા. પ છો.
 તેનાં. છા પના ર. થાગી. રે રૂ મજી મજી રૂ. પો તે. તે ત
 રજૂ માની. તપા શા. કરાવવા. શા રૂ. શો હે ન શા હી. જર
 થો શતી ડોનાં. ડપા અરો. ઉપર. મો કલે ડો. હતો *
 તેથી. તે. શા હે વોહી. કાલો નલ. વે ન શા મે નેડી. રા. હે
 અ. પા શો. તપા શા વે ડો * ને. તપા શા. થ ડપા. ઉપરથી
 તે. તરજૂ મો. રદ. કરવા. જોગ. હરે ડો. તેથી. રદ. કીધો
 છો. તે શા રૂ. ડપા પે ડપા મો. ડપા વે ડો. નથી. તે કરત. મો
 ઈનાં. હાથમાં. ડપા વે ડો. હો હિતો. તે હને. રદ અ. તલ
 જાગ વો *

હિમે હે જ રોનાં. તરજૂ માં. મધે. જો નાં રો. કાંધે. રં
 છો. તે. હિ. ક્રેતા અને. છા પી. અરૂર. કરનારનો. તરરંજ

જાંભણી *

હિકેતાબ. દારશી. મે હેજ રોની. તે હનાં. જૂજરાતી.
 તરજૂમાં. શૂયાં. કી થી છે. પાણ. કોઈ. શા હેબ. આ હશે
 જે. ઇમશ થકી. દારશીની. ઇથવા. ઇમશ થકી. તર
 જૂમાંની જ. જોઈ હિતો. તેવી બી. મલશે *

શ્રી. ઈરાંન. દેશનાં. દિશાઝાંન. શેહેર.

નાં. ઓલમાંવોનાં. ઝારશીમાં. લખેલાં.

મેહેજરનો. ગુજરાતી. તરજૂમો. [૧]

જેવારે. બે. ઈ. બુનેરગ. રીરકા. ઈબરાહીમ. (ઈમાને. જ
રથોશત.) કે. તેહેની. ઉપર. બખશેશનાં. કરનાંર. ખોદા.
તાબા. નું. દરૂદ. હોને * કે. તેહેની. દીનની. તાબેદારી. નાં.
કરનાંર. જેમશકૂર. પારશી. બોકોકરી. કેહેવાઈય. તે.
રેહેવાશી. શ્રી. મુંમબઈ. તથા. શ્રી. હીન દોશતાંનનાં. બી.

[૧] જંણુજે. ઈ. તરજૂમાં. મધે. અપત. ઈ. મેહેજરનાં. દિલતેમાશ.
નાં. કરનાંરને. વાશતે. શ્રી. દિશાઝાંન. નાં. ઓલમાંવો. ઉપર. શવાસનાં. કર
નાંરની. દિબારતછે. તેવારપછે. તેમેહેજરનાં. કરી. અપનાંરનાં. જવાબ.
ની. દિબારત. તથા. શાહેદીઓછે. એને. તેહેને. છેલલે. દિલતેમાશ. નાં. કર
નાંર. નાં. નાંમછે *

જા. બંદરોનાં છે. તે. લોકોમાં. તારીખ. વાવત. જે હને કે. તારી
 ખે. ઝૂરશે. જદીમ. તથા. તારીખે. ઈંપજ દેજ રદી. જરીને બી.
 કેહે છે. તેવા બે. દંડો. ઉઠે બોજે. પાગલા. જમાં નાંમાં. ઈંપાં
 ને. ઈંપજ દેજ રદ. બીન. શેહે રીપાર. ની. પગાઉ. હ. તારી
 ખને. શીરી તે. પમલ મો. લાવતા. હતા. તેવારે. ^[૧] ધણાં. લો
 કો. જે. હ. શીરજામાં છે. તેહોનાં. પજાબર. લોકો. કેહેવાલા
 ગાજે. ઈંપજ દેજ રદ. બીન. શેહે રીપાર. ની. પગાઉ. પાગ
 લા. લોકોનો તરીકો. હમ. હતોજે. હરેજ. મહીનાનાં. દંન.
 (૩૦) તરીશ. ગણતા. પને. (૧૨૦) દજશો. વીશ. વરશે.
 દજ. માશ. તે. વરશ. ઉપર. વધારતા. તે. વરશ. માશ. (૧૩)
 તેર નૂ. લેતા. પને. તે. મહીનાંને. જાણીશાનો. મહીનો. જરી.

[૧] ઉપરજે. ધણાં. લોકો. જરી. લખે. માસ. તે. શેહનશાહી. જરથોશતી.
 પારશીઓને. જંદા. વા. કે. તેગણતરીમાં. (૪૦૦૦) ચેપાલીશ. હબર છે.

કેહેતાં. એને દિવ્યાદત તથા જશનોનાં દાહડાં તથા વજ્રત-
 નો હેશાબ દિ તારીખ ઉપર છે તેવારે ક્રેલવાદિક ^[૧] થોડા
 લોકો જે દિલોકોમાં છે તે લોકો કબી શાને ઈનકાર કરી
 ને ક્રેહેવાલાગા જે દારશી તારીખમાં મૂતલક કબી શો-
 હતોજ નહીં એને એગર હતોતો તે પાદશાહોની આલ-
 હતી તદન મજહૂબ તથા દિવ્યાદત શાયે તાલૂક નહીં રા-
 ખતો હતો એને મજહૂબ તથા દિવ્યાદત ની તારીખબી-
 બીજી હતી તે કરાર કબી શાથી ખાલી હતી દિ રીતેનો-
 દંટો દિ લોકોમાં ઘણો લાંબવો આલેખો તેવારે ક્રેલ-
 લાદિક એકાબર લોકો દિ પોતાનાં મૂદરા શાયેત કર-
 વાશાનું તેતરકૂનાં મૂશલમાં નોની દાંમન પકડી એ

[૧] ઉપરજે થોડા લોકો કરી લખેલા છે તે ચૂરીગર પારશીઓને જાણવા
 વાકે જે લોકો ગણતરીમાં એમશયકા (૭૦૦) શાતશો હો છે *

ને. ઝેટલી દિક્ર. વાતો. મૂશલમાંનોથી. તથા. દલો ઝોની. હૃદ
 ત. તથા. રીપા છ નાં. દલંમની. ઝેતા બોમાંથી. લઈને. મ
 જબૂત. દલીલો. દિક્રી. ક્રીધી. અને. તે. શબ્દથી. શારી.
 પડે. દ. મૂરીગર. લોઝોને. ૨૬. વાતેલ ક્રી. જવાબ. આ
 પી. લાજવાબ. ક્રીધા. તેવારે. લાજવાબ. થાદલા. લોઝો
 દ. મૂશલમાંનો. શાયે. લઈને. ૨૭. તો. ૫ ક્રી. નાં લા
 દિક્ર. વાતો. ઉલમાં. તથા. ઝેતાબોનાં. બનાં. વનાં. રા. વોને.
 ઝેદેવા લાગા. અને. ઝેટલા દિક્ર. જૂઠાં. બો હોતાં ન. મૂશ
 લમાં. લોઝો. ઉપર. બેડે. આં. અને. ઝેદેવા લાગા. મૂશ
 લમાં. લોઝો. ગરજને. શાક્ર. દમ. બોલેય. તેવારે. એ.
 હંરો. હોડવાને. અને. દ. લાજવાબ. થાદલા. લોઝોનો. વે
 હેમ. ને. મૂશલમાંનો. ઉપર. હતો. તે. રાજવાને. ક્રી. ને.

શરવેનો. વીચાર. દિન. ઠરેપોજે. દિવાતનાં. મુદદા. શ્રી.
 દિશપ્રહાંન. શોહૈરનાં. ઉલમાં. તથા. નબૂમી. તથા. રાજેલ.
 લોકોથી. તેહેઝીઝ. કરીદિ. અને. જે. પરમાં. હો. દિ. લોકો. પો.
 તાની. મોતેબર. જોતાબોથી. શંમજીને. બહિષ્કાંન. કરે. તે.
 વાતને. હોજત. પકડીદિ. તેવારે. દિ. દંડો. રખેદરૂ. થાએ.
 વાશતે. શ્રી. દિશપ્રહાંન. શોહૈરનાં. મોહોરા. ઉલમાં. તથા.
 બોજરગ. રાજેલ. લોકો. તથા. હોરમત. ભરેલા. નબૂમી.
 લોકો. જે. હમેશો. રાખે. ખોદાતાલા. તેનાંવોતી. બરકતો.
 ને. જે. તે. લોકોને. પૂછીદિય. તથા. તેહોની. શાહદત. માં.
 ગીદિય. તથા. તેઓથી. ખબરદાર. ચાવા. ચાહીદિય. જે.
 જોઈ. શાહેબ. રારશી. તારીખની. બીનાથી. વાજેરૂ. ત.
 થા. ખબરદાર. હોદિ. જે. દિ. તારીખ. ઈસલહેબરદની.

અગાઉ શી રીતે ચાલતી હતી એને હિતારીખમાં કબી
 શો હતો કે નહીં એને હિતારીખ વગરે પારશી લોકોમાં
 બીજી તારીખ હતી કે નહીં કે જે ઉપર દિવાલનાં કરનાં
 રાંચાલતાં હતાં એને પાદશાહાઓની તથા પહુરેજગારો
 ની તારીખ દિવસ હતી કે નહીં એને કબીશો કરવાનો
 શબ્દ તથા મોકુફ થવાનો શબ્દ મુંહતો એને જે
 કબીશો જારી તથા બર કરાર હતેતો હાલ કીંપાવર
 શ તથા મહીનાં તથા દાહાડામાં પાવતે હિંશંદલી ઉપ
 ર લખેલી મનલખને તરૂશીલવાર શરેફેશાયે પાદ
 કાગળનાં હાશીપા ઉપર લખીને પોતાની બુજરગમો
 હોરોથી હિંકાગળને જનત બહુરેહું કમો તે દરીતે
 કે કોઈને શક તથા શોબેહની જગો નહીં રેહે એ

ને. બીજા. ઉલમાં. લોકો. તથા. શરેહવાલા. મોહોરા. લોકો.
 બી. તે. વાતની. શાહેદી. આપે. જે. તદ્દન. શક. ઊઠી. જાયે.
 અને. ખોદાતાલા. નેજામાં. કરનારાયોનો. બદલો. જાંદખાં
 નહીં. કરતો. ઈઆને. ઈ. નેજા. કાંમનો. બદલો. તંમને. આપશે.

બનાંમે. ઈઆજે. બખશા. દિનદેહે. બખશાશગરે. મેહેર બાંન.

શોકર. અને. શેપાશ. તે. પરવરદેગારનાં. જે. બેફુ. જેહાં
 નનો. ખાવંદછે. અને. દરૂદ. તથા. શલામ. મોહોમદ. ઉપર.
 તથા. તેહેની. પાક. ઉલાદ. ઉપર. હવે. જઈયુ. તથા. ગરીબ.
 બંદો. ખોદાતાલાનો. અશદ. અલાહ. નજૂમી. દિશત્રેહાંની.
 દિમ. ફેહેછે. શ્રી. મૂમબઈનાં. તથા. બીજા. શ્રી. હીનદોશ
 તાંનનાં. બંદરનાં. રેહેવાશી. પારશી. લોકોની. કામમાં.

તારીખ. આ બ ત. ક્રે. પાળ. જે. ઉપર. હિ. લોકો. ચાલે. એ.
 ને. જે. હને. તારીખે. ધૂરશે. કદીમ. તથા. ઈ. પાળ. હે. જરૂરી. કરી
 કે. હે. છે. તે. તારીખ. આ. જે. રં. ન. રો. પરે. ઓ. હ. તો. તે. વારે. ક્રે. ૨
 લા. દિ. ક. મે. હે. ૨. વ્યાં. ન. દો. શ. ત. લોકો. જે. હી. ન. દો. શ. તાં. ન. માં. આ
 વ. બ. વ. કર. ના. હ. તા. એ. ને. તે. તર. ધૂ. નાં. લોકો. શા. થે. ઓ. ૨. આં
 રા. તથા. દો. શ. તી. રા. ખ. તા. હ. તા. તે. ઓ. હ. આ. હે. શ. કી. થી. જે.
 જે. કાં. ઈ. રી. પા. ૭. તથા. ન. નુ. મ. ની. તથા. કદીમ. તથા. હ. વ. કાં
 ની. ૭. જે. ની. મો. તે. બ. ર. કી. તા. બો. થી. ત. મું. ને. મા. લું. મ. હો. હ. તે
 બ. હે. ૨. કરો. તે. ઓ. બો. શ. વા. લ. ક. પૂ. સ. કરી. ને. ક્રે. ૨. લા. દિ. ક. શ
 ખું. ન. મૂ. ખ. તે. શ. ૨. કરી. એ. ૨. જ. ક. ધૂ. ચ. જાં. રા. પું. જે. આ
 ર. તા. બ. મો. તા. નો. દિ. ક. હો. ઓ. ૨. આ. શ. રે. (૩૬૫૨) તરં. રા. શો.
 શ. વા. માં. શો. ક. દા. હ. ડે. પૂ. રો. કરે. ચ. એ. ને. ધૂ. ત્રી. તથા. પાર. શી.

લોકો કશરનો પૂરો ૦ પાપા દાહાડો ગણે છે તેમાં કાંઈ

પોછી નહીં તથા વધતી નહીં પને દિ. લોકોનું વરશ

શંભશી હકીકી ઈપાને પૂરૂં પાપુતાબી વરશ છે તેહનાં

(૩૬૫) તરંગશો ને શવા પાંશોડ દાહડા છે તરંગશો શવા

પાંશોડ દાહડાને આહરે ભાગે વેચે પા તેવારે હર મહીનાં

નાં (૩૭) તીશ દાહડા પૂરા નીકલે પા પને દંન (૫) પાંચ

બાકી રહે પા તેહને ખંભશો મૂશતરજે કરી જે હે છે હવે

દિ. લોકોમાં હમતાનાં દાહડાની ચાલ નથી પને (૧૨) બા

હારે મહીનાનાં હરદિજ દાહડાનું તથા ખંભશોનાં (૫) પાં

ચ દાહડાનું આશ નાંમ છે તે દિ. લોકોનાં દિતે કાદ વરમાં

લો. રૂરેશતાવોનાં નાંમ છે * પને હર મોજ દાહડા

ડાની જૂદી જૂદી અશનું મંત તથા દિવાદત છે માં દો દિ. ૦

પાઞ્ચાં દાહાડાનીં જશરનેં મૂઝીં દેતે તોં દિં લોઝો ન્હૂં વરશાં

મૂઝું પાજતા બીં નહીં થાતેં વાશાતેં તેં ૧ પાઞ્ચાં દાહાડોં જ

શરનોં દિઝઠોં જરીનેં જોં જદાપીં મૂમીં લોઝોનીં મીશા લેં (જ)

ચેં પારં વરશોં (૧) દિઝં દાહાડોં હેશાબમાં લેતે તોં દિલોઝો

નીં દિબાદતમાં અલેલ પડતેં કાં દિજેં તેં દાહાડાનોં પ્રેશતી

તથાં અશનૂમંનં તેહેનેં નાંમનીં કરવીં તેં નહીં રાખતાં હ

તાં કાં દિજેં દિં લોઝોનાંં દિતે કાદં પરમાંણોં પ્રેશતાં (૩૫)

માં તરીશ છેં તેં મધેં તરીશ પ્રેશતાં મહીનાંનાંં એનેં (૫)

પાંચં પ્રેશતાં ગાથાનાંં તેનાંં નાંમનીં દિબાદતં કરતાં હતાં

એનેં જબીશાનાંં દિઝં દાહાડાનીં દિબાદતં નંહીં હતીં માંઠેં ૧

પાઞ્ચાં દાહાડાનીં જશરનેં દિઝડીં કરતાં જેવારેં (૧૨૦) દિઝં

શોં વીશં વરશોં માશાં (૧) દિઝં થાતોં તેવારેં તેં માશાં (૧)

દિક્કનોં ક્કબ્બીશોં કરતાં પને (૧૨૦) દિક્કશોને વીશમાં વરશ
 નાં માશ (૧૩) તેર લેતાં તે ક્કબ્બીશાનાં મહીનાનાં દાહાડાં
 તથા તેહેનીં દિબ્બાદત તે માશમાં બરી તથા બર કરાર રા
 ખતાં પને ગાથાનાં દાહાડાં ક્કબ્બીશાનાં માશ શાથે લગા
 ડતાં પને દિ લોકોની ચાલ દમ હતીકે પેહેલી નોબત મોં
 ક્કબ્બીશાનો મહીનો ધ્રુવરદીન માહા શાથે વધારતા ઈઆ
 ને બીજે ધ્રુવરદીન કરતાં પને બીજી વાર અરદી બેફેશત
 શાથે પને તરીજી નોબતે ખોરદાદ માહા શાથે દિપરમાંગો
 (૧૪૪૦) અઉદશોને ચાલીશ વરશે દિક્ક દો ખોર પૂરો થાતો
 તેવારે ક્કબ્બીશાનો માશ પશ ચંદાદ મહીનાં મોં પાવી પો મ
 તો તેવેલા ધ્રુવીથી નવો દો ખોર થાતો પને પાછો ક્કબ્બીશા
 નો માહા ધ્રુવરદીન મહીનાં શાથે મલતો પને દિ ધ્રુવરદી

નામ હીનાં મોં કબીશો કરવા જો શબ્દ હિં હતો જો દોઝો
 રંઈ પાદ રેહું એને જો વેલાં યા હું તે વેલાં કબીશાની શરૂ
 આતને મૂક રૂં કરી શખે એને જો કદાપી હું મોં શાં દિક
 નામ હીનાં માં મશલન રૂં વરદીન મહીનાં માં લેતે તો
 જેવા રે કબીશાની શરૂ પાતનાં વખતને માલુમ કરવા
 યા હું તે તો બંનતે નહીં કાંઈ જો માલુમ નહીં પડતે ક્રે ક્રે તર
 યો નોખતનાં રૂં વરદીન મહીનાં નો કબીશો છે હવે વખત
 લીમૂશ હકીમ મજશતી નાં મની ક્રેતાબ માં તથા મહમદ
 બીને પા હમદ અલ હરૂ શરે હું તજ ક્રે નાં મની ક્રીતાબ
 માં તેવગરે બીબા શંદલા ઉલખાં પાગ બનાં તથા હવડાં
 નાં શરૂ બબી ગી પા બજો કબીશો જંમશેદ પાદ શાહા
 નાં વજતથી છે એને હિં લોકોનો તરીકો દિમ હતો જો જો

પાદશાહુ નવો તખત ઉપર બેસતો તેવારે તારીખને તેહને નાં
 મેં નવી બરતા એને દયાલ બરી રહી તે કાં હાં શુધી જે ઈએ
 જદેજરદ પાદશાહાની પાદશાહીનો વજત એવા વેપો તે દા
 હડે વાર મંગલ રોજ પેહેલ લો માં હે રવર દીન હતો એને
 તે વરશમો કબીશાની નોખત એવાં મહીનાં માં એવા લી
 હતી એને તારીખને ઈએજદેજરદને નાં મેં નવી કીધી એને
 જેવારે ઈએજદેજરદ મુશલમાની લશકરથી શોજશત પાં
 મીને મરવ નાં મનાં શો હૈર માં ખરાશખાં નાં મો મારે પોગી
 એ એને પારશી લોકોની પાદશાહી એવાખર થાઈ એને
 કોઈ હુદેની જગા ઉપર નહી એકો જે તારીખ તેહને નાં મેં
 નવી થાઈ માં ઠે દ તારીખનું નાં મ ઈએજદેજરદી કરી ખા
 કી રહી ગીઉ એને પાદશાહી એવાખર થાઈ એને પારશી

લોકોનો જઈશું વખત આ વેળો તેથી જાણીશાની આલ-
 ધરી ગેઈ અને જોઈઈ રાખી નહીં અને અંમશેનાં દાહા
 ડા આવાં મહીનાંની પાછલ રાખે આ અને જોર સામોક
 લોકોઈ અશપંન દાદ મહીનાંની પાછલ રાખે આ જાંદને
 છેલ્લો મહીનો છે બીજું મોતે બર તારીખની જોતાબોથી
 માલુંમ પડેય અને રોશન થા દિયજો દ તારીખ જંમશેદ
 પાદશાહે બનાંવી તે દાહાડેથીતે વાર મંગલ રોજ પેહેલો
 માહે મુરવરદીન શાલે જલુશ ઈઅજદે જરદ લગી

(૩૮૪) તરંગા હુજર આઠશો ચેપાલીશ વરશ ગુજરે
 લાં હતી અને જૂલ દાંનાંવોનાં કોલ પરમાંજો જે વરશ
 માં જાણીશાની નોખત આવાં મહીનાંમાં આવી હતી તે
 થી માલુંમ થાદિયજો નવા દોઓરમાંથી (૬૬) નવ

શોને. શાઠ. વરશ. ગુજરેલાં. હતાં. જો. તે. મુદત. જાણીશાની.

તોવત. પ્રવરદીનથી. તો. પાંચાં. મહીનાંમાં. પાવી. પછે. જે

વારે. (૨) બેએ. દોર. પૂરાંનાં. વરશ. (૨૮૮) બેએ. જુનર.

આઠશો. હેશી. પોલા. નવશો. શાઠ. ઉપર. વધારીદ. તેવારે.

(૩૮૪) પારતીશોને. એપાલીશ. વરશ. પૂરાં. થાદિયજો.

જે. દાહડેથી. દ. તારીખ. વનીતે. ઈઅનદેજરદ. મુધી. દ

ટલાં. વરશ. થાદિપાં. હતાં. હવે. માલુમ. પડીઉને. દ. તા

રીખની. શરૂપાતથી. તે. ઈઅનદેજરદ. લગી. દોઓર. (૨)

પૂરા. ગુજરેલાં. હતાં. પને. (૮૬) નવશોને. શાઠ. વરશ.

તરીખ. નાંજોશ. દોપોરમાંથી. ગુજરેલાં. હતાં. બીજા. મો

તેવર. તવારીખની. કીતાબોથી. માલુમ. પડેયજો. જંમ.

શેદ. પાદશાહની. પાદશાહીથીતે. ઈઅનદેજરદની. પા

દશા હીં લગીં (૩૯૧૮) તરં (૩) હબરં નવશોં નેં હુઠ
 રં વરશં તમાંમં થાએયં હુયેં દીં તારીખં શરૂ થાઈ તાં
 થીતેં ઈઅજદે જરદનાં જલૂશં લગીંજે (૩૯૪૦) આ
 રતીશોનેં ચેઆલીશં વરશં છે તેજનેં કાડીં નાંખીદીં
 તો (૭૮) ઈઠોતેરં વરશં આઘીં રેહેયં દીધીં માલૂંમં
 પડીઠિં અનેં જાહેરં થાઈઠિંજે જે વેલાં દીં તારીખં આં
 ધીં તે વેલાં (૭૮) ઈઠોતેરં વરશં જંમશેદનીં પાદશા
 હીંજે ગૂજરેલાં હતાં અનેં (૭૯) ઓગણાં હેશીમેં વ
 રશેં કબીશાનીં તારીખનો પાઈઓ નાંખેઓ બીજૂં
 એ તારીખં શરૂ થાઈ તાં થીતેં અખતં નશરૂનીં તારીખ
 લગીં (૨૪૬૦) બેદીં હબરં ચેઆરશોં શાંઠ વરશં અ
 નેં (૨૭૫) અશોનેં પંનચોતેરં દાહાડા છે અનેં ફૂમીં

(૧૭)

તારીખના શરૂઆત લગી. (૨૮૬) બેદિ. હુન્નર.

આઠશો. છંડુ. વરશ. એને. (૨૩૬) બશોને. છતરી

શા. દાહાડા. થાદિએ. એને. દિ. ફૂમી. તારીખ. વાર. શોમે.

શેઝંનદર. નાં. મુઆ. પછી. (૧૨) વારમે. વરશો. શરૂ

થાઈએ. એને. મંગલવાર. હુન્નરત. ઈશા. પેગંમબર.

નાં. જનમેઆ. પછે. દશમાં. દાહાડા. લગી. (૩૨. ૮) ત

રંગા. હુન્નર. બશો. આઠ. વરશ. એને. (૩૪) ચોતરીશ.

દાહાડા. થાદિએ. એને. માલુમ. પડેચને. દિ. જબીશાનાં.

દોઝોરની. ચાલએ. તે. જોઈ. પેગંમબરથી. ચાલીએ. જાંદિ

ને. ઘણી. ચાલ. રીઆઇ. તથા. હુજમતનાં. દિલંમની.

એ. લોકોથી. છે. બલજે. આગલા. હુજમાં. લોકો.

લોકોનાં શાગેરદ હતાં એને ^[૧] જોવારે મુશલમાં
 દોઝોર થાઈપો તેવારે પાગલી ચાલ તથા રશંમ
 ન કુલ ઉંઠી ગેઈ તેજ પરમાંણે જખીશાની ચાલખી
 ન કુલ જતી રહી એને પાગલ લખે પા પરમાંણે
 જખીશોને (૧૨૦) દજશોને વીશ વરશે કરવો તે
 વે હિ લોકોની (ઈપાને પારશી લોકોની) દિવા

દિમલખેઈંયજે જોવારે મુશલમાંની દોરથાઓ તેવારે પાગ
 લાલતા રશંમ ખીલકુલ ઉંઠી ગેઈ તેજ પરમાંણે જખીશાની ચાલખી
 કુલ જતી રહી તેહેની મોરાદ દલે જોવારે મોહુંમદી દોષોર પેદા થાપો
 પારશીપોની પાહાદશાહી જતી રહી તેથી શરવે પારશીપોની
 શાહી શલતનતની તથા કેરલી દિજ પારશીપોની દીનની
 રશંમ ખીલ કુલ ઈરાંન જમીન માંથી ઉંઠી ગેઈ તેમ એ
 શાની રાહ રશંમખી તાંહાંથી જતી રહી એને ઈરાંન જમીન
 ઘણુંદિજ નાં શાએશ ચાલેય *

(૧૯)

દત્તમાં. ખલલ. નંદી. પડવા. શાકુંછે. કાં દિને. કામીશો. એ.

પરમાંણો. નંદી. કરતેતો. હેનાંની. દિવાદત. તથા. જંમજંમો

દશશત. થાતે. નંદી. વાશતે. માલુમ. પડેયજે. દિ. લોકોનાં.

પરેજગાર. તથા. દિવાદતનાં. કરનાંરા. લોકોમાં. દિજ. તારી

ખ. ચાલતી. હતી. જે. જેમાં. કરાર. તથા. કામીશો. કરતા.

એને. આગલ. લખેઆ. પરમાંણો. દિવાદત. કરતા. એને.

પારશી. લોકોનાં. પાદશાહા. જે. હમેશાં. ફારશી. તારીખ

ઉંપર. ચાલતા. તેલોકો. પરહેજગાર. લોકોની. ચાલથી.

ઉંલરા. નંદી. ચાલતા. હતા. વાશતે. દિ. લોકોમાં. ચાલુતા

રીખ. દિજ. દિજ. ચાલતી. આવીછે. એને. દિ. તારીખનાં.

કાંનૂન. પરમાંણો. ચાલતા. હતા. એને. વલી. કોઈ. આગ

લનાં. તથા. હવડાંનાં. ઓલમાં. તથા. તવારીખનાં. જંણ

નાં રાં તથા ન જુમી જો આગલી વાતોને શા રી પડે
 જાંણોય તે લોકોમાંથી કોઈએ દિ તારીખ વગરે બી
 જી તારીખ ઝૂરશી લોકોની હતી દિમ મજબૂર કી
 થીજ નથી અંને કોઈ જેતાખમાં તથા કોઈ જગા ઉં
 પર પારશી લોકોની બેદ તારીખનું નામ નીશાંન છે
 જનંદી અંને મોતેબર કીતાબોથી તથા અક્કલી દલી
 લોથી દક્કીન પાદિયજો પારશી લોકોની દક્કજ તારીખ
 છે અને દિ વાતમાં કોઈને શક શોબેહ નથી અને જો
 કદાપી કબીશો આગલી ચાલ પરમાં જોઈ એજ હે જરદ
 પછી ચાલે એ આવતે અને બરકરાર રે હે તેતો આ
 જદીને જે વાર શોમે તારીખ ૧૦ મી હેલાલી ૧૨ મી
 હેશાબી માહ શરૂર શને (૧૨૪૩) બારશો તેતાલીશ

નાં ક્રેશો. હ્રીજશી નાં છે. એને. રોજ. પેહેલતો. માહે. રૂરવર
 દીન. શને. (૧૧૮૭) એગીઆરશો. શતાં (૧૦૫) નાં ક્રેશો. ઈએ
 જદેજરદીનાં છે. એને. તારીખ. (૨૨) આવીશમી. આખ. મા
 હે. રૂમી. શને. (૨૧૩૮) દિકવીશશો. એપારતીશ. નાં ક્રેશો.
 શીકંદરીનાં છે. એને. તારીખ. (૧૧૬) શોલમી. માહે. શહ
 રેવર. જલાલી. શને. (૭૪૮) શાતશોને. ઉંડતાલીશ. નાં
 ક્રેશો. મલેજશાહીનાં છે. દીદીને. કબીશો. એમરદાદ. મહી
 નાંમાં. એપાવતે. કાંદિને. શરવેનાં. ક્રોલ. પરમાં (૧૦) ઈઅ
 જદેજરદનાં. જલૂશનાં. પેહેલાં. વરશમાં. કબીશાની.
 નોખત. એપાયાં. મહીનાંમાં. એપાવી. હુતી. એને. નવા. દો
 એપોરમાંથી. (૪૮૦) એએપારશો. હેશી. વરશ. આક્રી. ર
 હેલાં. હતાં. લેશાયે. (૮૬૦) નવશોને. શાહ. વરશ. જો

કેપર. જહેલાં છે. તેહને. હિજાં. જરીદતો. દિઝ. દોઝોર.

(૧૪૪૦) ચઉદશોને. ચાલીશ. વરશનો. પૂરો. હાંશેલ.

ધાદિય. પછે. બેચારે. (૪૮૦) ચારશો. હેશી. વરશને.

(૧૧૯૭) અગીઆરશો. શતાંત્રુ. વરશ. બે. ઈઅજદે.

જરદનાં. જલ્લશી છે. તેહને. શોમ ચાર. રોજ. પેહેલો.

માહે. દુરવરદીન. આગલ. જહેઓ. તેમાંથી. ખાડીદતો.

(૭૧૭) શાતશોને. શતર. વરશ. આઝી. રહેઆં. ચાશતે.

માલુમ. પડીઉંબે. અગર. ખાલીશાની. ચાલ. આજદન. સ

ગી. આહાલ. રહેતેતો. તારીખનાં. શત્રુઆતથી. તે. હાલ

નાં. વખત. સગી. (૪) ચાર. દોઝોર. પૂરા. અને. (૭૧૭)

શાતશોને. શતર. વરશ. (૧૦) પાંચમાં. દોઝોર. માંથી.

ગુજરેલાં. હુતે. અને. (૬૦૦) છશો. વરશની. મુદત.

માંથી. કબીશા. (૫) પાંચ. થાઈપા. જોઈઈ. ઈઆને. રૂ
 રવરદીન. માહે. અરદી બેહેશત. માહે. ખોરદાદ. માહે.
 તીર. માહે. એને. એમરદાદ. માહે. એને. હાલ. (૧૧૬) હ
 કશોને. શોલ. વરશ. પૂરાં. એમરદાદ. મહીનાંની. કબી
 શાની. નોબતમાંથી. ગુજરે. એમાં. જોઈઈ. એને. એાઈ. શો
 મવાર. પેહેલું. વરશ. (૧૧૭) હ કશોને. શતરમું. નાંજેશે
 થાઈઈ. જોઈએ. પંગા. ઈએજદેજરદ. પછી. તે. હાલ.
 લગી. કબીશાની. ચાલ. મૂતલક. છૂટી. ગોઈ. એને. વર
 શો. (૩૬૫) તરંગાશોને. પાંશેઠ. દાહાડાનાં. વગર. ક
 શરે. ગણતરીમાં. એાવે. એમાં. વાશતે. માલુંમ. પડી છે
 બે. જો. કદાપી. ઈઅજદેજરદ. પછી. એાગલા. તરીકા.
 પરમાંગો. જરી. રેહેતેતો. હાલનાં. વખત. લગી. (૯)

નવં જાળી શાં થાદિઆં હોતેં ઈંપાનેં ગૂજરે લાં વરશો
 ઉપરં (૯) નવં મહીનાં વધેતેં વાશતેં દિશો મવારં
 રોજં ૧ લોં માહેં શૂરવરદીનં નેં દીનેં જાળીશોં (૯)
 મહીનાં અગાઉં પોતાનીં જગોથીં થાદિઓં જોઈએં એ
 નેં શંઘલાં વરશાં શંખશીં (૧૨) વારં મહીનાં નેં દંનં ૫)
 પાંચનાં છેં જોવારેં (૯) નવં મહીનાં દિમાંથીં જાડીએં
 તેવારેં બાજીં રહેંપાં માશાં (૩) તરંણાં એનેં (૫) પાંચ
 દાહાડાં ઈંપાનેં શૂરવરદીનં માહેં અરદી બેહેશતં માહેં
 ખોરદાદં માહેં એનેં (૫) પાંચ દાહાડાં તીરં મહીનાંનાં
 થાદિઆં એનેં આદિં શોમવારં ઉપરં લખેલોં નવં મ
 હીનાં પાછોં હરેતોં રોજં ૬ દોં તીરં મહીનાંનોં શનેં
 (૧૧૯૬) અગીંપારશોં ઇંણું નાં જોશેં ઈંપજદેજર

(૨૫)

દીનાં. ચાએ. પછે. દ. ઝેઆશથી. તેહેકીક. યાઈઉંઝે. ઝ
બીશાના. કાએદા. મૂળબ. (૧૧૫) દિક્કશો. પંદર. વરશ.
પૂરાં. એને. ૩ મહીનાં. એને. (૫) પાંચ. દાહાડા. (૧૧૬) માં
નાંઝેશો. વરશમાંથી. ગૂળરેલાં. નેઈદ. એને. એાંદ. રોમ
વાર. રોળ. ૬ હો. માહા. (૪) ચોથો. વરશ. (૧૧૬) દિક્કશો.
શોલમુંછે. પછે. નેવારે. દ. માશ. (૩) તરંગા. તથા. દંન
(૫) પાંચ. શાયે. (૫) પાંચ. વરશ. પૂરાં. ગૂળરે. તેવારે.
ઝબીશાની. નોબત. શેહેરેવર. મહીનામાં. પોહોચશે —
નંદાનાંર. ખોદાતાલા છે. ^[૧] (દિશાહેબની. મોહોર. બદામીછે)

[૧] દ. રીતે. બેએ. નખીઆની. પચમાંદ. હરદિક. મોહોરને. શાકું. લખે
ઉંછેને. દ. મોહોર. પૂલાંની. તરેહનીછે. તેહેનેશાકું. નંદાપૂળે. દ. દબારત.

તરજૂમાંનાં. ઝરનાંરની. તરજૂનીછે *

૩૫૪ જો • ૩૫૫ મરી • ઈલ • અલા • ૩૫૬ • અલા હુ *

(એ • મોહોર • જમાંનાંનો • અતલે મીહીશ • મીરજં • અશદ •

અલા • દશઝૂહાંની જી છે •)

અનાંમે • દનદે • અમશા • દનદે • અમશા • દશ • ગરે • મેહુરબાંન *

શોઝર • તે • પરવરદેગારનાં • જોઆંને • આશમાંન • તથા • જમીન

દંન • (૬) છઝપમાં • પેદાકીધી • ૩૫૬ • પોતાનાં • જૂરાંની • ભરે

લા • ચેહુરશથી • શેતારા • તથા • આશમાંનોનાં • મોહોડા • રોશં

ન • કીધાં • ૩૫૬ • દરૂદ • તથા • શલાંમ • મોહમદ • ઉપર • જો • લો

કોને • રાહ • દેખાડવાશાઝું • પેદા • કીધેલો છે • ૩૫૬ • તેહનાં •

વશી • તા • બૂજેરગ • ઈમાંમો • ઉપર • દરૂદ • હોજો • જંહાં • શ્રી

ધીઝે•મહીનાં•તથા•વરશો•કુરતાંછે* હુએ•તમામ•

શઈઅહ•લોકોમાં•ક્રમતરીન•તથા•ફૂલ•નળ્મી•તથા•શેતા

રેશનાંશ•તા•હેશાબ•તા•વરતારાનાં•કરનાંરાવોનો•આ

દંમ•મહમદ•શાદેઝ•દબને•અબદોબ•હોશેન•અબ•હો

શેની•આંતૂન•અપાઆદી•દશકુહાંની•મશહુર•નળ્મી•મે

હેછેજે•કેરલાદિક•મોહોરા•શાહેબો•અને•હોરમત•બરે

લા•દોશત•લોકો•જે•માહારી•દોશતીનાં•દરીઆમાં•ડૂબે

લા•તથા•મોહોબતની•ક્રીશતીમાં•બેશનાંરાછે•તે•લોકો

દ•આદેશ•ક્રીધીજે•કુરશી•તારીખ•બાબે•મૂખતેશર•

મેહેનર•(૧) દક્ર•લખું•અને•તેતારીખનું•શકું•થાલું•

તથા•કબીશાનો•શબબ•તથા•તેહની•નોબત•તથા•મૂ

શતરકે•ઈઆને•વધારાનાં•(૫) પાંચ•દાહડા•તથા•તે

હજું હેકાં (૨૪) તથા જાણીશો જૂદીગીઆનો શાખખ અલકે
 તે શાખે થોડી દિક્રા બીનાં ફૂમી તારીખ તથા તે હેનાં જ
 બીશાની તથા તે હનાં હોઆરની લખુ ઝો જો પારશી
 લોકોનો જાણીશો ઈચ્છાદે જરદ બી ન શો હેરી આરનાં
 જમાંનાંથી મુકી નહીં દેતે તે હવડાં શુધી કરે આ આ
 વતે તો તે હની નોખત ઝાંહાં રૂધી પોહોય તે ઇને ગા
 થાનાં (૫) પાંચ દાહડા કીઆ મહીનાંની પછવાડે આ
 વતે જોવારે માહારા મેહર બાંન દોશત લોકો દ મહને
 કહેછે તેવારે તેયોણનાં હોકંમથી શરૂ કરે વધું લોકોની
 નજદીક બદલાંમી તથા માહારી નજદીક દાણ બદ
 હત્ત તેથી તેયોણનાં હોકંમ બજા લાવીને મેહનતને
 રાહત શંખ જીને તેયોણનાં હોકંમ ખબૂલ કીધો

વાશતે. જે હવારે. હજતા લાની. મદદથી. હિ. મેહે જરૂ. પૂ
 રું. થાઈ. તેવારે. મોહોરા. ઉશતા હોજે. હહિત. તથા. હેશાખ.
 તથા. હીન દેશોનાં. જાંગનાં રા. ઈ આંજે. નજૂમી. સોજો
 થી. ઉમેદ. હિ. રાખૂંચજે. સખર. કંઈ. જૂલ યૂંક. અહિ આંજમાં
 સથવા. હેશાખ. તથા. દલીલમાં. ઈ આ. ખીજી. વાતમાં. જ
 જરૂ. આપેતો. દેશીરને. તેવાતની. અખર. કરે. તો. મોહો
 રું. સહેશાંજ. થાશે. નંહીતો. માંદ. કરે. કે. માંદ. ક
 રનાં રાપોને. ખોદાતાલા. અદલો. આપનાં રહે. જાંદ
 જે. સશક્તથીજ. ઈનશાંજ. યૂંકતૂં. આપેય. હવે. હજતા
 લાની. મદદથી. રા. રૂ. કડુંચ * હિજનનાં. તલખગાર.
 સોજોજે. સજે. હહિત. તથા. નજૂમ. તથા. પરતારાનાં.
 કરનાં રાપોને. જાંદેર. છે. જે. આદતાખી. પરશજે.

ક્રેહ છે. તે. સ્પદેતા વ્ય. હ મ જ નાં. વ્ય રૂ જ નાં. પે ફેલા. જૂ ક
 તા માં થી. ની ક્ષ લી જે. પા છો. તે જ. જૂ ક તાં માં. સ્પા વે. તે હ
 ને ક્રે હ છે. સ્પ ને. તે મૂ દ ત. (૩૬૫) ત રં છ શો ને શ પા.
 પાં શો ઠ. દા હ ડા ને. સ્પા શ રે છે. ઈ સ્પા ને ક્ષ લા ક્ષ. ૬) છ
 સ્પ થી. કાં ઈ દ ક. કં મ ત ર. ક હી છે. હ વે. તે. કં મ તી ને. જૂ દા.
 જૂ દા. વ ર તા રા વો. પ ર માં ગો. વ ર તા રા નાં. ક ર નાં રા. રે ર
 મે ર. ક હી. ગી સ્પા મ. વ્ય ત લી મૂ શ નાં. વ ર તા રા. પ ર માં ગો.
 ૪) મે સ્પા ર. મી ની ર. સ્પ ને. ૪૫) પી શ તા લી શ. શો કં ડ.
 ત થા. દિ મ પ્પાં ની નાં. વ ર તા રા. પ ર માં ગો. ૧૧) સ્પ ગી સ્પા ર.
 મી ની ર. ત થા. હ ક્ષી મ. મો હી ઉ દી ન. મ ગ રે વ્પી નાં. વ ર
 તા રા. પ ર માં ગો. ૧૨) વ્પા ર. મી ની ર. સ્પ ને. ૩૬) છ ત
 રી શ. શો કં ડ. સ્પ ને. વ્પ તાં ની નાં. વ ર તા રા. પ ર માં ગો. ૧૩)

તોર મીની ર. તથા. પ્યોતા. શો હેર જાં. લો જોનાં. વરતારા.

પરમાંગે. ૮) મીની ર. તથા. શ્રુતતાં. ન. મમ દૂર. જુ

રળાં. જનાં. વરતારા. પરમાંગે. ૧૦) દશ. મીની ર. પને.

૪૫) પીશતા. ભીશ. શો કંડ. પને. હુશ્રીમ. મો હીડીદીન. મ

ગરે. પી. ક્રે હે છે. રૂમી. ભો જોનાં. કદીમ. વરતારા. પો

શી. હોશ. મા. જૂમ. પડે. મ. રૂમી. ભો જો. (૧૦) પા. પ્યા.

દા. હુડા. થી. કાંઈ. પ્યો. છું. શહમ. જો. લા. છે. પા. તો. ભો. જો.

(૧) પા. પ્યા. દા. હુડા. ની. પૂરી. કશર. ભી. હી. છે. પને. ક્રે. ર

ભા. હી. ક્ર. ક્રે હે છે. રૂમી. ભો. જો. વરતારા. પી. પૂરી. (૧)

પા. પ્યા. દા. હુડા. ની. કશર. જાંગે. છે. પા. પા. રશી. ભો. જો. રૂ

મી. ભો. જો. ની. મી. શા. લે. પૂરી. (૧) પા. પ્યા. દા. હુડા. ની. જ.

કશર. લે. તા. પ્યા. વે. પ્યા. છે. વા. શ. લે. પ્યા. દે. તા. પી. વરશ.

રૂમી તથા દેવશી લોકોની તારીખ મૂળ્ય (૩૬૫)

તરંગશોને શવા પાંશો દાહડાનું છે તે હમાં કાંઈ વ

ધંધર નથી મગર રૂમી લોકો પોતાનાં આહરે મહીનાં

નાં દાહડા જે રે દેવશી દે છે અને (૧૦) પાંચા દાહડા

ડાની કશરને હર (૧૪) ચાર પરશે (૧૧) દિક્ક પરશ

કપ્પી શો કરે છે અને તે કશરનો દિક્ક દાહડો શવા

ત મહીનાનાં દાહડા ઉપર વધારે છે કાંઈને તે મ

હીનાં નાં દાહડા પી જા મહીનાં વો કરતાં ઓછા છે

અને મશ્કૂર છે જે દે લોકોની તારીખનું શરૂઆત

જે છે તે શો કંનદર પી ન રેલ કશનાં મરુવા પાંચે

પછે (૧૨) આરમાં પરશથી શરૂ થા દે છે * અને

દેવશી લોકો પોતાનાં (૧૨) આહરે મહીનાનાં દા

હડાં બરાબર લીધે છે. ઈંપાને. હરદ્ર. મહીનાં નાં. દાદ

ડા. (૩૦) તરીશ. એને. તે. હરદ્ર. દાદાનું. નાં મ છે. ૩૫

ને. દંત. (૫) પાંચ. જે. વધારાનાં છે. તે હને. અંમશો મૂશ

તરફે. ફેરુ છે. એને. (૧) પાંપા. દાદાંડાની. કશરને.

દ્ર. શબ્દને. લીધે. (૧૨૦) દ્રશોને. વીશ. વરશો. ક

બીશો. કરીને. (૧૨૦) દ્રશો. વીશ મૂં. વરશ. માશ.

(૧૩) તેરનું. કરે છે. હવે. બાળે. લોકો. હમ. ધારીને. ફે

હેય જે. કઈ ઉમરશ. ઈંપાને. જે હને. જીવતું. બોલતું

આદમી. કરી. ફેરુ છે. એને. દિ. પેહેલો. પાદશાહા. થાઈ

ગીઓ છે. જેમકે. શાહા નાં માં માં. પ્રીર દોશી. ત્તેશી. કહી

ગીઓ ચળે. પરચંમ. પાદશાહા. જે. આદ. ફૂની આમાં.

થાએઓ છે. તે. તમામ. પાદશાહોનો. શેરદાર. કઈ ઉં

મરશાં હતોં માંઠેં ઝેટલા દિકાં લોકોં ઝેહ છે જેં દિ તારી
 અં ઝઈં મરશાં પાદશાહીં ઉપરં એહોં તેં દાહડે થીં
 શરૂં થાઈ છેં પંણાં દિ વાનં શંધલીં વેહેમં જહરેલી છે
 કાં દિનેં મોહોરાં ઝાનેલોં તથાં ઓલમાંયોં તથાં મોહો
 રાં અકાઅરોં નજૂંમં તથાં ફેશાઅનાં જંણાનાં રાં આ
 ગલાં તથાં હવડાંનાં દિમં ઝેહ છે જેં દિ તારીઅં જંમ
 શેદનીં પાદશાહીનાં વખતથીં શરૂં થાઈ છેં અપનેં શ
 રવેં લોકોં ચોકશાઈથીં દિમં શાફૂં લખીં ગીઆય
 જેં જેહેવારેં પાદશાહાં જંમશેદ પાદશાહીનાં તખત
 ઉપરં એહોં તેવારેં આહીંજેં વરશાં તથાં મહીનાં
 તથાં દાહડાં જે છેં તેહનું નામં રાખીને તારીઅં અ
 નાંવેં ઝેં જેથીં લોકોંનેં જૂલં ચૂકં નંહીં પડેં તેવા

રે. પાદશાહા. જંમશોદે. તમાંમ. મોએદ. લોકો. જોતેવખત
 માં. ડૂાનેલ. તથા. દાંનાંવ. હતા. તેવોજાને. ખોલાવીને.
 દિ. વાત. તે. લોકો. આગલ. જાહેર. કીધી. તેવારે. તે. મો
 એદ. લોકો. દિજા. મલીને. મેહેવાલાગાને. ખોદાતાલા
 રૂ. આડૂતાવને. પોતીજા. નૂરમાંથી. પેદા. કીધેલોછે.
 અને. આશમાંન. તથા. જમીન. દથી. રોશાંન. કીધેલીછે.
 અને. પોરવરોને. દથી. હિંગાવીને. પરવરશ. કીધાં. અ
 ને. ખોદાતાલાદિ. શંધલી. વશતુમાં. હેને. મોહોરો. પેદા.
 કીધો. અને. વલી. મેરલાદિ. લોકોનો. દતેજાદ. દમ.
 છેજે. દિ. આડૂતાવ. ને. છેતે. દજદાંજુ. નૂરછે. અને. ખો
 દાતાલાએ. દિ. નૂરને. બુજોરગી. શાયે. નેગાહ. કીધી.
 વાશતે. બેહેતરછેજે. દિ. આડૂતાવનો. આશ. દિજ. દો

ઓર ને (૩૬૫) તરંગ શો ને શવા પાંશોઈ દાહાડા
 નો છે તેહ ને વરશા ઝરી ઝહીઈ એ ને તે વરશાનાં શ
 રૂપા તનો પેહેલો દાહાડો તે દાહાડેથી ગાળી એ છે ને
 વેલા આઝુતાવ્ય મેશા રાશીનાં પેહેલા અંગ શા માંદાં
 હોએ ઝાંઠને તે જાતી નયું વરશા છે એ ને જુલ પોર
 વરોજૂઠિંગયું તથા જુલુ તે વખતથી છે એ ને આઝુતા
 બને બુજેરગા ઝરી જાંગવા શાઝે તે દાહાડે મોહૂં
 જસંન ઝરયું પછે પાદશાહનો વીચાર દિવાત ઉપર
 ચોઝશ બેઠો * હવે આઝુતાવ્યનો દોપોર તો (૩૬૫)
 તરંગ શો શવા પાંશોઈ દાહાડાનો છે માંડે (૩૬૬) તરંગ
 શો શાહને (૧૨) આર ભાગે વેહેયે આ તેવારે હરમે
 ઝ મહીનાનાં દાહાડા (૩૭) તરીશ થાદિઆ આઝી

વરશનાં. દંન. (૫) પાંચ. રહેઆ. તેહનું નામ. અંમરો. મૂ

શતરમે. ઝરી. રાખીઠિ. એને. પારશી. લોકોનાં. દતેકાદ. ૫

રમાંણો. ઝૂરેશતા. (૩૫) પાંતરીશછે. ને. તેઓનાં. (૫) પાંચ.

ઝૂરેશતા. ઈ. લોકોનાં. દતેકાદ. મૂળ. વ. વરશની. પછાત

નાંછે. તેવોણનાં. નાંમથી. વધારાનાં. (૫) પાંચ. દાહડાનું

નાંમ. પાડીઠિ. ઝે. વરશમાં. દિકવાર. તેવોણની. ઈ. આદ. ત

થા. આરાધનાં. ઝરે. એને. (૩૦) તરીશે. રોજનાં. ઝૂરેશતા

વોમાંથી. જો. મોહોરા. (૧૨) આર. ઝૂરેશતા વોછે. ને. ઈ

પરથી. મહીનાં વોનાં. નાંમ. પાડેઆં. એને. પારશી. લોકોનાં

દતેકાદ. મૂળ. વ. ઈ. (૧૨) આહરે. ઝૂરેશતાને. ઓદાતી

લાએ. તમાંમ. આલંમ. ઉપર. મવજલ. મીથેલાછે. હવે.

ઈ. આહરે. મહીનાં. તથા. તરીશે. દાહડા. તથા. ગાથાનાં.

(૫) પાંચ દાહડાં દિશરવેનાં નામ પ્રરેશતા પોનાં નામ
 થી રાખેલાં છે તે હરદિક પ્રરેશતાની જુદી જુદી અશ
 જૂંમંજ છે તે દિલોજોની દિવાદત છે વાશતે જે દાહડો
 જે પ્રરેશતાને નામનો આપે તે દાહડો જુદી દિવાદત
 કરે ને વલી હર મહીને જે દાહડા જૂંનામ મહીનાંનાં
 પ્રરેશતાની શાખે અશઅર આપે તે દાહડો જસંન કરે
 અને તે દાહડો હરદિક જાંમ કરે તેહનો સુખારજ જાંજો
 જેમકે (૧૬) ડોગણીશમો રોજ પ્રવરદીન મહીનાં
 નો અને (૩) તરીજે રોજ અરદીખેદેશત મહીનાંનો
 તથા (૬) છઠો રોજ ખોરદાદ મહીનાંનો અને (૧૩)
 તેરમો રોજ તીર મહીનાંનો દિપરમાંજો ઈઆને (૧)
 પાંચમો રોજ અશપંજદાદ મહીનાંનો અને વલી દમ

ઠેર પીઠિજો. હરદિઝ. તીશો. રોજનાં. દાહડા. તથા. ગાયાનાં.

(૫) પાંચ. દાહડાનાં. ઝૂરેશતાનાં. હાલ. પરમાંણો. પાદશા.

હા. આશ. લેખાશ. પેહેરે. અને. આશ. આંણ. આંખે. હવે

જેવારે. પેલી. વરશની. (૧) પાંચા. દાહડાની. કશરનો. તુ

મી. લોકોની. મીશાલે. (૪) ચેપાર. વરશો. દિઝ. દાહડાનો

કબીશો. કરતેતો. હિ. લોકોની. દિવાદત. તથા. જશંજ.

તથા. પાદશાહાપોચુ. આંણું. તથા. લેખાશ. વગરે. શ

રવે. કાંમ. દઝશત. નહી. કપાવતે. અને. વલી. કબીશાનાં.

દાહડાને. વાશતે. (૧) દિઝ. વીજ. ઝૂરેશતાનું. નાંમ. જોઈ

તે. વાશતે. હમ. ઠરાવેઉજો. (૧૨૦) દિઝશોને. વીશ. વ

રશો. (૧) પાંચા. દાહડાની. કશરનો. માશ. (૧) દિઝ. લે

ઈને. તેવરશ. માશ. (૧૩) તેરનું. કરધું. અને. એજ.

ઝદિ આ શપરમાં (ગે) ઝરે આ નવું ઝે નં હાં શૂધી આ દા
 તા લા ની ખૂશી હો ઝે તાં હાં શૂધી * હવે પે હે લા દો ઝો
 રમાં ઈ આને (૧૨૦) દિશો ને વીશમે વરશે (૨) બે
 દે ઝૂરવ રહી ન મહીનાં આ વે લે હવારે પે હે લા ઝૂરવ રહી
 ન ને અપ શાલ ઝૂરવ રહી ન મહીનો ઝરી બોલ તા આને
 બીજા ઝૂરવ રહી ન ને (ઝૂરવ રહી ન મા હે) ઝૂરે ઝરી બે
 હતા આને અંમ શો મૂશ તરબે ઈ આને ગાથાનાં (૫)
 પાંચ દા હુડા ઝૂરવ રહી ન મા હે ઝૂરે ની પછ વાડે લગા
 ડે આને ઝૂરવ રહી ન મહીનાં ની પછ વાડે તે અર ઝરાર
 રે હે નં હાં શૂધી બીજા ઝબી શા ની નોબત આ વે તાં
 હાં શૂધી * હવે ને (૨૪૦) બશો ને ચાલી શમૂં વરશ
 છે તે વરશ નાં બીજા મહીનાં ને અરદી બે હે શાલ માફ

અશલ. એને તરીબને. પરદી બેહેશત. માહા. ઝૂરે. જોહેવો.

એને. (૫) પાંચ. દાહાડા. વધારાનાં ને. પરદી બેહેશત. મા

હે. ઝૂરેની. શાયે. લગાડે. પછે. તે. પરદી બેહેશત. મહીનાં.

ની. પાછલ. શાયેત. રેહે. જાંહાં. શુધી. તરીબ. નોબત. ઝ

ખીશાની. પાયે. એને. તે. વરશ. (૩૬૦) તરંગશો. ને. શાહ.

મું. છે. તેવારે. તરીબ. મહીનાં ને. ખોરદાદ. માહા. એશલ.

એને. ચોથા. મહીનાં ને. ખોરદાદ. માહા. ઝૂરેહે. ઝરી. જોહેવો.

એને. દંન. (૫) પાંચ. ખોરદાદ. માહા. ઝૂરે. શાયે. મેલવી.

ઝખીશો. ઝરવો. એને. તે. (૫) પાંચ. દાહાડા. ઝખીશાનાં.

મહીનાંની. પછવાડે. શાયેત. રેહે. જાંહાં. શુધી. જો. ચોથી. નો

બત. ઝખીશાની. પાયે. તાંહાં. શુધી. એને. ૬. પરમાણે. એ

મલ. ઝરે. એને. ૬૨. (૧૨૦) દિહશોને. વીશ. વરજો. ઝખી.

શો. કરે. એને. અંમશે. મૂશતરકે. ઈંપાને. ગાથાનાં. (૫)

પાંચ. દાહડાને. કબીશાનાં. આમેર મહીનાં. શાયે. લગાડે

ઉમ. કરતાં. એશપંતદાદ. મહીનાંને. આવી. મલે. ઈંપાને

(૧૪૪૦) ચઉદશો. એંપાલીશ. વરશ. તેવારે. ગૂજરે. એ

ને. નવો. દોરોર. થાએ. તેવારે. અંમશેનાં. દાહડાને. મૂરવ

રદીન. મહીનાં. શાયે. લગાડે. એને. હિ. કાદિદાને. વાશતે.

તે. દાહડે. મોહોદું. જસંન. કરે. એને. ઉજ. કદિંપાશ. મું.

જબ. એમલ. કરે. ઈંપાને. (૧૨૦) ઉજશો. વીશ. વરશે.

કબીશો. કરવો. એને. (૧૪૪૦) ચઉદશોને. એંપાલીશ.

વરશે. નવો. દોરોર. થાદિ. તેવારે. મોહોદું. જસંન. કરવું.

નંદાં. શુધીકે. ખોદાતાલાની. ખુશી. હોદિજ. હવે. હ.

દંન. (૫) પાંચ. વધારાનાં. કબીશાની. (૧૨૦) ઉજશો.

ને. વીશ. વરશની. મુદતમાં. કબીશાનાં. મહીનાંની. પાછ
 લ. વર. કરાર. રાખતા. એને. બીજા. કબીશાની. મુદતમાં.
 બીજા. મહીનાંમો. લઈજતા. તેજનો. શબ્દ. ઉછેરે. કબી
 શાનો. મહીનો. જે. ઠરાવેઓ. હોઈ. તેમાં. લાંમબી. મુદતનાં.
 શબ્દથી. ભૂલ. નંદી. પડે. હવે. હ. તારીખ. બાંધેઆ. પછે.
 હ. લોકોની. આલ. હ. હતીજે. જરે. જયો. પાદશાહા. તખ
 ત. ઉપર. એશતો. તેવારે. તારીખને. તે. પાદશાહાને. નાંમે.
 નથી. કરતા. દમ. કરતાં. જેવારે. ઈંપજદ. જરદ. બીજા.
 શેહેરીઆરની. પાદશાહીની. નોબત. આવી. તેવારે. તેનાં.
 નાંમ. ઉપર. ગોઈ. ઈંઆને. ઈંપજદેજરદી. તારીખ. કરી.
 નાંમ. રાખીઈ. એને. તે. દાહડે. રોજ. (૧) પેહેલો. માહા.
 મુરવરદીન. શાલે. જલૂશ. ઈંપજદે. જરદી. જે. વાર.

લોભે તારીખ (૨૨) આવીશમી હેશાખી તારીખ (૨૦)
 વીશમી હેલાલી માહા રખીઉંલ અવલ શને (૧૧) અ
 ગીઆર માહે હીજરી નાંકેશે રોજ (૧૬) શોલમો હોજ
 રા માહે સૂમી શને (૮૪૩) નવશો લેતાલીશ નાંકેશે
 શેઝંદરી હતાં અને ઈઅજદેજરદ ખીન શેહેરી આર
 ઉંશમાંન ખીન અફાંનનાં જમાંનાંમોં અરખ લોકોની
 લડાઈમો શેઝશત પાંત્રીને મરવ નાંમનાં શેફેરમાંનાં
 ઠો તે જગોનાં અરાશખાંનાંમોં મારેઅપો ગીઅપો અને
 પારશી લોકોની પાદશાહી આખર થાઈ તેવાર પછે કો
 ઈ પારશી લોકોમાંથી પાદશાહા નંહી રહેઅપો જેહ હ
 તારીખ તેહેને નાંમે નવી થાઅે વાશતે પારશી તારી
 ખ હનાં નાંમ ઈપર રહી અને ઈઅજદેજરદી તારી

ખ. ઝે હેવાઈ. હુયે. છળેમાં. લખી. ગીઆય. તે. પર
 માંણો. ઈઅજદેજરદ. તખત. ઉંપર. બેઠો. તે. વખત. ક
 ખીશાનાં. દોઆર. માંથી. (૯૬૦) નવશો. ને. શાઠ. વ
 રશ. ગુજરેલાં. હતાં. અંને. કખીશાની. નોખત. આવાં.
 મહીનાંમાં. આવી. હતી. એને. (૫) પાંચ. દંન. વધારા
 નાં. આવાં. મહીનાંની. પછવાડે. વધારેઆ. અંને. તે. વરશ.
 (૧) પાંચા. દાહાડાની. જશરથી. (૧) એક. માશ. વધા
 રાનો. હતો. માંડે. (૧૩) તેર. મહીનાંનું. વરશ. ગાળીને.
 (૨) બેએ. આવાં. માહા. લીધા. હતા. એક. અશલ.
 અંને. બીજે. ડૂરે. એને. (૫) પાંચ. દાહાડા. અંમરો.
 નાં. ડૂરે. માશની. પછવાડે. લગાડેઆ. અંને.

[૧]

ઈઅજદે. જરદ. બીન. શેહેરીઆરનાં. વખતથી તે. આજ.

દંન. શ્રુધી. ઝબીશો. તદંન. મૂકી. દીધો. એને. (૦૧) પાઆ.

દાહાડાની. ઝરાર. જો. કુતી. તે. નંદી. હુંતી. યાઈ. એને. ઈ.

તારીખનાં. વરરાનાં. દાહાડા. (૩૬૫) તરંણશો. પાંશી.

યાઈ. ગીઆ. એને. તે. જમાંનાંથી. તે. આજ. લગી. ખંમ

શેનાં. દાહાડા. ઝેરલાદઝ. લોકો. મજહૂબની. તારૂબને.

વાશતે. આવાં. મહીનાંની. પછવાડે. શાએત. રાખેછે. એને.

મૂશલમાંન. લોકો. ઝદઆશ. પરમાંલો. એશપંનદાર. મહી

[૧]

ઈઅજદે. જરદ. બીન. શેહેરીઆરનાં. વખતથી તે. આજ.

દંન. શ્રુધી. ઝબીશો. તદંન. મૂકી. દીધોય. ઝરી. લખાઈંય. તે. મહી

આં. દમ. લખેઆની. મતલબ. દહેજે. ઈરાંન. જમીનનાં. રેહેનારા. પારશી

ઓ. તે. દાહાડાથીતે. આજદીન. શ્રુધી. ઝબીશોઝરવાનું. કાંમ. તદંનમૂકી. દીધુંછે.

(૪૭)

નાંની. પાછલ. ગણેચ. જો. જદાપી. ઈંચનદેવરદ. પછી. જા

શો. નંહી. મુંજી. દીધો. હોતે. ચને. (૧) પાચા. દાહાડાની. ક

શરને. લેતા. આપતે. તો. આજ. જો. શોમવારે. તારીખ. (૧૨)

આરમી. હેશાબી. તથા. તારીખ. (૧૦) દશમી. હેલાલી. શરૂ

૨. મહીનાની. શને. (૧૨૪૩) આરશો. તેતાલીશ. નાંજેશો. હી

જરી. તારીખ. (૨૨) આવીશમી. આખ. માહુ. ત્રમી. શને.

(૨૧૩૮) દિગ્વીશશો. આરતીશ. નાંજેશો. શેખંદરી. રોજ. (૧)

પેહેલો. શરવરદીન. માહુ. જદીમ. શને. (૧૧૮૭) અગીઆર.

શો. શતાંશુ. ઈંચનદેવરદીનાંછે. દદીને. જાની. નોઅ

ત. અમરદાદ. મહીનાંમો. આવી. હોતે. ચને. અંમશોનાં. દાહાડા.

અમરદાદ. મહીનાંની. શાયે. લાગું. પડતે. દહેનું. અપેઆંન.

દે. રીતે. છોક્રે. નજૂમી. જોજોનાં. જાદદા. પરમાંગો. જો. આ

ગાલાં જ માંનાંથીં વરતારાનાંં જરનાંં રૂં તથાં હેશા બનાંં બં
 ભાનાંં રૂં લોઝોનીં ચાલછેં તેં ૫૨ માંભોં હર એકં તરંગાં ડેં
 તારીખોનાંં દાહાડાં બાંભેંઆં તેવારેં માલુંમં થાઈંહંજેં વા
 રૂં ગરેહં તારીખ·(૧) પેહેલીં હેશા બીં માહેં મોહરેમં શ
 નેં હીજરીં મહમદીથીં તેં વાર·શોમેં તારીખ·(૧૨) બારમી
 હેશા બીં તથાં તારીખ·(૧૦) દશમીં હેલાલીં માહ·શબૂ
 રૂં શને·(૧૨૪૩) બારશોં તેતાલીશ·હીજરીં લગીં
 (૪૪૦ ૧૬૫) એઆર·લાખ·એઆલીશ·હજર·દિનશોં
 પાંશોઠ·દાહાડાં થાઈંઆં વલીં શોમવાર·તારીખ·(૧)
 પેહેલીં નશીરીન·હંલ·અવલ·વરશ·(૧૨) બારમું રોઝં
 દર·બીન·ફેલ ઝૂશ·ઝૂમીનાંં મુંવાં પછેં તેં વાર·શોમેં તા
 રીખ·(૨૨) બાવીશમીં આખ·માહેં ઝૂમીં શને·(૧૧૩૮)

(૪૯)

દિઝવીશાં શોં. પારતીશાં નાંકેશોં. શોંકં નદરીં. લંગીં.

(૭૬૦ ૮૬૫) શાતં. લાખં. હેશીં. હુન્નરં. આદશોં. પાંશોં

ઠં. દાહુડાં. થાદિઆં. વલીં. વારં. મંગલં. રોજં. ૧ લોં. માહા

ઋવરદીનં. વરશાં. પેહેલુંં. ઈમજદેજરદં. તખતેં. બેઠોં.

તાંખીતેં. વારં. શોમેં. રોજં. ૧ લોં. ઋવરદીનં. માહું. કદી

મં. શનેં. (૧૧૯૭) અગીં. પારશોં. શતાં. રૂં. નાંકેશોં. ઈ

અજદેજરદીં. લગીં. (૪૩૬૫૪૧) ચેઆરં. લાખં. છ

તરીશાં. હુન્નરં. પાંનશોં. દિઝતાલીશાં. દંનં. થાએઆં.

હુવેં. અરખીં. તારીખં. ઈઅજદેજરદીં. તારીખીં. (૩૬૨૪)

તરંગાં. હુન્નરં. છઅશોં. ચોવીશાં. દાહુડાં. પાગલ છેં. પછેં.

દિ. તફાવતનેં. અરખીં. તારીખનાં. (૪૪૦ ૧૬૫) ચેઆરં.

લાખં. ચેપાલીશાં. હુન્નરં. દિઝશોં. પાંશોં. દાહુડાં. જ છેં.

(૫૦)

તેમાંથી· જાહાડી· નાંખેડા· તેવારે· બાકી· રહે આ· ઈઅ
જદેજરદીનાં· દંન· (૪૩૬૫૪૧) એપાર· લાખ· છતરી
શ· હુજર· પાંનશો· દિજતાલીશ· આગલા· અમલ· પરમાં
ગો· વલી· ઢૂમી· તારીખ· ઈઅજદે· જરદી· તારીખથી·
(૩૪૪૩૨૪) તરંગ· લાખ· ચુંમાલીશ· હુજર· તરંગ·
શો· ચોવીશ· દાહડા· આગમચછે· માંડો· જેવારે· ઢૂમી·
તારીખનાં· દાહડાજો· (૭૮૦૮૬૫) શાત· લાખ· હેશી·
હુજર· આઠશો· પાંશોઠછે· તેમાંથી· દતટ્ટાવતને· જાડી·
નાંખીદતો· ઈઅજદેજરદી· તારીખનાં· (૪૩૬૫૪૧)
એપાર· લાખ· છતરીશ· હુજર· પાંનશો· દિજતાલીશ·
દાહડા· બીજીવાર· તટ્ટાવત· જાહાડેડાથી· બાકી· રહે
ડેપા· ડેપાગલા· અમલ· પરમાંગો· વાશતે· હુયે· ચોજશ·

ઉં. હેશાઅથી. માલુમ. પડી ઉં છે જો. તરંગાડે. તારીખનાં.
 દાહુડાજો. ઉંપર. લખો પાછો. તે. અરાઅર છે. એને તરંગાડે
 તારીખ. મલેચ. તે. શહી છે. એને. ઈઅજદેજરદી. તારીખ
 જો. મલતી. પાલી. તે. ઉંપરથી. અરે. અહું. માલેમ. પડી ઉં
 જો. ઈઅજદેજરદનાં. વખતથી. જાપીશો. તદન. મેક્કુર.
 એને. (૧) પાપા. દાહુડાની. જશર. જંગો. હતીજ. નંહી.
 એને. ઈઅજદેજરદી. તારીખ. વગર. જશરની. ગંણતરી
 મો. પાલી. માંડે. આજદીને. (ઈપાને. ઉં. મેહેજર. લખો
 મો. તે. દાહુડે.) વાર. શોમે. ને. રોજ. ૧ જો. રૂરવરદીન.
 માહે. જદીમ. શનો. (૧૧૯૭) એગીપાર શો. શતાંત્રું.
 નાં જો શો. ઈઅજદેજરદી છે. જોવારે. ઈ. ખીનાં. ચો જશ. મા
 લુમ. પડી. હવે. લખું ચ જો. જદાપી. ઈઅજદેજરદનાં.

(૫૨)

વજ્રતથી. આગલી. ચાલ. પરમાં (૧૦) ચાલે આ. આ વતે.
અને. ઝબીશાને. મેલી. નંહી. દેતે. અને. (૧૧) પા આ. દા
હડાની. ઝશરને. ગંગતરીમાં. લેતે તો. હ. શો મવાર. જે.
ઉંપર. લખે આ છે. તે. દાહડે. રોજ. (૧૨) છડો. તીર. માહા. ઝ
દીમ. રાને. (૧૩) અગી આરશો. છં (અં). નાં કોશો. ઇ અ
જદે જરહી. આ વતે. જાંએ જે. હિંદન. લગી. (૧૪) અગી
આરશો. છંનેઈ. વરશનાં. (૧૫) પા આ. દાહડાની. ઝશર
ને. હિંદી. કીધી. તેવારે. (૧૬) અશો. ને. નવાં (અં). દા
હડા. થા હિંદી. હવે. નીચે. મા જૂંમ. પડશો. કો. જે. ઝ દા પી.
ઝબીશો. હિંદી જદે જરહ. પછી. મો કુંડ. નંહી. થા હિંદી. હ
તેતો. હિંદી આર. પૂરો. થા હિંદી. હવે. અને. નવા. દો આ
રનાં. ઝબીશા. (૧૭) પાંચ. થા હિંદી. હોતે. અને. (૧૮)

છડાં જખીશાં નાંકેશનુંં હિં વરશાં (૧૧૬) હિજશોંશો
 લમુંં હોતેં ઃપનેં જહેરં છેજેં હિં (૧૧૬) હિજશોંશો
 લમાં વરશમાં (૦૧) પાઆં દાહુડાનીં જશરનેં ગામીં
 નથીં હુયેં હિં (૧૧૬) હિજશોંશોલં પાઆંજેં (૧૧૮૬) ઃપ
 ગીંપારશોંછંણુંં (૦૧) પાઆં મોંથીં જાહુડીં નાંખીદો
 (૧૦૮૦) હિજંહુજરંહેશીં (૦૧) પાઆં વ્યાફીં રેહેયં
 પછેંજેવારેં (૧૦૮૦) હિજહુજરંહેશીં પાઆંજેં હિજડાં
 જરીદિયં તેવારેં (૨૭૦) બશોંશીતેરં દાહુડાં પાદિયં
 પલીં ખીછરીતેં જેવારેં (૧૧૬) હિજશોંશોલનીં જશર
 નેં હખીં કીધીં તેવારેં તેહેનાં (૨૯) ઓગંણતરીશાં
 દાહુડાં પાદિયાં પછેંજેવારેં હિં (૨૯) ઓગંણતરીશાં
 દાહુડાંજેં (૨૯૯) બશોંજેં નવાંણુંં દાહુડાં મોંથીં જાડી

નાંખીએતો. (૨૭૦) અશોને શીતેર દાહડા વાકી રહેય
 આગલી ગંગાતરી પરમાંજો હુવે જોવારે. (૨૭૦) અશો શી
 તેર દાહડાને રોજ ૧ લો માહા ૧ લો કુરવરદી ન જદી મ શને
 (૧૧૯-૭) અગીઆરશો શતાંજું નાંજો શો ઈંપજદે જરદી માંથી
 જાડી નાંખી હ ઈંઆને (૩૬૬) તરંગાશો છાશા હ દાહડા માં
 થી જાડી હ તેવારે (૮૬) છંજું દાહડા વાકી રહે અ ઈંઆ
 ને માશ (૩) તરંગા કુરવરદી ન તથા અરદી બે હેશત
 તથા ખોરદાદ અને માશ (૪) યોથો જો તીર મદી નો છો
 તેમો નાં હ ન (૬) છંપ મુજરેલા હતા વાશતે માં જું મ
 યા ઈંજો શોમ વાર જો ઈંપર જહેઓ તે દાહડે રોજ (૬)
 છડો તીર માહા જદી મ શને (૧૧૯-૬) અગીઆરશો છં
 જું નાંજો શો ઈંપજદે જરદી નાં હતા હ ઈંપરથી દવાત

ખરી·થાઈ·અને·વળી·દિ·વાત·ખરી·દમ·ઠરીને·ફૂલ·લો
 કોનો·કોલ·ઉછેને·હમજદેજરદ·તખત·ઉંપર·એકો·તે
 દાહડે·મંગલવાર·તારીખ·(૧૬) શોલમી·હોજીરા·માહે
 ફૂમી·શને·(૯૪૩) નવશો·તેતાલીશ·શોફંનદરીનાં·હતા·
 જેમકે·અપાગલ·જીકર·કરેઅમો·અપાવીછે·અને·દિ·ઉંપ
 લી·બીનાંથી·દિ·તારીખો·(૩) તરંગબાં·દાહડા·બાંજી·હે
 શાખ·ગણોઅપો·તેથી·ચોકશ·માલુમ·પડીઉંને·શોમવાર·
 તારીખ·(૨૨) બાવીશમી·આખ·માહે·ફૂમી·શને·(૨૧૩૮)
 દિકવીશશો·અપારતીશ·નાંકેશો·શોફંનદરીનાંછે·અને·એ
 ફીનછેકે·તારીખ·(૧૬) શોલમી·હોજીરા·માહે·ફૂમી·શને
 (૯૪૩) નવશો·તેતાલીશ·શોફંનદરીથી·તે·તારીખ·(૧૬)
 શોલમી·હોજીરા·માહે·ફૂમી·શને·(૨૧૩૮) દિકવીશશો·

આરતીશાં શ્રુધીં (૧૧૮૫) આગીઆરશોં પંચાંગું વરશાં
 આરૂતાબીં પૂરાં છેં આનેં વલીં દશીં ન છેં નેં રોજાં (૧૭) મોં
 હોજીશાં માહેં કુંમીં થીતેં રોજાં (૨૨) મોં આબાં માહેં કુંમીં
 શ્રુધીં (૬૭) શરશઠં દાહાડાં પાદિછેં વલીં માલૂમં પડીં જીં
 નેં છેંલાં કબીશાં પછીં (૧૧૬) દશશોં શોભં વરશાનીં મૂ
 દતમાં (૧) પાઆં દાહાડાનીં કશરગંગાતરીમાં નથીં
 લીધીં તેં શાબ્દથીં રોજાં (૧) પેહેલાથીં ફરવરદીનં મ
 હીનાંનાં (૨૮) આગંગાતરીશાં દાહાડાં આગલ પડેંઓ
 પછેં જેવારેં હ (૨૮) આગંગાતરીશાં દાહાડાનેં (૬૭)
 શરશઠં દાહાડાં શાથેં મેલવેં આં તેવારેં (૮૩) છં અં
 દાહાડાં આગલાં અમલ પરમાંગેં પાદિઆં હયેં લખીં
 નાંગાં જીં અજેં કૂલં તેહેં કીકનીં વાતોનાં જંગનાં રાં ત

(૫૭)

યા·બારીકી·વાતનાં·શમજનાંરા·શાહેબો·તેહેકીક·

કરી·લખી·ગીઆછે·તે·શરખેની·વાત·મજતીછે·અં

ને·તમાંમ·પછાતની·જીએની·કીતાબમાં·ઈઅજદેજર

દનાં·જલૂંશ·બાબે·લખી·ગીઆય·જે·રોજ·(૧) પેહે

બો·માહા·(૧) પેહેલો·ઋવરદીનને·દીને·ઈઅજદેજર

દ·તખતે·બેઠો·તે·દાહડે·કબીશાનાં·દોઓરનાં·(૧૪૪૦)

ચઉંદશો·ચાલીશ·વરશમાંથી·(૮૬૦) નવશો·શાક·

વરશ·ગૂંજરેલાં·હતાં·પછે·જેવારે·(૧૧૮૬) અગીઆ

રશો·છં(ગૂંને·(૮૬૦) નવશો·શાક·ઉંપર·વધારીદ·તે

વારે·(૨૧૫૬) દિઝવીશશો·છપંગ·થાઈઅ·અને·કબી

શાનો·દોઓર·જે·(૧૪૪૦) ચઉંદશો·ચાલીશ·વરશનો

છે·તેહેને·દમાંથી·કાડીએ·તેવારે·બાકી·(૭૧૬) શા

તશો. શોલ. રેહેછે. વલી. ખીજી. રવેશો. ગણીએકે. ન
 વશો. શાહને. કબીશાનાં. દોઓરમાંથી. કાડીએતો. (૪૮)
 એઆરશો. હેશી. બાકી. રેહેછે. તેહેને. (૧૧૮-૬) અગીઆ
 રશો. છંદ્રમાંથી. કાડીએતો. (૭૧૬) શાતશો. શોલબા
 કી. રેહેછે. હવે. દિ. પાગલા. અમલ. ૫૨માંગે. શહી. મલે
 ચ * હવે. નેહેવારે. (૭૧૬) શાતશો. શોલને. (૧૨૦)
 દિકશો. વીશ. તાગે. નાંખીદિ. તેવારે. (૫) પાંચ. નીક
 લેઆ. બાકી. (૧૧૬) દિકશો. શોલ. રહેઆ. પછે. માલું
 મ. થાદિંજે. પાખરી. નવા. દોઓરમાંથી. કબીશા. (૫)
 પાંચ. પૂરા. ગૂંજરેઆ. અંને. છેલા. કબીશાની. નોખ
 ત. અમરદાદ. મહીનામાં. આવી. અંને. (૬) છઠા. ક
 બીશાનું. આદિ. (૧૧૬) દિકશો. શોલનું. ૫૨શી. અધું

રૂંછે. હહેની. તરુશીલ. હમછે મે. હોઓર ને. કાડી. નાં
 ખતાં. (૭૧૬) શાતશો. શોલ. બાકી. રેહેય. તેહેને. જે
 વારે. (૧૨૦) હમશો. વીશ. ભાગે. વેચીહ. તેવારે. નીક
 લે. (૫) પાંચમે. તે. રૂરવરદીન. તથા. અરદીએ હેશત.
 તથા. ઓરદાદ. તથા. તીર. તથા. અમરદાદ. માં હુંછે.
 હામાને. ને. જદાપી. હામેજદજરદનાં. જમાંનાંથી. ક
 બીશો. કરતા. આવતેતો. હાલ. આગલો. હોઓર. ત
 માંમ. થાઓઓ. હોતે. અને. નવા. હોઓરમાંથી. (૭૧૬)
 શાતશો. શોલ. વરશ. આજુતાબી. નાંકેશ. ગૂંજદેઆં.
 હોતે. તે. હ. રીતેકે. (૧૨૦) હમશો. વીશમે. વરશો. નવા.
 હોઓરમાં. કબીશો. થાહઓ. હોતે. અંને. અંમશોનાં.
 હન. રૂરવરદીન. મહીનાં. શાયે. લાગું. હોતે * વલી.

(૨૪૦) બ્રશો. ચેડાલીશમે. વરશે. જબીશો. યાદિઓ.
 હોતે. અંને. અંમશેનાં. દાહુડા. અરદીએહેશલ. મહી
 નાં. શાયે. મલતે. વલી. (૩૬૦) તરંગશો. શાકમે. વરશે.
 જબીશો. યાદિઓ. હોતે. અંને. અંમશેનાં. દાહુડા. ખોર
 દાદ. મહીનાંની. પછવાડે. આવતે. વલી. (૪૮૦) ચેડપાર
 શો. હેશીમે. વરશે. જબીશો. યાદિઓ. હોતે. અંને. અંમ
 શોનાં. દાહુડા. તીર. મહીનાંની. પાછલ. લખાતે. વલી.
 (૬૦૦) છામશોમે. વરશે. જબીશો. યાતે. અંને. અંમ
 શોનાં. દાહુડા. અમરદાદ. મહીનાંની. પાછલ. રેહેતે.
 અંને. તે. દાહુડે. શોમવાર. અંને. (૧૧૫) હજશો. પંદર
 મું. વરશ. અપાહુતાબી. પૂરાં. અંને. છંડું. દાહુડા.
 યાદિલા. હોતે. કે. અંમશેનાં. દાહુડા. અમરદાદ. મહી

નાં. શાથે. શાબેત. તથા. વરજરા. ર. હતે. હવે. જોહેવા
 રે. (૫) પાંચ. વરશ. (૮૬) છંદ્રાં. દાહાડા. મૂંધાં. ષ્પાઝ
 તાબી. તમામ. મૂંજરે. તેવારે. છડો. જાબીશો. પૂંરો. ચાદ
 ચ. ષ્પને. જાબીશાબી. નોબત. શહરેવર. મહીનાંમાં. ષ્પા
 વેચ. કાંદજે. ઉ. (૧૨૦) દિક્કશો. વીશમૂં. વરશ. છેતે.
 (૭૨૦) શાતશો. વીશમૂં. વરશ. છે. વાશતે. ગરેચકે. તે.
 વરશ. માશ. (૧૩) તેરમૂં. ગણો. ષ્પને. (૨) બેદ. શહરે
 વર. મહીનાં. ષ્પશબ. તથા. ઝૂરે. જરે. ષ્પને. ખંમશેને. ઝૂ
 રે. માશાબી. શાથે. વસગાવે. હવે. વીચાર. જરી. જોવો*
 બીજાં. મૂંખતેશર. રીત. હછેજે. જો. જદાપી. (૧૧૮૬)
 ષ્પગી. ષ્પારશો. છંદ્રાં. વરશને. દિક્ક. શોબી. વીશને. બા
 ગો. વેચીએતો. રહે. ષ્પા. (૮) નવ. ષ્પને. બાકી. રહે. ષ્પા.

(૧૧૬) દિક્કશો. શોલ. દિથી. માંલુંમ. ચાદિયજો. ઈંપજદેજરદ
 નાં. વજતથી. (૧૦) પાઆ. દાહાડાની. કશરને. લેતા. આપતે.
 ને. કબીશો. કરતેતો. આજનાં. વજત. મુંધી. હાલ. કબીશા
 (૯) નવ. પૂંરા. મુંજરેઆ. હતે. આને. દશમાં. કબીશા. નાંકે
 શા. ઈંઆને. અધુંરા. તેનું. આદિ. વરશ. (૧૧૬) દિક્કશોને. શો
 લમું. અધુંરું. હોતે. પછે. પેલા. (૯) નવ. કબીશા માંથી. (૪)
 એઆર. કબીશાનાં. માશા. (૪) એઆર. આદર. તથા. દેદ.
 તથા. બેહમંન. તથા. અશમુંનદાદ. દિ. દોઆર. પૂંરો. ચા. એ
 આ* આને. પેલા. કબીશામાંથી. કબીશા. (૧) પાંચ. આકી.
 રહેઆ. જોમકે. આગલ. અએઆંન. કરેઆમાં. આપેહંછે.
 દિ. તેહીકી કાત. કીધાથી. દિમ. જાહેર. ચાદિયજો. બેહં. વાત.
 મું. ઈંપજદેજરદની. અગાઉની. આને. મું. ઈંપજદેજરદની

પાછલની. ખરી છે. એને શરયેની. વાત. મલતી. આ વેચ. હિ.
 રી તે કો શરયે. લોકો કહે છે ને. હિ. કૃત્રી. તારીખ નાં. શરૂં આ
 તથી. તે. હિ. એ જ દે જ ર દ નાં. વખત. સગી. (૧) પા આ. દા હાડા.
 ની. કશર. લે તા. એ ને. (૧૨૦) દિ કશો. વી રા. વર શો. કબી શો.
 કરી ને. દિ ક. મા શ. વધા ર તા. એ ને. વલી. મૂંડ. દા નાં વ. લોકો.
 કહે છે ને. હિ. એ જ દે જ ર દ. પછી. (૧) પા આ. દા હાડા ની. કશર.
 લીધી. નથી. એ ને. ત દ ન. મૂંડી. બે ઠા. એ ને. તારીખ ને. બે. કશ
 ર. ગાંધી. હિ. બે ઠાં વાત. હિ. એ ને. એ ગાંધી. કશર. લે તા. હતા.
 એ ને. પાછલ. નંદી. લીધી. હિ. બે ઠાં. વાત. મલતી. આ વેચ. હવે
 કોઈ. દમ. નંદી. શંભ ને ને. કબી શો. હિ. એ જ દે જ ર દ નાં. વખ
 તથી. ધૂંડી. ગી ઓ. કરી. કહે હી ગી આ ચ. તેથી. કબી શા ની. વાત.
 ખોરી. હશે. જાંદ ને. તે હે કી જાત ની. કુંદ. માં બૂમ. આ હિ. હિ.

જે. વેલા. (૧) દિક્ર. મહીનો. ઝબીશાનો. આ વતો. તેવાર. ૫

છે. (૧૧૯) દિક્રશો. ઝોગણીશ. વરશ. લગી. શંઘલાં. વર

શોને. (૩૬૫) તરંગશોઓ. પાંશઠ. દાહાડાનાં. લેતા. તે.

(૧૨૦) દિક્રશોઓ. વીશામાં. વરશ. લગી. લેતા. પછે. (૧)

પાઆ. દાહાડાનો. ઝશરથી. (૧) દિક્ર. માશ. વધતો. તેવા

રે. બીબ. ઝબીશાની. નોબત. પોહોયતી. ઝપને. માંલુંમથા

ઈ. મુંજુંજે. ઈંચજદેજરદ. શોદેરીઝપારનું. જલુંશી. વરશ.

છે તે વરશ. ઝબીશાનું છે. ઈંચાને. ઈંચજદેજરદી. તારી

ખને. ઝબીશાની. તારીખ. જાંણવી. જાંઈને. તે વરશનાં.

ઝબીશાની. નોબત. આવાં. મહીનામાં. ઝપાવી. હતી. તેવા

ર. પછી. શંઘલાં. વરશ. (૩૬૫) તરંગશોઓ. પાંશઠ.

દાહાડાનાં. ગાંણતા. આયેઆ. જો. પારશી. લોઝોની.

પાદશાહી. આખેર. નંહી. થાઈ. હતે. એને. ઈએજ દેજરહી.

જલુંશી. તારીખને. (૧૨૦) દિવસો. વીશ. વરશ. થાઈ આં-

હતેતો. જીવીશાની. નોખત. આદર. મહીનામાં. આ વતે. એ

ને. (૧) પાઆ. દાહાડાની. જશરને. લેતે. પંજા. પારશી. લો

કોની. પાદશાહી. જોમકે. તવારીખની. ક્રીતાઓમો. જામેલું

છેજો. ઈએજ દેજરહી. પાદશાહીને. (૨૦) વીશ. વરશ. ગું

જરેઆ. પછી. આખેર. થાઈ. એને. બીજા. જીવીશાની. નોખ

ત. લગી. પાદશાહી. નંહી. રહી. તેથી. જીવીશાની. ચાલ. બી

જા. કુંલ. મોકુંડું. થાઈ. એને. અરીવાત. દિછેજો. ઈએજ દેજર

હનાં. જલુંશી. પછી. (૧) પાઆ. દાહાડાની. જશર. હેશાવ

માં. આવી. નથી. બીજા. મેહેજરમાં. આગલ. લખેલુંછે.

એને. પૂંછીછેઅજો. પારશી. લો કોની. તારીખ. દિવસછે.

[૧] ઈઆ. (૨) બેએ. તારીખ છે. દિનો. જવાબ. હ છે જે. જે. બ

[૧] ઈ. બેએ. તારીખ. ક્રેહેનાં ૨. મુંરીગર. પારશીઓને. તથા. તે વંનાં
 વડા. મુંજાં. મુંરીગર બીજા. ક્રાઉશને. જાણવા. કાંદને. દિ. લોકો. પારશીઓ
 ની. પારશી હતાનાં. વખતમાં. પારશીઓની. તારીખ. વ્યાખ્યા. બે. તારી
 ખ. હતી. તેમાં. દિ. પારશી ક્રાઉશની. તેમાં. ક્રાઉશો. હતો. કપને. બીજાં.
 દીનદાર. લોકોની. વગર. ક્રાઉશાની. દિ. ખા. ખા. ક્રેહે. તેહેને. શા. ક્રે.
 દિ. મેહેનરનાં. બનાં. વનાં. ર. શા. હેખો. મું. ક્રેહે. તે. જુ. મો. અને. પીચારો
 જે. દિ. ક્રો. ક્રો. તરફ છે. — પંજા. દિ. મનંદી. પીચારૂં. જે. ઈ. વખતે. ર. દ
 નાં. વખતથી. પારશીઓની. દીનની. ક્રાઉશ. ક્રાઉશાની. તારીખ. આ
 શા. ધારા. વરમાં. જો. ક્રાઉશ. રહેલી છે. અને. બીજાં. રથેશની. નથી.
 થઈ. કાં. બે. પારશીઓની. ક્રાઉશ. તારીખ. દિ. બે. નશી. પારશી
 હાનાં. વખતથી. રથેશ. વધુ. છે. પંજા. તારીખ. દિ. પારશી. હા. ત. ક્રા
 દિ. મ. રહેતો. ઈ. અને. ઈ. અને. ર. દ. પછી. જરથોશતી. દીનનો. શારી. રથે
 શ. પા. જ. ક્રા. ૨. પારશીઓ. પારશી. હા. થતો. કપ. વખતે. પારશી
 ઓની. દીનની. ક્રાઉશાની. ક્રાઉશ. તારીખ. ક્રા. ગ. લી. રથેશ. ઈ. અને. ઈ. અને
 દે. ર. દ. આ. ગ. લનાં. પારશી. હોનાં. વખતની. મી. શા. ખો. પોતાનાં. વખત.
 હં. ર. શારૂં. થ. આ. ક્રા. તે. કપ. ક્રાઉશા. શા. થ. જર. રહેતો. અને. બે. શ. દિ.
 છે. જે. તારીખમાં. ક્રાઉશો. હતો. તે. તારીખ. જરથોશતી. દીનની. હતી.
 (નં. ક્રો. ક્રો. બીજાં) ઈ. અને. ક્રાઉશાની. તારીખમાં. રોજ. મા. હા. જરથોશતી.
 દીનમાં. તારીખ. રાખતા. હતા. અને. જરથોશતી. દીનનાં. કુ. જ. જ. જ. નો.
 પારશી. તે. હં. ર. હતો. પંજા. જે. દા. હા. થી. તે. ચા. લ. અને. ઈ. રા. નાં. રહે
 નાં. પારશીઓમાંથી. અને. પછી. પા. હે. થી. દી. ન. દો. શતાં. ન. મો. આ. પી. વ. શા. નાં. ૨.
 પારશીઓમાંથી. નાં. ચારી. નાં. શા. વખતથી. હા. રા. થી. તે. દા. હા. થી. દિ. લોકો. નાં. ૫. ૨
 શા. નાં. દા. હા. (૩૬૫) તરફ. શી. પારશી. આ. થી. ગી. આ. છે. ઈ. અને. (૧૨૭) ૫. ૨. શી.
 દિ. ક્રા. શા. વધારી. ને. જરથોશતી. (૩૬૫) દા. હા. થી. વધારી. ધારા. ૫. ૨. માં. જો. આ
 લું. ર. આ. નથી.

છી. બેદિ. તારીખ. મેહેછે. તેહેની. વાત. શક. તથા. વેહેત. તથા.

બુંડા. વીચાર. એને. હીવાંનગી. ભરેલી. જાંણવી. કાંદજે. જે

કાંઈ. આગલી. તથા. હવડાંની. મેતાબોમો. હાંનાંવ. લોકો.

લખી. ગીઆય. લેથી. (૧) દિક્ર. તારીખ. શેવાદિ. બીજી. તારી

ખ. નજર. આપતીજ. નંથી. એને. કોઈ. શખશો. દિજ. કબી

શાની. તારીખ. વગરે. બીજી. તારીખનું. બદલાંન. કીધુંજ.

નથી. એને. શાકું. ઊંઘાકું. ઉલમાં. લોકોનાં. કોલથી. તથા.

આગલી. મેતાબોથી. માલુમ. થાદિયજે. પારશી. લોકોની.

દિક્રજ. તારીખછે. એને. કબીશો. કરવાનો. કાંઈ. બોળે.

શખખ. નંહી. હતો. મગર. દિજકો. દિવાદતમાં. ખલલ.

નંહી. પડે. બીજું. હમોએ. એમ. શાંતલેહિંચ. જે.

[૧]

દિક્ક શાખ શા નજૂમ તથા હુદતનો જાંગનાં ર અલકે
 પોતાનાં ગૂંમાં નમાં પોતાને મો હો હો આલીમ જાંગો ચ
 અને માહારા ઘારે આમો પારશી ખોનાં તરી કાચી તથા
 કાચી શાચી વાકે કે હશે તે શાખ શા દમ ક્રે હે છે જે પાર
 શાં લોકોની તારીખ શરૂઆત થીજ એ કશર અને વ
 ગર કાચી શાની હતી અને જીજે દલખાંજીને પોતાની
 દલીલ પ્રરી રાખી ચ દવાત મહને શાંતલ તાવાર માં
 લૂંમ થાઈ છે જે દિવાળી તે દિવાર તને શારી પખી શમ જે
 સોજનંથી કાંદ જે તે દિવાર ત શાંતલામો જે કહી ગી

[૨]

દ. જગો દિક્ક શાખ શા કદી લખે આ છે તે ચૂરીગર પારશી
 ખોનો ખૂજરગ અને તે હેનાં વખતમાં કુંલ ચૂરીગર લોકોમાં દિક્કો
 મૂલાં શ્રીશેજ ખીન મૂલાં કાંઈ શને જાણવો કે જે માંડી પોતાની ત
 થા પોતી કા મૂલ ચૂરીગરોની તરફથી અપ્પતામારી થઈને કાચી શો જે
 જરથોશતી દીનમો જાદજ છે તેની શાંતલો થવો છે આને કાચી શાને
 જરથોશતી દીનમાંથી મૂળ ક્રે રગીચી તેને શમ જ વો ✽

ટપાચ ત્રેહને તથા તમામ જીને તથા હૃદયની કીતાબો
 શાયે મલતી જ છે કે પારશી લોકોની તારીખ શત્રું ટપાત
 થીતે ઈંપજદેજરદનાં જમાનાં કુંધી કશર તથા કબી
 શાની ચાલી ટપાલી ટપને ઈંમજદેજરદ પછી જેવારે
 ઝો તારીખ ઈંપજદેજરદી કે હેવાઈ તે હેવાર પછી
 વગર કશરે તથા વગર કબીશા ઝો ચાલી વાશ
 તે મહને ગરેય કે જીને દિલખાંનીની દિવારતને કું
 બહું આ ઝો જગા ઈંપર બઝો ટપાંન કશું કે શરવે
 વાંચનાંરા શાહેબોને માંલુંમ થા ઝો કે દ શખ
 શને પારશી લોકોનાં તરીકાની કશી ખબર નં
 થી ટપને દિલખાંનીની ઝો દિવારતને શમજતો જ
 નથી ટપેદિવારત દિલખાંનીની દિમછો જે કશલ

[૧]

(૩) તીજી. — પારશી. લોકોની. તારીખ. કશર. તથા.

કપીશાથી. ખાલી છે. દિ. વરશ. (૩૬૫) તરંગાશોઓ.

પાંશઠ. દાહાડાનું છે. દિનાં. મહીનાં. (૩૭) તીશ. દાહાડાનાં.

અને. દંન. (૫) પાંચ. વધારાનાં. અપાવાં. મહીનાંની. પા.

છલ. વધારેય. અને. નજૂંમી. લોકો. વરશની. અપાખર.

માં. ઈચ્છાને. અશપંનદાદ. મહીનાંની. પાછલ. વધારેય.

અને. કદીમથી. અખત. નશરની. તારીખ. દિવસમાંજો.

હતી. અને. દિ. તારીખનાં. વરશ. તથા. મહીનાં. કશર.

કપીશાથી. ખાલી છે. માંડે. નજૂંમી. લોકો. ગણી. ખરી.

[૧] દિ. જગો. પારશી. લોકોની. તારીખ. કશર. કહી છે. તેથી. મોરદ. ઈંચનદેવરદી. તારીખ. શત્રુજી. કાંદિજે. દિ. જીજે. દિલખાંનીની. દિ. આરત. પાલો. પછવાડેથી. શાકુ. લખેયજે. એ. તારીખનું. શકું. અપાત. ઈંચનદેવરદ. બીજા. શોદરીઅર. જે. પારશી. લોકોનો. છેલ્લો. પાદશાહ. હતો. તેથી છે *

કાંમ માં લાવેય. એને. દ. તારીખ નું. શરૂઆત. ઈ. એ જ દેવર

દ. બીન. શે હેરી આર. તખતે. બેઠો. તે. દા. હુડેથી છે. એને. દ.

પારશી. લોકોનો. છેલલો. પાદશાહ. હુ. હતો. એને. દ. વરશ

નો. પેહલો. દાદાઠો. મંગલવાર છે. ભંણાવુંજો. જીજો. દિલખાં

નીનો. કોસ્. પૂરો. પાદપોષ. હવે. આગલી. વાતોની. તેહે

કીઝ. કરનારા. લોકોને. માંલુંમ. પાદને. દ. જીજો. દિલખાં

ની. વાલો. કુરમાં વેચજો. (૫) પાંચ. દાદાડા. વધારાનાંજો.

આપાંમહીનાંની. પાછલ. લેતા. હતા. દિવાતથી. શરીઆં

મ. દલીલ. માંલુંમ. પડેયજો. પારશી. લોકો. દ. તારીખનાં.

શરૂઆતથી. ઈ. એને. જંમરોદ. પાદશાહનાં. વ. જનથી.

(૧૦) પાદપા. દાદાડાની. કરારને. હેરખામમાં. લેતા. હતા.

એને. કબીશો. કરતા. હતા. એને. (૧૨૦) દકશો. વીશ.

વરશે. દફ. માશ. વધારીએ. વધારાનાં. (૫) પાંચ. દાહડા.

તેહેની. પાછલ. વધારતા. એને. જેવારે. (૧૪૪૦) ચઉદ.

શોઆ. ચાલીશ. વરશ. ગુંજરતાં. તે. વેલા. નવો. દોપોર.

થાતો. દમ. કરતાં. જેવારે. જાપીશાની. નોખત. આંવાં. મ

હીનાંમાં. આવી. એને. વધારાનાં. દન. (૫) પાંચ. આંવાં.

મહીનાંની. પાછલ. રહીગીઆ. એને. ઈએજદેજરદની.

પાદશાહી. પછી. જાપીશો. મોઝૂઝૂ. થાઈઓ. વાશતે. દ.

ધણી. ફરમાંયેએ. હપડાં. ઈએજદેજરદ. પછે. જેવારે.

પારશી. પોની. પાદશાહી. ગોઈ. તેવાર. પછે. ફેરલાદફ.

લોકો. વધારાનાં. દન. (૫) પાંચ. આંવાં. મહીનાંની. પા

છલ. વધારેય. એને. મુંશાલમાંન. લોકો. ફેદેછેએ. દ.

ચાલ. પારશી. લોકોમાં. હતીએ. જેવેલા. જાપીશો. કર

તાં હતાં તે બેલાં ઝખીશાનાં મહીનાંની પાછલ વધારતાં

અને ઇંદ્રજલદેવરૂપ છે જ્યારે ઝખીશો મોઝુંડું થા એ

અપો માંદો અશપંનદાદ મહીનાંની પાછલ વધારે આ જોઈ

એ * હુપે ફું ફે ફું છે ઉં જો દ જો દિલખાંની વાલાએ પા

રશી તારીખ જો જંમ શોદનાં જ માંનાં થી શરૂં થાઈ તે માં

તથા ઇંદ્રજલદેવરૂપી થાઈ તે માં ઝૂરઝૂર કરી ગૂંદી પાડી ન

થી વાશતે વીચારો અને ખરો વીચાર કરો કે હકતાલા

શાયા લોકો ઉંપર ઝૂજલો કરંમ કરનાંર છે *

(ઉશાદેખની મોહોર બદાંમી છે) બંદો ખોદાનો અપોમેદ

પાર મહમદ શાદેક રૂપ હોશેની (ઉશાદેહત આલી જ

નાંખ જ માંનાંનો દિઓ મીર મહમદ શાદેક મુંજે જ જંમ દિશ

ઝૂહાંનીની છે *)

(શાખશી. ૧ લી *)

ખોદાતાલાનું. નાંમ. શરવે. નાંમ. જરતાંને. ને ક્ર છે *

તેહેકીકની. રાહે. ડ્રાશી. તારીખમાં. ક્રખીશાની. ચાલ. જે

છે. તેહેમાં. ક્રશી. શક. તથા. શોખોહ. નથી. ક્રખે. ઈ. ક્રખદેજ

રદખીન. શોહેરીકપારનાં. જમાંનાંથી. ઈ. ક્રખીશાની. ચાલ છું

હી. તેથી. ક્રમ નંહી. શમજયુંજે. ક્રપાગલા. જમાંનાંમાં. ઈ. ચાલ.

નંહી. હતી. ક્રખે. જે. શખશ. ખોલે છે જે. (૨) ખેખે. તારીખ.

હતી. તેહેની. વાત. ઘણી. ખોલી. તથા. ખેજ છે. હવે. ખેખીનાં.

તકેશીલવાર. ક્રોઈ. શમજવા. માંગેતો. જેરીતે. ક્રપાઈ. મેહેજ

રમો. મોરો. નનુંમી. જમાંનાંનો. ખતલીમુંશ. ખોજરળ. વ

ખતનો. ક્રકો. મીર. મહમદ. શાહેક. તથા. ક્રજેલ. આલીમ.

ક્રાંમેલ. જમાંનાંનો. ક્રકો. મીરજાં. ક્રપશદ. અલાહ. ઈ. જંગ.

(૨) બેદ. મલીને. અદિઆં ન. ક્રીધું છે. તે. પરમાં જો છે. અને.
 તે. શંઘલી. બીનાં. માહારા. જોઈઆમાં. આવી છે. અને. કું.
 પાદશાહની. મોદી. દોલતનો. દોવાગો. છે છે * (દિ. શાહેબની
 મોહોર. અદાં મરો ક્રી છે.) અંદો. મહમદ. હશાં. દબને. મહ.
 મદ. હોશેન. અલ. હશાંની. અલ. હોશેની. (દિ. શાહદત.
 અપોલમાં વોનો. પાદશાહની છે. ક્રે. હમેશે રાખે. ખોદા તાલા.
 દીનેનાં. બૂલંદ. શાદિઆને *)

(શાખશી. ૨ જી *)

તે છે. ખોદા તાલા * તેહકીઝ. વાજેહ. તથા. રોશાંન છે ને. જેઠં
 ઈ. દિ. ક્રેતાબમાં. લખેલું છે. ફારશી. તારીખ. આવે. તથા. દિઝ
 જ. તારીખ છે. તે આવે. તથા. કબીશાની. મેફી. અત. ને. લખી

છેતેમાં. ઝશો. શઝ. શોએહ. નંથી. ડપને. દિ. વાતને. લખનાં
 રકાનેલો. ઝાંમેલો. મોરા. નનુંમી. મશહૂંર. મીર. મહમદ.
 શાહેકુતયા. જમાંનાંનો. દિક્રો. મીરનં. અશદ. અલાહ. નનું
 મોઝે. હમેશે. રાખે. ખોદાતાલા. તેનાંની. ખૂંજરગીને * ફૂં.
 શહીનો. ઝરનાંર. દોવાળો. શેખ. અખુલ. ઝાશંમ. ઝાજી *

(શાખશી. ૩ જી *)

શહુકુનુંમ. ખૂલંદ. ખોદાતાલાનાં. નાંમથી * ઝૂરશી. તારીખ
 માક્રખીશો. જોછે. તે. તથા. પારશી. લોઝોની. પાદશાહી. ગીચા.
 પછેખૂહી. ગીચો. દિ. વાત. મશહૂંર. તથા. હિંધાડીછે. અને. તે.
 વાતનેમોહોરા. નનુંમી. લોઝો. જહર. ઝરી. ગીચા. તેજોઈ
 નીતાઝાત. નથી. જે. તેને. ઈનઝાર. ઝરી. શખે. ડપને. દિઝખીશા.

ની તારીખ શેષાદિ કોઈ બીજું તારીખ વગર ઝરાર ઝબી
 શાની કોઈ ક્રેતાબમાં નથી તથા દિવસનાં જાણનાં રાકોઈ
 નજૂમી લોકોનાં કલામમાં તે હેની ઝરી અશર નજર આ
 વતી નથી અને ચોઝરા નજર મોં પાવેચ જો જો કદાપી
 દિલોઝોમાં બીજું તારીખ હતે તો અલખતે તે તારીખ નું
 અદિઆન ઝરતે તથા નજૂમની ક્રેતાબોમાં દિવાતની મ
 જરૂર આવતે અને તે તારીખ મશહૂર હતે પાણ તે હેની ઝ
 રી અશર જ નથી વાશતે ચોઝરા થઈ જો તે વાત ઝરી
 છે જ નહીં હવે તરૂ શીલવાર જો પૂછો તો દરી તે છે જો જો રીતે
 આ લી જનાં બ મોહો રા અલજા બનો જ માંનાં નો એ કો
 આદિ વખત મો અતલી મુંશ જો હેવો મીર મહમદ શાદેઝ
 નજૂમી દિવાગતવારે લખી ઉંછે ખોદા તાલા દે હેની રૂબ

તમે જીવ્યાદા કરે એને જે પરમાંણે હકીકત તથા મારફ
 તની પૂજાનો મોહો હો એ પાલીમ તથા મોહોટી શમ જનો જ
 માંનાંનો દિશો મીરજાં એશદ એલાહ જન્મી કો જીવ્યાદા
 કરે ખોદાતાલા તેહેની દાંનાંઈને કો દેશાહેબો એ બદિયાં
 જ કીધું છે તે ઘણું પાળે હશે (મોહોરની જગો) અબદક
 અલરાજી મહમદ તકી (દેશાહદત જમાંનાંનો મુજતેહ
 દેશોમ મહમદ તકી હમેશો રાખે ખોદાતાલા તેના શાદિયાને)

(શાખ શી. ૪ થી)

તે પરવરદેગાર જે તોફીકનો અખશનાંર છે* જેમાંઈ એ
 મધે મતલબો તથા મજમૂનો લખેલી છે તેમાંમાંઈ ખેલાફ
 તથા કશો શકનથી એને તેબીનાંને જંગ (૨) એદ મોહોટા

ઝૂંનેલો તથા ઝાંમેલો તથા ચાલેમો ઝે. હરદિક જમાનાનાં
 દિકા છે તેણાંઓ દિ તરૂશીલવાર લખીઉંછે ઈચાને મીર મ
 હમદ શાદેક તથા મીરનં ઃપશદ અલાહ હુકતાલા દિએ
 ઉંજંગની રૂજલતને જીઆદા કરે* હું દોવાગો મહમદ
 રહીમ શોખૂલ ઈશલાંમ *

(શાખશી.૧૧) મી.)

તેઓદા બુજરગ છે* દિ મેહેજરમાં ખવીશા બાબે તથા
 પારશીની તારીખ દિકજ છે તેબાબે જે ઉંપર તરૂશીલવાર
 લખેલુંછે તેમાહારી નજરમાં શહીતા તેહેકીક છે અને જે
 શાખશ દિવાતને ખોરી કરી ક્રેહે તેહેની વાત ખોરી તથા ગ
 લત છે અને તરૂશીલવાર બીના દરીતે છે જે નેરીતે આલી

જનાંબ પાઠ અલકાબ પાઠ નશબનો ઝૂલલત તથા હકી
 કતનો જાણકાર જમાંનાંનો દિક્કો અને ચક્રતનો અતલીમું
 શામીર મહમદ શાદેક નજૂમી તથા ઝૂલલત તથા જમાંલી
 દતની પુંજનો જમાંનાંનો દિક્કો મીરજાં અશદ અલાદ નજૂ
 મી દિઅંધે કાબેલોની ઝૂલલતને ખોદાતાલા હમેશાંરાખે
 ક્રેએ ક્રાજેલોએ અદિઆનવાર લખેલું અને ઘણું વાજેહ
 ક્રશી આપેલું છે * (દિશાદેબની મોહોર અદામ રોકી છે)
 અંદો ખોદાનો મોહમદ અલી દિઅને મહમદ હશમાંઈલ
 અલ હોશોની *

(શાઅશી ૬ હી.)

તે ખોદાતાલા દિક્ક છે * દિમેદેજરમાં જેબીનાં નજૂમ.

તથા રીઆ છું. દિલંમનાં જાણ કરા. લખી ગીણામ. તે પરમાં

જોછે અને દિવાતમાં કરો ખેલાડું નથી * એલી નું રી *

(દિ. શાહેબની મોહોર) ઈઆ. એલી. એલ. આલા *

(શાખશી. ૭ મી.)

જે પરમાંજો. એ મેહુ જરમાં બીનાં લખેલી છે. તે માહુરી.

નજરમાં શહી તથા તેહેકી જ છે અને દિ. રીતની બીનાં વાળે

હ. તથા જાહેર છે તેમાં કરો શક તથા શો બેહ નથી મગર.

જેહનાં માંધામાં શક આવી હોઈ તે ધાણીને નાંદાન તથા.

નજૂમનાં દિલંમથી. એણ જાણ શમજવો અને તરૂશી સ.

વાર બીનાં જી પૂંછો. તો જે પરમાંજો ડૂબેલો તથા કરંબેલો.

અને મોહોર. આલીમ નજૂમી પો. બપેપાન કરી ગીણા છે.

તેવંણની ઝૂલત તથા દાંનાં ઈમાં ઝંઈ શોએહ નંથી * ફું.

અંદો ધૂને હેગાર શોઅ મહમદ મેદી દશ ઝૂહાંની *

(શાખ ૩૧ીં ૮ મી.)

તેછે વ્યૂલંદ અને અરજત નો આપનાર ખોદા તાલા *

દે મેહેજરમાં જેઠાંઈ મતલબો તથા મજમૂનો લખી છે તે.

અવલખી તે આખેર લગી શહી અને દરૂશત છે અને કો

ઈ દિવાતને દિનકાર નંહી કરી શકે મગર જે શાખ ૩૧ દિવાત

ને મૂંનકેર જાએ તેને રીઆજ દલમથી બો અબર નંણ

વો અને દબીનાં જંગ ૨ એ દે મોહો રા ઝૂાજેલો કાંમેલો.

ઉલમાં નમૂંમી કો જે હોણની શાંનીનો આજ કોઈ નથી.

ઈપાને મીર મદમદશા દેક તથા મીરજાં અશદ અલાહ.

(૮૩)

હિંચાંગી. (૨) બેઝે. લખીગી આ. તે. પરમાંણે છે. ખોદા તાલા.

દિ. બંધેની. બૂલંદ. ઝૂલતને. હમેશાં. કાં દિમ. રાખે*. હું. લ

અનાંર. શઈઝ દોમો. કંમતરીન. મોહમદ. શઈદ. અલ. હશં

ન. અલ. હોશોની *

(શાખશી. ૯ મી.)

તે. ખોદા. બૂલંદ છે*. ઝૂરશી. તારીખમાં. કબીશો છે. તેવાત.

ખરી છે. તેમાં. કશો. શક. શોબેહ. નથી. જેમ કો. મોદિતે અર.

નજૂમની. ક્રેતાઓમો. લખેલું છે જે. પારશી. લોકોની. અંદગી.

નો. પાદિઓ. તથા. વખતની. ગાંગતરી. તથા. દિલોક્કોનાં. જશં

નનાં. દાહાડા. દિ. તારીખ. ઉંપર છે. અને. પારશી. લોકોની. (૨)

બેએ. તારીખનું. અમે અપાન. કોઈ. ક્રેતા અમો. નંથી. કાંએજે.

માહારા. જોદિઆમો. ઘણી. મોતેઅર. ક્રેતાઓ. અપાવી છે. અને.

જાહેર મા લુંમ પડે ચ જો (૨) બે ઓ તારી ખની ચા ત ખોટી
 છે જો મી શાલો મો હોરા બે (૧) શા ર શા હે બો દિવા તને લખી ગી
 આ ચ એને અશુશ મો હોરા મરત વાનો શર્ષ અદ લોકો માં
 ચૂનં રો રૂઝ લત તથા કમાં લી દિતની પૂંછનો તમાં મ નજૂ
 મી લોકો માં પેશ કાર આગા મીર મહમદ શાદેક દિશ રૂ
 હાંન શો હેરનો નજૂ મી ખોદા તાલા દિ હેને શલાં મત રાખે
 એને મો હોરા મરત વાનો પાક અલકા બનો નેક અખત
 રૂઝ લત તથા કમાં લી દિતની પૂંછનો મીર નં અશદ અ
 લાદ દિ બે હું શા હે બો દિ જો કાંઈ આ દિ મો હોજર માં ત
 રૂ શી લવાર અપે આંન કી ધું છે તે પર માં જો છે લ
 ખનાં ર ગુંને હગાર અંદો મો હમદ ઈલ રાહીમ કલવી ની

(૮૫)

(શાખ શી. ૧૦ મી.)

તે. ખોદા. વ્યૂજરગા છે * શ્રાર શી. તારીખની. ઝેડી દત. તથા. ક
બી શાની. બી નાં. દિરી તે. છેઢે. જો-રી તે. આ દ. મે હેજર માં. લખે
બી છે. અને. જો ઝોઈ. ઝે હે છે જો. પાર શી. લો ઢોની. (૨) બોઢે.
તારીખ છે. દ. વાત. ખોદી. છે. અને. જો. પર માં જો. મો હો રા. મર
તબાનાં. હુકી મત. તથા. માર મૂતની. પૂંછનાં. મીર. મહમદ શા
દેઢ. તથા. મીર જાં. અર શા દ. અલા હ. નજ્જુમી. બ દિઆં ન. ઢરી
ગીઆય. તે. પર માં જો છે * લખ નાં. અંદો. મહમદ. મેદી.
તોઆ તોઆઈ *

(શાખ શી. ૧૧ મી.)

તે. ખોદા. વ્યૂજરગા છે * દ. મે હેજર માં. લખે બી. બી નાં. જો છે.

તે હેમાં મુંતલક ખેલા રૂ. નથી. એને મોહોરા મરતખાનાં.

પાક એલકાખનાં રૂણલત તથા ઝમાંલીચતની મુંજનો.

મીર મહમદ શાદેઝ તથા મીરજાં અશદ એલાહ દિ જંગા.

(૨) એ દિ જોછે તેષોણની કાએલીલત તથા નજુમનાં દલ

મમાં મોહોરી દશતગાહા રાખેછે તેમાં કશો શક શોએહ.

નંથી * લખનાંર બંદો મહમદ રજાએલ હશની એલ હોશેની.

(શાખશી. ૧૨ થી.)

શોકર પરવરદેગારનાં એને શલામ તેહેનાં બંદાયો ઉપ

ર. જે લોક કોપાક તથા મુંજદાછે * હુયે શરવેને જ

હેર તથા માંજુમ થાએજે ફારશી તારીખની ખીનાં તથા

કપીશાનાં દોઆરની હમીકત જે પરમાંજો તરૂરી લયા

૨. પાદ. મેહેનરમાં. લખેલી છે. તે. પીનાં. ઘણી. મશહૂર.
 તથા. જ હેર છે. એને. કોઈ. દિવાતને. દિનકાર. નહી. કરે. જો.
 કદાપી. કોઈ. દિનકાર. કરેતો. એમ. શમજવું જો. તે. ઘણી.
 નજીમનાં. દિનમની. કરી. ખવર. રાખતો. નથી. કાંદિને.
 દિવાત. તમામ. નજીમની. કોતાબોમાં. લખેલી છે. બલકે.
 દ. ફારશી. તારીખ. તમામ. તારીખો. કરતાં. ઘણી. મશહૂર
 ર છે. કાંદિને. ફૂંની. પાંમાં. દ. તારીખ. શરવે. તારીખો. કર
 તાં. અગાઉ. બની. એને. લોકો. પાશે. કોઈ. તારીખ. મ
 હીનાં. તથા. દાહાડાની. ગાંણતરી. કરવાને. કીને. નહી. હતી.
 માંડે. જમશેદ. પાદશાહે. એ. તારીખ. બાંધી. એને. આ
 શરે. (૪૦૦૦) એઆર. હુન્નર. વરશ. લગી. પારશી. લો
 કોની. પાદશાહી. ચાલી. તાહાં. શુંધી. દ. તારીખ. ૫૨.

ઇમલ. કરતા. આવે આ. ઇને. તમામ. મોહોરા. તથા. હો
 જમાં. તથા. પાદશાહો. હ. ઉપર. ઇમલ. કરતા. પછે. દિગ્દે
 જરદ. બીજ. શોહરીપાર. જે. હોલલો. પાદશાહ છે. તેનાં.
 જમાંનાં. પૃછી. ^[૧] જેવારે. હ. લોકોની. પાદશાહી. જતી. રહી
 ઇને. હ. લોકોની. ચાલ. તથા. રશમ. તથા. દિવાદત. જતી. ર
 હી. તેહેવારે. જબીશાની ચાલ. તથા. મહીનાંવો. તથા. વરશોની.
 ગંગાતરી. જે. જે. ઉપર. હ. લોકોની. દિવાદતનો. પાદિપો છે. તે
 બી. ઉંડીગેઈ. જેમજે. ^[૨] જીજ. મુંદુરદ. નાંમની. જેતાબ. જે. ત

[૧] હ. જગોએ. લખેઉંછેજે. જેવારે. હ. લોકોની. પાદશાહી. જતીરહી. ઇ
 ને. હ. લોકોની. ચાલ. તથા. રશમ. તથા. દિવાદત. જતીરહી. તેવારે. જબીશાની.
 ચાલ. તથા. મહીનાંવો. તથા. વરશોની. ગંગાતરી. જે. જે. ઉપર. હ. લોકોની. દિવાદ
 તનો. પાદિપો છે. તેબી. ઉંડીગેઈ. (હમ. લખેઉંછે) તેની. મુંદુરદ. પાને. ૧૮ મે. નીચે.
 જોર. કીધેલી છે. તેવાંયેઆથી. માલુમ. કરવી *

[૨] જીજ. મુંદુરદનો. બનાવનાંર. શેખ. અબુજમહૂર. મહમદ. હાને. અહીં
 બ. તબરી. નાંમજોછે *

માંમં જી જોમાં જદીમં જી જી છે તે જેતાબમાં દિવાતનો ઈશારો

છે તે જેતાબની દિવારત આ દિ જગો લખી જાણાં ઉચ્ચ —

આગલા જમાં નાંમાં પારશી લોકો (૧૨૦) દિક્કશો પીશ વરશો

માશ (૧) દિક્કવો જખીશો કરતા પંગ હાલવાં જમાં નાંમાં તે

રશંમ ઉર્દા ગેઈ કાંમોને દિ લોકોની પાદશાહી આખે ર વાઈ

જેતાબની દિવારત હઈઆં પૂંરી થાઈ * વલી તારીખે વશા

કૂ નાંમની જેતાબ (૧) દિક્ક જે તમાંમ તવારીખની કીતા

બોમો મોતેબર કીતાબ છે તેમાં જે જગો અલંમનાં લોકો

ની તવારીખનું બખોઆં ન કીધું છે તે જગો પર તે જેતાબ

વાલો કૂરમાં વે છે ઈઆને લખે છે જે પારશી લોકોનું કાંમ

તથા કીરી આ મારગ પૂંરાં વરશ ઉંપર છે માશ (૧૨) આર

હુરેક માશ (૩૦) તીશ દાહાડાનો અને વરશ (૩૬૦) તરંજા

શોઆને શાહ દહાડાનું અને દેન (૧) પાંચ હર ૫૨૨૧ ઉં
 ૧૨ આવાં માહુની અથવા ૩૫૨૧ દેવાર માહુની પાછલ ૫
 ધારે છે અને તે હેને ખં મશો મશતર ક્રો ક્રો હે છે તે વેલા જાળી
 શો ગંગાતરી માં લેતા નંદી (૧૨૦) દિશો પીશ ૫૨૨૦ ઉક
 માશનો જાળી શો ક્રો છે જેતાળની દવા રત ઈ હાં પૂંડી ધાઈ
 હુયે ને બોકો જે હે છે બે દેશી તારીખ (૨) બે બે છે અને પા
 દશા હેની તથા ૫ સ્ત્રેજગાર બોકોની તારીખ જુદી છે દવાત
 ઘણી ખોલી તથા બે બે છે અને દવાત શાબેત જેતાળ થી ન
 થી કાંબેજે દે મોહોડાંની વાત છે અને મોલમાં બોકો માં
 થી કોઈ બે બી (૨) બે દિ તારીખનું નાંમ નીશાંન કોઈ
 જેતાળમાં લખેલું નથી અને દિન તારીખ વગરે બીજી તારી
 ખનું લખે આંન કરી ઉ નથી — અને જો શખશ (૨)

એ દે તારીખની વાત બોલેય તે જાહેલ તથા નાંદાં ન છે .

એને હઠ તથા ખરી વાતથી અંન જનન થા દેય એને નેક .

મારગથી પોતાનું શરૂ કરેય એને દે તારીખને આંધવાની

બીનાંથી માલુમ પડેય ને દે તરીકો દલોકોનાં ઊંલમાં તથા

હોઠમાં લોકોથી નીકળેલો છે કાં દેને આગ્રતાબની ચાલની

(૧) પાઆ દાહાડાની કશરને (૧૨૦) દિક્કશો વીશ વરશ

લગી દિક્કડી કરવી એને તેજેને મુંઝી નંદી દેવી કરી લખી

ગીઆય તે દલીલથી માલુમ પડેય ને વખતની ગંભીરતરીને

શારી પખો નીગાહ રાખવાને કીજે ઘણી ચોકશાઈ તથા તા

કીદ કીધી છે એને ઊંલમાં તથા હોઠમાં લોકો વગર દેવી

ખારીકીને તથા ગંભીરતરીને કોણ બીજા લોકો શંભળ શ

ખે — બીજા દલીલ ખે છે ને કુશરશી તારીખનાં દાહાડા

તથા મહીનાં પોનાં નામ મશહૂર છે એને તે નામ ધ્રુવેશતા
 પોનાં નામથી લીધાં છે એને તે ધ્રુવેશતા એને હોઝમાં બો
 ધ્રો પાઝ એકલ કરી કહે છે એને એકલાતૂન જેવા હકીમ
 બોધો કહે છે જે દિ ધ્રુવેશતા તમામ તાંતલાંતની ખેદ દશ ઉ
 પર મવકલ છે એને દિ એ વાત ઉપર હોઝમાં બોધોમાં જ
 ઘડો ચાલે છે પંજા ઈ ઉંનાં નનાં હોઝમાં બોધો તે હેઝી ધ્રુવેશતા
 કહે છે જે દિ ધ્રુવેશતા ખોદાતાલાની નજદીક શરૂ છે --
 ઈ એને બંદા એની તરફથી હકતાલાની હજુર એર જ
 રનાં રા છે એને મહીનાં તથા વરશનો હરએક દાહડો એ
 ધ્રુવેશતા પોનાં નામ શાયે તાલૂક રાખે છે એને હરએક દા
 હડો જે ધ્રુવેશતાને નામનો છે તેની દિવાદત દિક જારી
 એને બરકરા રાખેલી છે જેમકે ખોદાને પીછાં નનાં ર

મોરો. હકીમ. શેખ. શાહાબુદ્દીન. શેહરવરદી. હેઠમતોલ.

અશરાફ. નામની. જેતાબમાં. બોલી. ગીઓચ. તે. દિવારત.

આદિ. રીતે છે. — કેહે છે ને. ફારશી. લોકો નાં. હોઠમાં. લોકો.

ફૂલ. એમ. કેહે છે ને. ફૂલ. પેદાદિશ. ઉંપર. શું. આશમાં ન.

તથા. શું. શેતારા. તથા. બીજી. દોની પાંની. વશતું. શરવેનો.

દિઠ. દિઠ. શાહેબ છે. ઈપાંને. હરદિઠ. ચીજ. ઉંપર. દિઠ. દિઠ. શુ.

રેશતો. મવજલ છે. કાંઈ. શુંધીકે. પાણીનો. બી. દિઠ. શુરેશતો.

શાહેબ છે. અને. તે. શુરેશતાને. ખોરદાદ. કેહે છે. અને. ખોરવ.

રનોબી. દિઠ. શુરેશતો. શાહેબ છે. તેહેને. અમરદાદ. કેહે છે.

અને. આતશનોબી. દિઠ. શુરેશતો છે. તેહેને. અરદીબેહેશત.

કેહે છે. અને. હ. શાંચલા. નૂરાંની છે. અને. મોહોશ. હકીમ. લો.

કો. નેમકે. અંબાદકોલેશ. તથા. ફીશાગોરશ. તથા. હરમશ.

તથા. એવું લાજુન. વગરે. હોજમાં. લોકો. એ. વાતનો. ઇશારો.
 લખી. ગી. પા. ચ. તે. વાતો. હોજમાં. લોકો. વતસેગે. આંમ. લોકો
 (ઈ. પા. ને. વગર. પ. રે. લા.) શંમજી. શામે. નંદી. — કી. તા. ખની.
 દિવારત. પૂંરી. થાઈ. — બીજું. કબીશાની. ચાલ. પારશી. લોકો
 નાં. પાદશાહોમાં. મશકું રહે. તેથી. દમ. માંલમ. પડેચને. પાદ
 શાહોની. તથા. પરદેજગારોની. તારીખ. દિ. જન. હતી. કાંદિજે.
 પારશી. લોકોનાં. હિંલમાં. લોકો. કહી. ગી. પા. ચ. તે. પરમાંજો.
 પાદશાહો. નહી. ખાલી. પાદશાહી. કરતા. હતા. બલકે. પર
 દેજગારી. તથા. દિવાદતનાં. કાંમમાં. પંજા. કાંમેલ. હતા.
 કાંદિજે. થોડો દિ. એવેવાલ. તારીખે. મો. એવજંમ. નાંમની.
 કેતાબ. માંથી. માલમ. પડેચ. એને. તે. કેતાબમાં. પારશી
 નાં. પાદશાહ. લોકોનો. એવેવાલ છે. એને. વલી. કેટલાઈ

ક્ર. પારશી. લોકો. હિ. પાદશાહોને. પેગંમબર. તથા. ખોદાનાં
 વલી. કરી. જાંગોય. કાંહાં. શ્રૂંધી કે. કોટલા દિક. લોક. કોહુછેને
 કેઅશરો. જીવતો. ગોફામાં છે. તે. આઅર. જમાં નાંમાં. જાહે
 રો. પાશો. અને. હરાક. શેહેરમાં. દિક. જગા છે. તેહુનો. કન
 જ. કરી. કોહુછે. તે જગા. દિક. પાહાડ છે. અને. તે. પાહાડમાં.
 દિક. ગાર છે. તે. ગારને. શરવે. લોક. જાંગોય. અને. કોહુછેને
 હિ. ગારમાં. કેઅશરો. ગેઅ. પાઈ. ગીઓ છે. અને. તે જગો.
 કંઈ. તરેહેનાં. મોજે જા. તથા. અજાદિઅ. કાંમ. જાહેર. થા
 યિય. અને. પારશી. લોકો. તે. જગા પર. જી. આરત. કરવા
 ને. શાકું. જાદિય. અને. હેકમતે. અશરાક. નાંમની. કેતી
 અમાંબી. કેઅશરોનાં. મોજી જા. વાએ. તથા. અંદગી. હિ
 વાદતને. વાએ. લખેલું છે. અને. વલી. ફાજેલે. મોહકક.

એલાંમે શીરાણું તેજ ક્રેતાબની શરેહમાં ક્રેહેછેજે પાદ
 શાહા મુતેમંદ ક્રેખશરો મોખારક ઉંભો હતો પાકી ત
 યાઃ બુંદગીમાં પછે શરોશે આવીને દહેને કહેઉંજે તું પેલી
 જેહું નની તરફે ચાલ ખોદાતાલાનાં હોમંથી એને તે
 પરવરદેગારનું મોહો જો — ઉંખલી ક્રેતાબની દિવારત
 પૂરી થાઈ — એને પરશારૂ નાંમની ક્રેતાબથી જાહેર થા
 એચજે પારશી લોકોની દિવાદતનું કાંમ તથા કારવા
 ર રઃરવે દિજ તારીખ ઉંપર છે — હવે દ શંઘલી તેહેકી
 કાતથી જાહેર થાઈઉંજે જે શખશા કબીશાને ઇંનકા
 ર કટોચ એને બે દ તારીખ ફરી બોલેચ તેહને જર્નું
 મનાં દિલંમની ફરી ખખર નથી એને પારશી લોકો
 ની દીન આઈનનીબી ખખર નથી — વાશતે જે

શાખ શા. પારશી. લોકોની. દીનમાં. દીન દાર. એને. હ. લોકો
 નાં. તરીકા. ઉપર. શાખે તે. કદમ. હોઈ. તેહેને. ઘટેય જે. ઉપ
 ર. લખે. પા. પરમાં. જો. કાપીશાને. તથા. મહીનાને. તથા.
 વરશોની. ગાંજાતરીને. રવા. શાખે. એને. પોતાનાં. આગલા
 કદીમ. લોકોનાં. તરીકા. પરમાં. જો. દિવાદત. જે. મુંકરર.
 મહીનાં. તથા. દાહાડાની છે. તેહેને. રવા. શાખે. નહીતો. તે.
 શાખ શા. પારશીનાં. તરીકાથી. આરજ. હોઈ. એને. પોતે.
 પારશી. રજાનાં. દાવો. નહીકરી. શાખે. પછીતો. જાણનાં.
 ખોદાતાલા છે * હ. શાખ શીનો. લખનાં. અંદો. શુંના
 હુગાર. મહમદ. હશમાં. હજ. હ. બને. મહમદ. હોશોન. તો
 આ. તોઆઈ * આ. હ. મેહેજરને. પૂરો. કીધો. તે. કાંમ
 નો. એથી કાર *

(૯૮)

(શાખશી. ૧૩ મી.)

તે. ખોદા. ખૂલુંદછે * પારશી. લોકોની. તારીખની. બી
નાં. તથા. કબીરાની. કોફીચપત. દ. તારીખ. દફનછે. તે.
શેવાએ. બીજી. તારીખ. નથી. તે. હકીકત. જેપરમાંજો.
દિશકુહાંન. શેહેરનાં. નખુંમી. લોકો.દ. મેહેનરમાં. અદિયાં
ન. કરીગીચપાચ. તેહમાં. કરશો. ખેલાકુ. નથી. ખોદાતાલા
દ. શેહેરને. ફૂલ. બલાયી. નેગાહ. રાખે* લખતંગ.
કંમતરીન. ચપચ ફૂલલા. કંમશોહે *

(શાખશી. ૧૪ મી.)

તેછે. ખોદાતાલા * પારશી. લોકોનાં. કબીરાની. બી
નાં. તથા. દ. લોકોની. તારીખની. હકીકત. ઘણી. વાજેહે
તથા. શરવેને. શેશનછે. ચપને. તેમાં. કાંઈ. શક. શોએ

હુ નયી * લખનાંરં વંદો મહમદ અલી શ્રી દશરૂહાં

[૧]

નનાં પાદશાહી મજાનનો જલાંતર *

(શાખશી ૧૫ મી.)

ખોદા * જોઝાંઈ પાદે કાગળમાં લખેલુંછે તે નજૂંમી

તથા ઉંલમાં લોકોનાં કોલની માંડૂજ છે * (દશહી

નો કરનાંરં) શઈઅદ તથા શોદાગારોમાં કંમતરીન

વંદો હાજી મીર મહમદ આઝર આજર મુરગી * અબ

દહું મહમદ આઝર અબને મહમદ હોશેને અબલ હોશેની

[૧]

જલાંતર * અબે બોલની માંદીની દિને દમ અપો હુદાનું નાંમ છે તે
અપો હુદો વજીરથી ઉંતરતો છે અબે બીબ પાદશાહી અમલદારો કર
તાં મોદો છે અબે કુંલ શોહેર તથા રઈ અરેતનાં કાંમનાં અખતી
અપારનાં રાખનાંરને કહે છે *

(શાખશી. ૧૬ મી.)

તે. ખોદા. બુંજરગ છે * ડ્રા રશી. તારી અનું. વદિયાં ન.
 દી. રીતે. છેકે. જો. રીતે. મો હોરા. મરતવાનો. પાક. અલકા
 અનો. ફૂલ જતની. પૂંજી નો. તમામ. શાઈઅદ. લોકો માં મો
 હોરો. દિકો. જમાં નાં નો. મીર. મહમદ. શાદક. નજૂં મી. તપા. ફૂ
 જલતની. પૂંજી નો. બૂજો રગ. લોકો માં. ઉંમરો. મીરજાં. અશ
 દ. અસાહ. નજૂં મી. હજતાલા. દિપોની. ફૂજલતનો. જાપા
 દે. કરે. દ. બેઉં. શાહેબો દ. જો. વદિયાં ન. કરે છે. તે. ૫૨
 માં જો છે. અને. દ. શાહેબો નો. નજૂં મ. તપા. રીઆજ. દિલ
 મમાં. મોટી. અબરછો. તેમાં. શાક. શોબોહ. નથી *
 (દી. શાહીનો. કરનાં ર.) હાજીપોમાં. કમતરીન. મહમદ.
 હોશોન. છોકરો. મરનાં ર. હાજી. શાદરાનો *

(૧૦૧)

(શાખ શી. ૧૭ મી.)

મોટાં મરતવાનાં તમામ શર્ત્રપદ લોકોમાં ચૂંનંદાં મીર.
મહમદ શાદેઝ તથા મીરજીં અશદ અલાહ દિ. એ હું શા
હેઓ નજૂમનાં દલમમાં માહેર તથા દિ. દલમમાં પૂરા.
પાકા છે. એને જે કાંઈ આદિ મેહેજરમાં લખેલું છે તે એ
લોકોનો કોલ છે તેમાં કાંઈ ખેલાયું નથી* હું લખનાંર.
ક્રમતરીન છોકરો મરનાંર હાજી હોશન મહમદનો* (એ
શાહેબની મોહોર અદાંમી છે.) મોહમદ અલી બીનો હોશન
મહમદ *

(શાખ શી. ૧૮ મી.)

મોટાં દરજનાં પાકા અલકાવનાં પૂજીલત તથા કમાંલી અત
ની પૂજીનાં શર્ત્રપદ લોકોમાં મોહોર મીર મહમદ શાદેઝ.

(૧૦૨)

તથા. મીરજાં. ૩૫૨૧૬. અલાહ. દિ. શાહેબો. નજૂમ. તથા. રીઝા
જી. દિલમમાં. માહુર છે. ૩૫૨. દિ. લોકો દિ. જે. બીનો. લખી છે. તેમાં.
કાંઈ. ખેલાડું. નથી * (૨૧૬નો. ધરનાં ૨.) હાજી. લોકોમાં. ક્રમ
તરીન. મોહમદ. જાડુર. દિવસે. હાજી. મોહમદ. હોરાં ન *

(શાખશી. ૧૯મી.)

તે છે. ખોદાનાલા * દિ. મેહુજરમાં. જે કાંઈ. લખે લું છે. તેમાં.
કશો. શક. શોખે. નથી. ૩૫૨. કશી. રીતે. ખેલાડું. નથી * ત
માં. હાજીઓમાં. ક્રમ તરીન. મહમદ. ઈબ્રાહીમ. છોકરો.
મરનાં ૨. હાજી. મહમદ. હોરાં ન. બીન. હાજી. બદીઈનો *

(શાખશી. ૨૦મી.)

તે. ખોદા. બુજરગ છે * જે કાંઈ. કુદરશી. તારીખ. બાબેતાં
બાબી શા. બાબે. ૩૫૧. દિ. મેહુજરમાં. લખે લું છે. તેમાં. કશો.

(૧૦૩)

શક. તથા. ખેલાડું. નથી * લખનાં ૨. છોકરો. મરનાં ૨.

હાથ. મહમદ. કાજંમનો * મહમદ. પત્ની *

(શાખશી. ૨૧ મી.)

ખોદા. શર પેનો. શાહેબ છે * પાદિ. મેહેનરમાં. જોકાંઈ. મોટા.

મરતયાનાં. પાક. એલકાબનાં. ડુંગલત. તથા. કમાંલી. પત

ની. પૂંછનો. એને. શઈપદ. ભોકોમો. યુંનદો. તથા. જમાંનાં

નો. બતલી મુંશ. પાગા. મીર. મહમદ. શાદેક. તથા. હકીક

તનો. જાંણનાં ૨. એને. ડુંગલત. તથા. કમાંલી દતની. દશત

ગાહાનો. બુજેરગ. ભોકોમો. ઉંમદો. જમાંનાંનો. ઉકો. મીરજં.

પશદ. એલાહ. ખોદાએ. તાલા. હ. એઉં. શાહેબોને. શલાંમ

ત. રાખે. જોકાંઈ. બ. એપાં નવા ૨. લખીગી. પાચ. તે. અઠ્ઠે.

એને. હ. એઉં. શાહેબો. રી. પાછ. તથા. નજૂંમનાં. દબંમમાં.

(૧૦૪)

પૂંરી-અવર-રાખેછે-અને-હ-બેઉં-દાંતાંવોનો-જોબ-શહી
તથા-ઉંશતવારછે-તેમાં-જાંઈ-ખેલાંકું-નથી* (હ-શહી
નો-કરનોર) હાજી-અપોમાં-કંમતરીન-મોહમદ-હિયને-
હાજી-અવ્વફુલ-મજીદ*

(શાખશી-રસંમી-)

ખોદાતાલા-શરવેનો-શાહેઅછે* જોજાંઈ-આદિ-મોહેજ
રમાં-ફારશી-તારીખ-બાબે-તથા-કબીશા-બાબે-લખીઉં-
છે-તેમાં-કશો-શક-શોબેહ-નથી-અને-મોહોરા-મરતબા
નાં-ખાજ-અલકાઅનાં-હકીકત-તથા-કમાંલીદિતની-મંજી
નાં-શઈઅદ-લોકોમાં-સૂનંદા-આગા-મીર-મહમદ-શાહે
ક-તથા-મીરજાં-અશદ-અલાહ-ખોદા-હ-બેહૂંને-શલાં
મત-રાખે-હ-બેહૂં-શાહેઅ-નજુમનાં-દિલમમાં-માહેરછે-

(૧૦૫)

એ લો કો ને કાંઈ દિવ્યો વ્યોલે તે મોહો હી હો જત નાંણ

વી-તેમાં કશો શક નથી * (એ શહીનો કરનાર) =૫૫

દહું =૫૫ તાલેવ દિવ્યો મહમદ હશાન *

(શાખશી-૨૩ મી.)

ઓદાતાલાનું નામ શરયે નામ કરતાં ન લૂંછે * શૂરશી

લો કોની તારીખનું ખપે પાન =૫૫ ને કબીશાની મેટ્ટી =૫

ત તથા તે હેની ઉપજની પજ જે પર માણે મોહો રા મરત

આનાં પાક =૫૫ કાબનાં હક તથા આરીક વાતોનાં શામ

જનારાં જીત તથા જુજ રગી નરેલા મીર મહમદ શાહે

ક તથા મીરનાં =૫૫ શદ =૫૫ હા હકતાલા દિવ્યોની =૩

જીલતને જાદા કરે દિવ્યો શાહે વો નજૂમ તથા રીયા

જીલતમાં વ્યવહાર છે =૫૫ ને =૫૫ મે હો જર માં જે કાંઈ

(૧૦૬)

વહિયાંન. ક્રીધું છે. તેમાં. કશો. શક. શો વો હ. નથી * (એ.

શહીનો. કરનાં ૨.) એવ દહું. મહમદ. જરૂર *

(શાખશી. ૨૪મી.)

ઓદા તાલાનું. નામ. ખૂલંદ. એનો. અરકત દાર છે * આ

દ. મેહેનરમાં. જોકાંઈ. ફારશી. તારીખ. વાવો. તથા. કબી

શાની. બીનાં. તથા. દ. તારીખ. દિઝજ છે. તે વાવો. લખી છે

છે. તે ફાજેલ. તથા. જાવોલો દ. વહિયાંન. ક્રીધું છે. તે. અ

રૂ છે. તેમાં. કશો. એ લાફ. નથી * લખનાં ૨. શરવો.

હાજીઓમાં. કંમતરીન. મહમદ. આદી. છોકરો. મરનાં ૨.

હાજી. મહમદ. એલીનો *

(શાખશી. ૨૫મી.)

ઓદા તાલા. શરવેનો. શાહેવ છે * જોકાંઈ. ફારશી. તા

(૧૦૭)

રીખ વ્યાવ્યે ડાદ મેહેજરમાં લખેલું છે તેમાં જ શો ખેલા

કું નથી * લખનાં ૨ હાથ ડોમાં કંમત રીજ મહમદ

મેહેદી વાજરે મુંડગી *

(શાખશી-૨૬મી.)

તે છે ખોદા * ઝૂરશી તારીખમાં જ વ્હી શો તથા દિતારી

ખ દિજન છે તે વાત ખરી છે જે પરમાં છો ડાદ મેહેજર

માં તફરી લવાર વદિયાં ન કીધેલું છે તેમાં જ શો ખેલા

કું નથી * લખતંગ વ્યંદો ગુંજે હગાર મહમદ જવાદ મ

રનાં ૨ હાથ મહમદ ડાલીનો છોકરો * ડાવદફ

જવાદ વીજ મહમદ ડાલી *

(શાખશી-૨૭મી.)

તે છે ખોદા * ડાદ મેહેજરમાં જે કાંઈ ઝૂરશી તારીખ

(૧૦૮)

આખે તથા જાણીશાં આખે લખેલું છે તેમાં જશો ખેલાડું.

તથા શક નથી * (લખનાં ૨ વાંદો ગુને હુગાર મોહમદ.

હોશે ન મરનાં ૨ હાજી મહમદ અલીનો છોકરો *

(શાખશી ૨૮મી)

તેછે દાંનાં * મોહોરા મરતખાનાં પાક અલજાખનાં.

ફૂલતની પૂંછનાં શઈ અદ લોકોમાં મુંનંદા જમાનાં

નાં દિકા મીર મહમદ શાદેક તથા મીરજાં અશદ અલા

હુ દે વેળે શાહેખો નજૂમ તથા રીઅાજી દલમમાં ઘ

ગાંમાં હેરછે * (લખનાં ૨) અલલા હો મોહમદ અ

લી મોહમદ હોશે ન *

(શાખશી ૨૯મી)

ખોદા * દે મેહેજરમાં જે બીનાં લખી છે તે જે પર

(૧૦૯)

માં(ગે) મો હોરા મરત્યાનાં પાક અપલ કાપનાં રૂઝલત
ની પૂંછનાં તમાં મૂળેલો માં ઉંમદા તથા તમાં મ શઈઅ
દોમાં મો હોરા કાંમેલ નજૂમી મીર મહમદ શાદેક તથા
મીરજાં અપશદ અલાદુ દિ.જા. (૨) બેએ અદિઅંન કરી
ગીઆય તે પરમાં(ગે) છે તેમાં કરો ખેલાડુ નથી * (લખ
નાંર) ગૂંનેહેગાર અંદો અપ્યાજ મરનાંર હાજી મહમદ
ઈતરાહીમનો છોકરો *

(શાખશી. (૩૦) મી.)

નેકાંઈ આદિ મેહેજરમાં લખેલું છે તેઓ શતાદ સો કોનો
કોલ છે તેમાં ખેલાડુ નથી * લખનાંર અંદો ગૂંનેહેગાર
હાજી મૂલાં અપલી નકી મરનાંર હાજી મહમદ તકીનો છો
કરો મશહૂર આખુંદ *

(૧૧૦)

(શાખશી. (૩૧)મી.)

તેછે. બૂલંદ. ખો દા તા લા * જે કાંઈ. પા હિ. મે હે જર માં. લખી
હિંચ. અને. મો હો ઘા. મર તલા નાં. પા કા. અલ કા ખ નાં. જ માં નાં નાં
દિકા. શઈ અદ. લોકો માં. મુંજં દા. પાગા. મીર. મ હમ દ. શા હે ક.
તથા. મીર ભં. અ શ દ. અ લા હ. હિ. બે ફૂં. શા હે બો હિ. જે કાંઈ.
તરૂ શી લ વાર. લખી હિંચ. તે. અ રૂં છે. કાં દજે. હ લોકો. દલં
માં. પા કા છે. તથા. ન જૂં મ નાં. દિલં મ ની. શારી. ખખર. રાખે છે
અને. મશ ફૂં ર છે * (લખનાં ૨.) મંમતરીન. મ હમ દ.
કાંજં મ *

(શાખશી. (૩૨)મી.)

તેછે ખો દા * ટ્રારશી. લોકોની. તારીખની. બી નાં. તથા. હિ. લોકો નાં. ક
બીશાની. ક્રેડી. અત. જે. પર માં હો. મો હો ઘા. મર તલા નાં. પા

ક્ર. એલકાબનાં. એને. ઈજત. તથા. બુંજરગીનાં. શાહેબ.

આગા. મીર. મહમદ. શાહેક. તથા. શ્રાજેલ. કાંમેલ. મીરજાં.

એશદ. એલાહ. ઓ. બેદૂ. શાહેબો. લખીગીઆય. તે. ૫૨માં

જોછે. એને. આજનાં. વખતમાં. હિ. લોકોની. અરાઅર. નજૂમ

નાં. દિલ્લમમાં. કોઈ. અબરદાર. નથી. એને. કોઈ. હિ. વાતને.

૨૬. કરી. નંદી. શાખતો * (લખનાંર) મૂંજેહગાર. બં

દો. મહમદ. ઈબરાહીમ. બીન. હાજી. મહમદ. અલી. દશ

કુહાંની *

ખોદાતાલા. શરવેનો. શાહેબછે.

ઓ. મેહેજર. મોહોરા. એકાબરો. તથા. હોરમત. ભરેલા. બું

નેરગ. પારશી. લોકોની. દિલતેમાશયી. ચાઈઊછે * તે.

શા હેપો નાં નાં મની પીગત આદિરી તેછે *

અથે આપું હોર મનજી બદમંજી શેઠ

અથે આપું ન શરવાં નજી તપરોજી શેઠ

અથે આપું પેશતં નજી નયરોજી શેઠ

અથે આપું શો હોરાબજી શાપું રજી શેઠ

પાડી આજી બદમંજી હોર મજી

પારશી જંમ શો દજીજીજી બાઈ

પાડી આજી જંમ ધી રજી નો શેરવાંજી

પાડી આજી તપરોજી નો શેરવાંજી

પાડી આજી ખોર શો દજી જંમ મજી

પારશી ખોર શો દજી માં જો કજી શરાફ

પારશી ખેંચ મજી બદમંજી શરાફ

પારશી ખેંચ શરો શો હોરાબજી રેડી મની

દાદા બાઈ મેરવાંજી જંગાનાં

પારશી હોર મજી જંમ નજી પટેલ

પારશી મંનયેરજી દિલજી મૂંર તપાલા

તમામ થાદિપો શ્રી દિશ ફૂંડાં નાં પોલ

માં પોનાં મે હેજરજો તર જૂંમો

ડાહી નીચે લખે જુને મેહેજરને યાઈ ઉંચે તે મોહો લા મરત ખાજો
 તથા ખૂલંદ મઝાનો ઈજત તથા લેઝખખતીની નીશાં નીખા
 રશીખોનો ખૂંજેરગાં લોઝોમાં ડોમ દો શેઠ ખરશેદ છ માં જોઝછ
 શરાફે અશલ મેહેજરની રાશની ફકીઝત તથા તેહેની ઉંપર
 અશલ શહીલાં ઝરનાં રાપોની શાખેતીની ખાખતમાં શ્રી મૂંત
 બઈ બંદર મધે લખાવી કિંછે ૫

[૧]

જાણીને શ્રી મૂંતખાઈલાં બનેલાં મેહેજરની અશલ શરાફી દિખારત
 ડાહી કીતાબ મધે છાપે તે દિખારતની ઉંપર શરાફીમાં દિમયાં જુને કીધું છે મેઝા
 જુમ યાદને ફલાંનો શાહેયલી ખાહેશખી દ મેહેજર બનીકું છે તેહેનો મેત
 રખૂમો છે અને દિમયાંલાંની નીચેનો જો અશલ મેહેજરનો તરખૂમો છે તેહેની
 શરૂઆતમાં શેઠ ખોરશેદ છ માં જોઝછ શરાફીનાં દ મેહેજર ઝરાપવાનાં કારણ
 શરૂ દ મેહેજરનાં ઝરી અપનાં ર ઉંપર શયાલનાં ઝરનાં ર નીંતર મૂની દિખારત
 છે અને તારપ છે તે મેહેજરનાં ઝરી અપનાં રાપોની તરફનાં જવાબો છે ઈઆ
 ને શાહેલીઓ છે પરીગળાં જુને દ શ્રી મૂંતખાઈલાં બનેલાં શરાફી મેહેજરને ડાહી
 કીતાબમાં છાપવાને વાશતે દ છાપતી વખતે જો મગોલો તે શરાફી લખી તે

ખોદાતાલા. ને. ખુંજોરગ. અને. ખુંજંદ. મરતખાનો.

શાહેઅ છે. તેહેનાં. નાંમથી. આદિ. મેહેજર. શકું. ધકુંચ.

શ્રી. ઈરાંન. શે હેરનાં. વતનીઓ. શ્રી. ખુંમઅઈ. અંદરનાં. રે હેવા શી ડો.

મો હોરા. અને. ખુંજોરગ. ધરાંમતનાં. આ વંદો. ને ધવ્વઅતી. તથા. ઈજત

નીશાંનનાં. અને. ખુંજંદ. મકાંનનાં. અને. મો હોરા. મરતખાનાં. અને.

હોરમતનાં. શાહેઓ. ખોદાતાલા. હમે શે રામે. તે. શાહેઓની. અરઘતોને

હવે. તે. શાહેઓને. અરજ. અને. દલતે માંશ. ધકુંચને. તશદી. લઈને

લખનાં રે. પેલા. શાહેદીનાં. ધરનાં રાખોને. લાદિધ. નંદી. તેથી. તેનાં વોને. મો હોરાઈ.

આપવા. શાકું. તેનાં વોની. રાહીની. નીચે. તેનાં વોનાં. નાંમશાયે. ને. લખી જ છે તે. ટૂંક

શીમાંતો. શાકું. જંધાકું. માલુંમ. પડેઅજો. દિ. દિઆરતો. જૂંદા. ધણીની. લખેલી છે. શીકું

તને. પાશતે. પંજ. શંધલા. મુંજરાતીનાં. વાંચનાં રને. શમજ. નહીં પડે. પાશતે. તેવળી

દિઆરતોને. અશલ. દિઆરતોથી. જૂંદી પાડી. દેખાડવા. શાકું. તેનાં. તરજુમાંની. આશ.

પાશ. આદરતે. () બે હાં નખી આં. મુંમેલાં છે *

એને મે હેર આંનગી. ઝૂર માં વીને જેઠે. કાપી શા. આ અતનું મે હજર.
 શ્રી. હિશરૂ હાંન. શે હેર નાં. પાદશાહી. શલ તન તુની. મ કાં ન નાં. રે હે
 નાં રા. બુજી રગી નાં. થાં મ. જે ઝૂને લો. તથા. કા બે લો. તથા. મો હો
 ટા. દાં ને શ મંદ. ન જૂં મી ઓનો. લખે લો છે. તે ઉંપર. નજર. ઝૂર માં
 વીને. એને. પોતાની. બુજી રગ. ને ગા રૂ થી. તપા શી ને. એ શલ શા
 થે શારી. ર વે શ થી. દરૂં શત. જે ઈને. એને. તે ઉંપર નાં. શા હે દોની
 શનાં ખત. તથા. પીછાં ન. તથા. તે શાખ નાં. કર નાં ર. (શા હે બો)
 નાં. ખત. તથા. તે હે નાં ની. મો હો રો. તપા શી. જે ઈને. આ હિ. શરૂ
 હ. ઉંપર. લખી. આપ પું. એને. પોતાનાં. બુજી રગ. નાં મ. તથા. દ
 શત ખત થી. આ હિ. કાગ જને જીવત દાર. કર પું. — તારી ખ.
 ર૧ મી. મા હે. જ માં દી ઓલ શાં ની. શ ને. (૧૨૪૬) હીજરી *

(૧૧૭)

(શાખશી-(૧) પેહેલી.)

લખેલું મેહેજરે. જો. ધણાં. માંહેર. અને. કાં મેલ. નજીમી. આ.
મીર. મહમદ. શાદેક. તથા. મીરજાં. અશદ. અલાહ. દશરૂ હાંની
તથા. તમામ. ધ્રાજેલો. તથા. ખુજેરગ. શરદા. શો. શ્રી. દશરૂ હાં
નનાં. મલીને. મોકલી છે. તે. શાહેબોની. મોહોરો. મહને. માણું
મછે. અને. માહારા. નેદિ. આમો. આવી છે. અને. હ. એ. તે. વારનાં
શાહેબ. ખુજરગ. શો. હાગરોનાં. દશતખત. માહારા. પી. છાં. રો
આમો. આપે. આ છે. તેમાં. કાંઈ. શક. નથી. અને. આ. હ. ન. ક
લ. અશલ. ખુંજવ. છે. લખતંગ. હાજી. આમો. કમતરીન. મ
હમદ. હા. શંમ. (દિશા. હદત. ખુંલંદ. મરતખાનો. પા. ક. અલકા
બનો. મા. કીની. ખુંજનો. હિલમની. જડ. તથા. ડાહાલ. પાંખડાં
ને. જમે. કરનાં. તથા. અકલી. તથા. ન. કલી. હિલમને. દકકો

કરનાં ર તથા ઝૂજેલ જો કોમાં મોહોરો ઝૂજેલ અને દાંનાં

પોનો દાંનાં વ મોહોરો આલેમ કુંલ હાજીઓ તથા ખુંજરગ

જો કોમાં ધણો નેક હાજી મહમદ હાશમ શાહેય શ્રી હશમુહા

ન શેહેરનો પેપારીની છે જીવા દા કરે ખો દાતાલા તેહેની

મુજલતને)

(શાખ શી (૨) ખીજી)

ઝૂઝીરને માં લુંમ છેને આદિ મેહેજર શ્રી હશમુહાં નથી આપે

લૂંછે ને માહરી પીછાંણવાલા શ્રી હશમુહાં ન શેહેરનાં લોકો

ની મોહોરો હાંપર છેજી લખતંગ મોહોમદ શૂંશતરી *

(હશમુદત ખૂલંદ શાંનનો અને ખૂલંદ મકાંનનો ઈજત

તથા નેકખતીની નીશાંનનો ખુંજરગોમાં તાંજાકાવરલો

કોમો પોમદો આગા મહમદ શાહેય શોદાગર શૂંશતરીની છેજી)

(શાખશી. (૩) તરીજી.)

આહિ. લખેલું. મોદેજર. જોડિયામો. આવીલું. જો. હેની. આશાલ.
 તથા. હજી કતનાં. લખનાં રાવોમાં. કાંઈ. શીએ રૂ. નથી. અને. બું
 લંદ. જનાં. બનાં. અને. પાક. અલખા. બનાં. આગા. મીર. મહમદ.
 શાદેક. અને. મીરજે. આશદ. અલા. દેશકુંડાની. હિએ હું. શાખ
 શા. નજૂમનાં. દિલમમાં. ઘણાં. કાલેલ છે. અને. શ્રી. ઈરાંન. શોદે
 રમાં. હિએ હું જાણ. કરતાં. નજૂમનાં. દિલમમાં. કોઈ. બીજો. કોને
 લ. માહુરી. નજરમો. આપતો. નથી. અને. જો. શાખશોદ. એ. મોદે
 જરમાં. શાહદત. લખી છે. તે. શ્રી. દેશકુંડાન. શોદેરનાં. બોકોમાં
 ઘણાં. બુંજીરગા. અને. મોહોરા. શોદાગર છે. અને. તે. બોકોનાં. દ
 શોતખત. તથા. તે. બોકોની. મોહોરો. મહને. માં. લૂંમ છે * લખ
 તંગ. શીઈ. આદ. બોકોમાં. કંમતરીન. અબહુલ. રશૂંલ. તો. બા.

તો બાઈ * (દિશા હુદત મો હો લ મરત ખાનો અપને વ્યવહાર
 જાનનો ઈજત તથા નેક અપ્પતીની નીશાનનો યુગ્મે રગ-
 શઈએ હો અપને પાક લોકો માં અપોમ હો અપાગા શઈએ દ-
 અપ્પ ફૂલ રશ્મિલ શાહે વ શોદાગર દિશા ફૂલાંનીની છે *

(શાખશી (૪) ચોથી)

દિલખેલાં મેહેજરોની મજમૂન જે દિપામો અપાવી અપને એ-
 મેહેજર શી દિશા ફૂલાં શોદેર માંની મે જે દલ્લુ છે હેનાં અ
 શલ શહીનાં કરનાં રાખોને તથા તેહેની ફઠીકલને મે જાં
 જોતી છે કો દિ મેહેજર દિશા ફૂલાં શોદેરનાં યુગ્મે રગ નખૂં
 મી અપોનું મો કલે લું છે અપને મા હારો વાપને હાથ શઈએ દ
 મેહેદી વાજર મુંરગી અપને મા હારો કાકો હાથ મીર મ
 હમદ વાજર વાજર મુંરગી દિ ખેલું જાણાં પોની દિ મેહે

(૧૨૧)

જર. ઉંપર. મોહોર. તથા. દશતપ્પત છે. એને. હું. તેહેનાંને. પીછાં

હું. છેલ્લું. એને. હ. શાહુદત. લખતી વખત. તે. જગો. ઉંપર. હું.

પોતે. હાનેર. હુતો. લખતંગ. હાજી. તથા. શઈએ દો માં. કંમતરી

ન. શઈએ દ. અવધૂલ. રમૂલ. એવને. હાજી. શઈએ દ. મેહેદી.

આજર. મુંરગીઃ (હ. શાહુદત. મોહોર. મરતવાનો. એને.

બૂલદ. મકાનનો. ઈજત. તથા. નેજા અખતીની. નીશાનનો. બૂ

નેરગ. શઈએ દ. લોકો માં. ઉંમરો. હાજી લોકો માં. ઘણો નેજ.

હાજી. શઈએ દ. અવધૂલ. રમૂલ. શાહુદ. વેપારી. એશરૂહાં

નીની છે.)

(શાખ શી. (૫) પાંચમી.)

હ. મેહેજર. હું. પોતે. ઈરાંનથી. લઈ. આપેઆપે. એને. હ. મેહેજ

ર. ઉંપર. ને. શાખ શી. હ. શાહુદત. લખી છે. તેહેનાંનાં. લખેઆ

મોઁ કાંઈ તરૂં પતનથી અને હે શહીનાં લખનાં રાશા હે બો-
 બેશક હશકું હાંન શો હેરનાં રે હેવા શી છે અને તે હેનાં નાં લ
 ખેઆમાં કાંઈ તરૂં પત નથી લખતંગ શઈએ હે લોકોમાં
 કંમતરીન મોહમદ હશાંન હશકું હાંની (હે શાહદત ખૂલં
 હેમરતખાનો અને ખૂલં હેમકાંનનો ઈજત તથા નેકખખ
 તીની નીશાંનની ખૂલેરગ શઈએ હે લોકોમાં ઉમ હો આગા
 શઈએ હે હશાંન શાહેબ શોહાગર હશકું હાંની ની છે)

(શાખશી. (૬) છઠી)

હેતમાં ઉપર લખેલી હશતેશાહદ તથા મોહોરો શહીતયા
 બેશક છે કું કંમતરીન હાજી મોહમદ શાહે હે ખાંન શૂં
 શતરી * (હે શાહદત મોહોરા મરતખાનો અને ખૂલં
 હેમકાંનનો હશમત અને દિકખાલનો શાહેબ ખૂલેર

(૧૨૩)

ગાંડપકાવર.લોખોમાં.ઉંમદો.હાજી.મહમદ.શાહે.ખાંન.

શાહે.ખ.યે.પારી.શૂં.શતરીનીછે *

(શાખશી.(૭)મી.)

દશતેશહાદ.મજકુંર.તમામ.લખેલી.તથા.મોહોર.કીધેલી

શહીછે.તેમાં.કાંઈ.શક.શોખે.હ.નથી.લખતંગ.ફૂં.કંમતરી

ન.અપકૂલ.રહીમ.મરનાંર.મહમદ.નખી.ખાંન.શીરાજીનો

છોકરો* (દિ.શહાદત.મોહોશ.મરતખાનો.ખૂંલદ.મકાંન

નો.ઈજત.તથા.નેઝવખતીનો.શાહે.ખ.ખું.જોરગી.તથા.દિક

ખાલનો.ખાવંદ.મોહોરા.અપકાવરો.તથા.ખું.જોરગ.લોખો

માં.અપોમદો.અપકૂલરહીમ.ખાંન.શાહે.ખ.યે.પારી.શીરા

જીનીછે *)

(શાખશી.(૮)પાઠમી.)

(૧૨૪)

કુકીરને માંલુંમ છેને આદિ મેહેનર દશકુદાંનથી આ વેલું
છે અને માહારા ખીજાંલોલા ખુંનેરગ શા હેયોની મો હોરો
દ મેહેનર ઉપર છે * લખતંગ મહમદ હાદી તોઆ તોઆ
ઈ * (દશહાદત મો હોરા મરતયાનો અને ખુંલંદ મકા
નનો ઈજત તથા નેકઅમતીની નીશાંનનો મો હોરા ખુંનેર
ગો તથા ખુંનેરગ શાઈઅદ લોકોમાં આમ દો આગા શા
ઈઅદ મહમદ હાદી તોઆ તોઆઈની છે *)

(શાખ શી. (૯) ખી.)

કુકીરને માંલુંમ છે અને દવાત તેહેકીક ખરી છેને દ મેહેન
ર આ દશકુદાંનથી આ વેલું છે અને દ મેહેનર ખુંનેરગ
ઓલમાં તથા કુાનેલ લોકોની મો હોરોથી જીનતદાર થા
ઈઈય (તેહું નાંજુંય) લખતંગ ફૂં કમતરીન ખીરનં

(૧૨૫)

મહમદ જાન આશાની * (એ શહાદત મોહોરા મરત

આનો અને ખૂલદ મજાનનો ઈજત તથા નેક અપતીનીની

શાંનનો મીરજાન મહમદ જાન શાહેબની છે *)

(શા અશી (૧૦) દશમી)

ચૂકીરને બહેર છેને. હ મેહેનરને શ્રી હશા ખૂલદ નથી અપાવી

ઈછે તે મહને હકીન છેકે શહી અને દમ્મશત છે * લખ તંગ શ

ઈઅદ લોકોમાં કમતરીન અબ ફૂલ શમદ અબ મૂશવી *

(એ શહાદત મોહોરા મરત આનો તથા ખૂલદ મજાનનો

ઈજત તથા નેક અપતીનીની શાંનનો ખૂલેરગ શ ઈઅદો

નો આંનદાંનનો અને મોહોરા પાક લોકોમાં ઈમદો હાજ

લોકોમાં ધણો નેક હાજ શ ઈઅદ અબ ફૂલ શમદ પેવારી

શીરાજી *)

(૧૨૬)

(શાખશી-(૧૧)આગીઆરમી)

આદિ મેદેજર મજમૂર માહારા અને દિઆમી આવીઉને શ્રી દેશ
મુહાન શોદેરનાં શોદાગરો તથા ઓજામાં તથા મુજાનેલ નજુમી
લોકોની મોહોર દિ મેદેજર ઉપર છે તેઓ કરી શકશો એ હ ન
થી લખતંગ કંમતરીન બંદો મોહમદ નજુર શીરાજી* (એ-
શહાદત મોહોર મરતબાનો અને ખૂલંદ મકાનનો ઈજત
તથા નેકબખતીની નીશાનનો આગા મહમદ નજુર શાહેબ
શોદાગર શીરાજીની છે *)

(શાખશી-(૧૨)આરમી)

દિ મેદેજર મધે નેકાં છે મજમૂનો અને બીનાંયો લખેલી છે તે
શહી છે અને શરયે નેકર કીધેલા (શાહેબોનાં) નાંમો બી
દક્કશત છે તેમાં કાંઈ શક શોએ હ નથી અને દિ મેદેજરમાં

(૧૨૭)

શહીનાં ધરનાં ર તમામ શાહેયોને ફૂં પીછાં છું છે ઉં લખતં

ગ ફૂં ઝંમતરી ન ફૂં ફીર મરનાં ર મહમદ કાજંમ મેહેમૂંદ

માં જંદરાની નો છો ફરો * (એ શહાદત મોહોરા દરબનો

એને પૂં લંદ મકાનનો ઈજત તથા ને કબ્રખતીની ની શાં ન

નો આગા મેહેમૂંદ શાહેય પેપારી માં જંદરાની ની છે *)

(શાખશી. (૧૩) તેરમી)

એ મેહેનદ મધે ને કાંઈ વીનાં લખેલી છે તે શહી છે એને

તમામ (શાહેયો) નાં નામની દફ્તર છે તેમાં કાંઈ શક શો

એક નથી એને દ (મેહેનદમાં) શહીનાં ધરનાં ર શાહેયો

ને ફૂં પીછાં છું છે ઉં * લખતંગ ફૂં શઈએ દ લોકોમાં ઝંમ

તરી ન મીરજં કાજંમ દશફૂંની * (દ શહાદત મોહોરા

મરતબાનો પૂં લંદ મકાનનો ઈજત તથા ને કબ્રખતીની ની

(૧૨૮)

શાંતનો. મીરજાં. મહમદ. કાજાં. શાહેબની છે *

(શાખશી. (૧૪) ચઉદમી *)

મુઝીરને. માલુમ છેજે. આદિ. મેહેજર. શ્રી. દશમુદાંતથી. આવી છે
છે. અને. હિ. મેહેજર. ઉપર. જે. શાહેબની. મોહોરો છે. તે હેનાં.
હુ. પીછાં. છું. છે. હિ. લખતંગ. હાજી. લોઝોમાં. કમતરીન. મીરજાં.
મુઝક. (દ. શહાદત. મોહોરા. દરબની. અને. પૂંલંદ. મકાન
નો. ઈજત. તથા. નેકબખતીની. નીશાંતનો. હાજી. મીરજાં. મુઝ
ક. શીરાજીની છે *)

(શાખશી. (૧૫) પંદરમી)

એ. મેહેજર. લખેલું. માહરા. જે. દિઆમો. આપે છે. અને. મશ
હુ. કાંમેલ. નજૂં. મી. આ. મીર. મહમદ. શાહેક. તથા. મીરજાં
આશદ. અલા. તથા. શ્રી. દશમુદાંત. શહેરનાં. પૂંજોરો.

તથા. એ લખાં. લોકોનું. મોઝ લે લું છે. એને. તે. શા હે બોની. મોહો
 રો. માં લું. મ. થાઈ. ને. મા હુરા. પીછાં ને લા. બું ને રગ. શો દાગર
 લોકોનાં. દશતંબ. ત. હિ. મે હે જર માં છે તે. એ શ ક છે. એને. એ. દિ.
 (નકલ.) એ શ લ. પર માં. (ગો. છે * લખ તંગ. કંમ તરી ન. મ હ
 મદ. જ ન પીની. (હિ. શ હા દત. મોહો રા. મર તબાનો. એને. બૂં હદ
 મકાં નનો. ઈજત. તથા. ને કબખ તીની. નીશાં ન જો. એ. ગા. મદ
 મદ. શા હે બ. શો દાગર. જ ન પીની ની છે *

(શાખ શી. (૧૬) શો લખી.)

મુઝીર ને. માં લું મ છે ને. એ. મે હે જર. શ્રી. દશકું હાં નથી. એ. પી છે છે.
 એને. મા હુરા. પીછાં ને લા. દશકું હાં ન. શો હે ર નાં. શા હે બોની. મો
 હો રો. હિ. મે હે જર. ઉંપર છે. લખ તંગ. ઘણો. કંમ તરી ન. મ હ મ દ.
 રહી મ. દશકું હાં ની * (હિ. શ હા દત. મોહો રા. દર જ નો. એને.

બૂલંદ મઠાં ન નો ઈજત તથા ને ઝબબ તીની ની શાં ન નો

આગા મહમદ રહીમ શાહેબ વેપારી દિશા ફાં ની ની છે *

(શાખશી (૧૭) શતરમી)

દિ મજબૂર મે હેજર મે નો ઈ ઉં કો શ્રી દિશા ફાં ન શો હેર નાં

માહરા ખોલખ ઈ તા શો દાગરો તથા ફા નેલ લો કો તથા

ખોલખાં વો તથા ન જૂં મી ખોની મો હોર દિ મે હેજર ઉપર છે

તે બે શક અને બે શૂં બે હે છે તેમાં કાં ઈ બે લા ફૂ નથી *

લખતંગ કમતરી ન બં દો આ કાએ શી રાજી * (દિશા

દત મો હોરા મરતખાનો અને બૂલંદ મઠાં ન નો ઈજત તથા

ને ઝબબ તીની ની શાં ન નો આ કા શાહેબ શો દાગર શી રાજી

ની છે *)

(શામ્પશી-(૧૮) અષ્ટાશી)

દે. મેહેજર. મધેની. લખેલી. બીનાંશ્રી દશકુ હાંન. શે હેર માં. માહારા. આ
 પની. નજ દીઝ. માહારા. જો દેખામાં. આવીય. બે. દે. મેહેજર. ઉં
 પર. શ્રી. દશકુ હાંનનાં. બું જોરગો. તથા. ન જુમી. ઓનાં. દશતખત
 એને. મોહોર છે. લખતંગ. શઈ અદ. જો જો માં. જંમતરીન. શઈ અ
 દ. મેહેદી. દિખને. આઝા. શઈ અદ. હરાંન. શહાકુ * (એ. શહા
 દત. ઉંનયા. મોહોરા. મરતયા. નો. એને. બુંલેદ. મઝાંનનો. ઈ
 જત. તથા. નેઝ અખતીની. નીશાંનનો. શઈ અદોનાં. આંનદાંન
 નો. આગા. શઈ અદ. મેહેદીની છે *

(શામ્પશી-(૧૯) ઓગણીશી)

એ. મેહેજર. માહારા. જો દેખામો. આવીઉં. ઘણી. (બીનાં) જો. એ.
 મેહેજરમાં. શરયે. શાહુ બોએ. લખેલી છે. તે. જોઈને. મે. બંદગી.

ક્રીધી. ઈંચા ને. નમેરો. ચને. તે શા હેયોની. મો હોર. તથા. દશત
 અતને. મે. પીછાં નેચાં. દિ. મે હેજર. શ્રી. દશઝૂહાં નથી. ચાપે લૂંછે.
 તેમાં. કાંઈ. કશો. એલાઝૂ. નથી. લખતંગ. ખો દાએ તાલાનો.
 બંદો. કંમતરીન. મહમદ. તકી. દશઝૂહાંની. (દશહાદત. મો
 હોરા. મરતવાનો. ચને. બૂંલંદ. મકાંનનો. ઈજત. તથા. નેક અ
 ખતીની. નીશાં નનો. આકા. મહમદ. તકી. દશઝૂહાંનીની છે.)

(શાખશી-૯૨૦) વીશમી.)

ઝૂકીરને. માલૂમ. છેજે. દિ. મે હેજર. શ્રી. દશઝૂહાં ન. શો હોર થી. ચા
 વીઉંછે. ચને. દશઝૂહાં નનાં. બૂંજેરગ. શા હેયોની. મો હોરો. દિ
 મે હેજર. ઉંપર છે. લખતંગ. મહમદ. તકી. એ હેઅ હાંની. શહી.
 (દશહાદત. ઉંનચા. દરબનો. ઈજત. તથા. નેક અખતીની
 નીશાં નનો. આકા. મહમદ. તકી. એ હેઅ હાંનીની છે *)

(૧૩૩)

(શાખશી.(૨૧) દઝવીશમી.)

એ.મેહેજર.માહારા.નં(ગેઝામાં.ઝાવીઉં.ઝે.શ્રી.દશઝૂહાં
ન.શેહેરથી.મોકલેલુંછે * લખતંગા.ઓદાતાલાનાં.અંદા
વોમાં.કંમતરીન.મેહેઝૂંદ.દિયને.હાજી.મહમદ.દશઝૂહાંની.
(એ.શાહદત.ખૂંલંદ.મરતબાનો.ઈજત.તપા.નેઝ.અઅતી
ની.નીશાંનનો.ઝાઝા.મેહેઝૂંદ.શાહેઅતી છે *)

(શાખશી.(૨૨)બાવીશમી.)

ઝૂઝીરને.માલુંમછેઝે.એ.મેહેજર.શ્રી.દશઝૂહાંન.શેહેરથીઝા
વીઉંછે.ઝને.માહારા.પીછાંનેલા.ખૂંજેરગ.શાહેઓની.મો
હોર.એ.મેહેજર.ઉંપરછે.લખતંગા.મહમદ.દિયને.હાજી.
મહમદ.હોશેન.ઓશાશાંની. (દશાહત.ઉંનયા.મરતબાનો
ઈજતઝને.નેઝઅઅતીની.નીશાંનનો.ઝાઝા.મહમદ.શા

(૧૩૪)

હેબની છે*)

(શાખ શી. (૨૩) તેવી શાખી.)

ઝૂઝીરનો માલું મ છે જો. દ. મે હેજર. શ્રી. દશ ઝૂ હાંનથી. આવી છે છે.

અને શ્રી. દશ ઝૂ હાંન. શો હેર નાં મો હો રા. યું જો રગ વાર. શા હે

બોની. મો હો રો. દ. મે હેજર. ઉપર છે * લખ તંગા. મહમદ.

હુશાંન. શીરા છ *

પુંડું. પાઈ છે. શ્રી. ઈરાંન. દેશનાં વલની.

હાલ. શ્રી. મુંમઅઈ. દેશનાં રે હેવાશી

અપોજું. શ્રી. મુંમઅઈમો. બનાં વેલું. મે હેજર.

صفحه	علا	صحیح
۲۱	۹	محرم اکرام
۲۱	۱۲	بشرین الاول
۲۲	۸	روز نقصان
۲۳	۳	ازمان
۲۳	۱۰	توضیح دیگر
۲۴	۹	اسکندریه ۱۱۹۵ سال
۲۸	۵	اسکندریه ۱۱۹۵ سال جلوس یزدجرد این شهریار گشته است
۲۸	۷	منقرض گردیده بود
۲۹	۳	ذکر نمود
۲۹	۸	از عبارات نظایر
۳۱	۵	سنین
۳۱	۹	خواهم قدیر
		خواهم بود قدیر
		حقیقی مانند که اینبار جمع شود در نسخه نوشته و بقدر موافق اصل لهذا صورت مهر در نظر نوشته نشد

بر حقیر معلوم شد که این مخبر از اصفهان رسیده است و مرا سی جمعی از عظاما و آجله دار

السلطه اصفهان بر آن میباشند کاتب

الحروف محمد حسن شیراز

ی

نقل دستخط جان وسیع مکان غرت و سعادت نشان سلالة السادات آقا سید مهدی

مخضر مرقومه متن را در اصفهان در نزد والد خود ملاحظه شده خط و مهر مخمین و اعظم

اصفهان میباشد صحیح اقل السادات سید مهدی ابن آقا سید حسن صاحب

نقل دستخط جان وسیع مکان غرت و سعادت نشان آقا محمد تقی اصفهانی

مخضری بنظر رسید و بسیاری که در آن مخضر نوشته بودند نیکو داشتم و خط و مهر ایشان را

شاکتم مخضر از اصفهان رسیده است و خلاف ندارد اقل عباد محمد تقی اصفهانی

نقل دستخط جان غرت و سعادت نشان آقا محمد تقی تهرانی بر تحقیق معلوم است که این

مخضر از اصفهان رسیده و مراسمی جمعی از عظام اصفهان بر آن میباشد صحیح محمد تقی بیاض

نقل دستخط جان غرت و سعادت نشان آقا محمود صاحب

مخضری که بنظر رسید از اصفهان فرستاده اند اقل عباد محمود ابن حاجی محمد اصفهانی

نقل دستخط جان غرت و سعادت نشان آقا محمد صاحب بر تحقیق معلوم

که این مخضر از اصفهان رسیده و مراسمی از اغره و معرونین بر آن میباشد صحیح محمد رجب حیدر بیاض

نقل دستخط عیان فریخ مکان غرت و سعادت نشان آقا محمد صاحب قزوینی

ملاحظه مخضره قوم کردید صا در از منجین کالین معروفین میر محمد صادق و میرزا اسد الله

اصفہانی و سایر فضلا و اعظم و الی اصفهان و اہمرا ایشان معلوم کردید و

دستخط جمعی از اعظم تجار معروف و بدون تشکیک است کہ سواد مطابق اصل است

اقل العبد محمد قزوینی

نقل دستخط عیان فریخ مکان غرت و سعادت نشان آقا محمد رحیم صاحب تاج اصفہان

بر حقیر معلوم است کہ این مخضره از

اصفهان رسیدہ و مراہی جمعی از معروفین اصفهان بر آن میباشند الا حقیر محمد رحیم اصفہانی

نقل دستخط عیان فریخ مکان غرت و سعادت نشان آقا صاحب شیرازی

مخضره کور ملاحظہ شدہ منجین و علما و فضلا و تجار معروفین دارالسلطنہ اصفهان میباشد

بلا شک شبہ خلاف ندارد و حررہ العبد الحقیر آقائی شیرازی

نقل دستخط عیّان جنس مع مکان غرت و سعادت آقا محمد حنفی صاحب تاجر شیرازی

مخبر مذکور ملاحظه شده و در بنجین و علما و فضلا و تجار معروفین دار السلطه اصفهان

پیا شد بلا شک شبهه و خلاف ندارد حرره العبد الاحقر محمد حنفی شیرازی

نقل دستخط عیّان جنس مع مکان غرت و سعادت نشان آقا محمود صاحب تاجر بازندانی

مضامین مرقومه متن و اسامی مذکوره تمام صحیح و شبهه در آن نیست و تمامی

از جمله معروفین میباشد و اما الاقل الاحقر ابن مرحوم محمد کاظم محمود و مارندانی

نقل دستخط عیّان جنس مع مکان غرت و سعادت نشان میرزا محمد کاظم صاحب

مضامین مرقومه متن و اسامی مذکوره تمام صحیح و شبهه در آن نیست و تمامی

از جمله معروفین میباشد و اما الاقل السادات میرزا کاظم اصفهانی

نقل دستخط عیّان جنس مع مکان غرت و سعادت نشان حاجی میرزا کوچک شیرازی

بر حقیر معلوم است که این مخبر از اصفهان سیده و مواهر جمعی معروفین بران میباشد
 راقل حاجی کوچک

استشهاد مذکور گماهی مرسوم و مشهور صحیح و مشککی شبهه ندارد و اما الاقل عبد الرحیم ابن

مرحوم محمد بنی خان شیرازی

نقل دستخط عالیان رفیع مکان غرت سعادت نشان عمده الاعاظم و الایمان سلاله السادات
الخطام آقا سید محمد مادی صاحب طباطبائی بر حقیر معلوم است که این مخبر
از اصفهان موافق جمعی از اعزّه معروفین بر آن می باشد محمد مادی طباطبائی

نقل دستخط عالیان رفیع مکان غرت سعادت نشان میرزا محمد جان صاحب
بر حقیر معلوم و محقق است که این مخبر از اصفهان سیده و لبهار شریف جمعی
فضلا و علما، مزین است اما الاقل میرزا محمد خاغان

نقل دستخط عالیان رفیع مکان غرت سعادت نشان سلاله السادات الخطام و
النجباء، الکرام خیر الحاج حاجی سید عبد الصمد تاجر شیرازی بر حقیر ظاهر گردید
که مخبر که از اصفهان آمده یقین است که صحیح است اقل السادات عبد الصمد

سید عبدالرسول ابن حاجی سید مهدی بازار مرغی

نقل دستخط خان جسیع مکان غرت سعادت نشان سلاله السادات العظام
سید حسن صاحب تاجر اصفهانی مخضر اینجانب از ایران آوردم و اشخاصیکه نوشته
اند در نوشتن ایشان حرفی ننهاد و از اهل اصفهان اشخاصی که نوشته بلا شک
مپاشد و حرفی در نوشتن ایشان نمیداشد صحیح اقل السادات محمد حسن الاصفهانی

نقل دستخط عالیجاه رسیع جایگاه چشمت اقبال همراه عمده الاعظم والاعیان زبده الاکابر
والارکان حاجی محمد صالح خان صاحب تاجر شوشتری استشهد و فرمود
که اینطور و نه و صحیح بلاریب و انا الاقل حاجی محمد صالح خان شوشتری

نقل دستخط عالیجاه رسیع جایگاه غرت سعادت همراه جلالت اقبال کتبه
عمده الاعظم والاعیان زبده الاکابر والارکان عبدالرحیم خان صاحب تاجر شیرازی

نقل دستخط جان فیض مکان غرت سعادت نشان سلاله السادات العظام و عمده انجباء
 اکرام آقا سید عبدالرسول صاحب تاج اصفهان ملاحظه مخضره قوم کردید شبهه در اصاله
 و حقیقت آن بنی باشد و عالیشان مقدس القابان آقا میر محمد صادق و میرزا اسد الله اصفهان
 از جمله مشایره و معارف مبخنین میباشند و در ایران افضل ازین دو نفر در علم نجوم بنظر نمیرسد
 و اشخاصی که در محضر شهادت نوشته اند را عاظم اهل اصفهان و تجار و مشایره میباشند
 و دستخط او شان و هدایتان معلوم است صحیح اقل السادات عبدالرسول طباطبائی

نقل دستخط جان فیض مکان غرت سعادت نشان سلاله السادات العظام خیر الحجاج حاج
 سید عبدالرسول صاحب تاج اصفهان مخضره قوم ملاحظه کردید و ابرج جانب نیردر
 اصفهان ملاحظه کرده ام و علم با بصالت و حقیقت او دام صادر از مخنین و مشایره و اعیان صفتها
 میباشند و خط هدایت خود حاجی محمد مهدی بازار مرغی و خالو خود حاجی میر محمد باقر بازار مرغی
 برده است می شناسم و در چنین شهادت نوشتن حاضر بودم اقل الحجاج و السادات

و خطوط و امارا ایشان بر این صفحه نویسد و با سائی و خطوط شریفه و زمین سازند تا پنج نیت و

بیم شجر جادی الثانی

۱۲۴۶

نقل دستخط نجاب قدسی لقاب قدوسی ایاب جامع الفروع و الاصول عاوی المقبول و المنقول
افضل الفضلاء و اعلم العلماء خیر الحاج و المقرب حاجی محمد هاشم صاحب تاجر اصفا فی زید فضله ملا خط
مخبر قوم کردید عا در از بنجین کالین باهرین مسیر محمد صادق و میرزا اسد الله و سایر فضلاء و اعظم
و اما لی اصفا و امارا ایشان معلوم و مشخص دستخط جمعی از اعظم تجار ذوی الاعتبار معروف
و بدون تشکیک است و سواد مطابق اصل است اقل الحجاج محمد هاشم

نقل دستخط جان فریح مکان غرت و سعادت نشان عمده الاعاظم و الاعیان زبده الاکابر و الار
کان آقا محمد صاحب تاجر شوشتری بر حقیر معلوم است که این مخبر از اصفا فی زبده
و مواهیر جمعی از معروفین اصفا فی بر آن میباشند محمد شوشتری

فارسی خورشیدی بانک جی صراف فارسی دامچی بهمن جی صراف فارسی کخیرو سداب جی رد
منی دادا بهائی بهمان جی مونکانا فارسی هرزوی دیکی بیل فارسی منجر جی ای دل جی سو

۱۱۰

سواد مخضری که ایشان وسیع مکان غرت و سعادت نشان عمده الاعاظم والاعیان الفریسیه
خورشیدی بانک جی صراف در باب اثبات اصالت حقیقه استشاده مرقوم در بند
معمور بمی بسبت تمام رسانیده

بسم الله تعالی شاه العزیز

مستدعی یمتس از ایشان وسیع مکانان غرت و سعادت نشانان کابر العظام و مفاخر
الکرام، الافاخم و الاخیار تجار ذوی العروا اعتبار بار ابرانی حاضرین بندر بمی دست
برکاتهم انکه تصدیق کشیده و محمت فرموده مخضر کسپ که منجهن و اعظم و فضلاء و افام
واعیان و اکارم دار السلطه اصفهان بخیر تحریر در آورده با سواد او ملاحظه فرموده و بانظر
شریف خود در آورده مطابقت سواد را با اصل مع اصالت اصل و معرفتیت شود

کفیت تاریخ فارسین و کتبہ ایشان بخوی میاشد که عالیجنابان قدسی القابان البید
 الاعز الاکرم آقا میر محمد صادق و الفاضل الکامل میرزا اسد الله که درین عصر احدی دین
 فن اعلی از ایشان نمیشد مرقوم فرموده اند و محل تردید و شکک نمیشد و ام العبد الجانی
 محمد ابراهیم ابن حاجی محمد علی الاصفهانی

هو الله ولا سواه

حساب انوشیروان اجله و عظامه و اعزّه طایفه فارسین بفصله سمت تمام پذیرفت

ادبار و بی هرنمزی بهمن جی سیت ادبار و نوشیروان جی نور و زجی سیت

ادبار و بیستین جی نور و زجی سیت ادبار و سهراب جی شاپور جی سیت

داریاجی بهمن جی مهر جی فارسی جی شید جی بهائی داریاجی جکی

بهائی نوشیروان جی داریاجی نور و زجی نوشیروان جی داریاجی خورشید جی سیت

انچه درین ورقه مرقوم است عالیجنابان مقدس القابان فضایل و معارف اکساب
 سلاله السادات و النجائی اقا میر محمد صادق و میرزا اسد الله که مدارسین درین
 فن میباشدند و به تحقیق رسانیده اند و مرقوم گردیده و خلا فی ندارد العبد الخاطی عبا

ابن مرحوم حاجی محمد ابراهیم

انچه درین صفحه مرقوم است قول ما برین در فن نجوم و ریاضی است العبد الاقل حاجی طایفی
 ابن الرحوم حاجی محمد تقی الشیخ ماخوند

سواله عالی

انچه درین صفحه مرقوم است مفصلی است که عالیجنابان قدسی القابان حمیدی
 الزمان سلاله الساداتان و الاحبابان اقا میر محمد صادق و میرزا اسد الله
 علمی فرموده اند و از اهل فن میباشدند و همارت تمام درین فن دارند و شهرت
 من الاقل محمد کاظم

مواعد و الاسواه

مراستی که در باب تاریخ فارس بیان مرقوم و محرر گردیده خلافتی ندارد اقل الحاج محمد حمیدی بازاغی

و

تحقق کسبه و وحدت آن تاریخ بنحویست که مفصلا مشروحا مرقوم گردیده و خلافتی ندارد

و اما العبد الاثم النخاطی محمد جواد ابن المرحوم الحاج محمد علی عین جواد ابن محمد علی

و

در باب تاریخ فارس و چگونگی امر کسبه آنچه مرقوم گردیده خلافتی ندارد و احتمال شبهه

در آن نسبت العبد النخاطی محمد حسین ابن المرحوم حاجی محمد علی

هو العالم

عالیجنابان قدسی القابان حمید الزمان سلال الاطیاب والاعیان آقا میر محمد صادق

و میرزا اسد الله عار سین در این فن میباشند الله محمد علی محمد حسین

کفیت مرقومه در باب تاریخ فارسی و چگونگی امر کسپه بجوکه نگارش یافته اصلا و قطعاً محل
 شبه نیست و در مهارت و فصیلت عالیشان و حقایق و کمالا انتسابان زبده السادات
 و الاعاظم و خلاصه الاما جد و الافاحسم آقا میر محمد صادق و میرزا اسد الله سلمها الله
 تعالی در علم نجوم و ریاضی تحفه قول ایشان درین باب بشکی نیست عجب ابوطالب ^{حسن} محمد

بسم الله خیر الاسماء

تفصیل تاریخ فارسیان و کفیت کسپه ایشان بجوکه عالیشان قدسی القابان حقایق
 و دقایق انتسابان السید الاعا کرم میر محمد صادق و الفاضل الکامل الما جد میرزا اسد
 زید فضلها که هر یک در فن نجوم بی عدیل و نظیرند بیان فرموده اند محل ریب و شبه نیست ^{حقیق}

بسمه تبارک تعالی

انچه درین صفحه مقرر و مثبت است در تاریخ فارس چگونگی امر کسپه آن و وحدت تاریخ مذکور
 بجوکه فضلا و محققین همه فن بیان فرموده اند خلا فی ندارد اقل الحاج محمد با دی ^{الحرم}

هو الله تعالى

در است مطوره بخيکه کارش یافته مطلقا و اصلا محل شک و شبهه نیست و همچو من الوجوه
خلافی در آن پیداشد العبد الخاطی محمد ابراهیم المرحوم حاجی محمد حسین ابن حاجی بدیع

هو العزیز

چگونه یکی تاریخ فرس و کیفیت ادکیسه بخیکه مرقوم کردیده خلافی ندارد و احتمال شبهه در آن
منیت ابن مرحوم حاجی محمد کاظم محمد علی

هو الله و لا سواء

انچه را عالیجناب مقدس القاب فضایل و کمالات انتساب سلاله افانم السادات
و بطلموس الزمان آقامیر محمد صادق و جناب حقایق و معارف استباه فضایل و کمالات
دستگاه زبده الافانم و الاما جود حید الدوران میرزا اسد الله سلمها الله تعالى
در مراتب نجوم و ریاضی بیان نمائید چنانکه درین مدعا بیان فرموده اند محتجی است متین
و قسیت صحیح و احتمال خلافی در آن نیست اقل الحاج محمد ابن حاجی عبد المجید

تفصیل تاریخ فرس قدیم بنجست که عالیجناب مقدس القاب فضایل آباء سلاله
السادات والاشراف وحیدالدوران میر محمد صادق منجم و جناب فضایل و فضل
آب عمده الاما جد و خلاصه الفضلا میرزا اسد منجم زید فضلها بیان فرموده اند
و در مهارت ایشان در فن نجوم در ریاضی شکی نیست اقل الحاج محمد حسین بن المرحوم المعفو

الحاج صدرا

عالیجنابان سلاله السادات والاشراف میر محمد صادق و میرزا اسد الله ماهر در
فن نجوم و مسلط در این علم و آنچه در این صفحه قلمی شده قول و رای ایشان میباشد خلافتی
ندارد و حرره الاقل ابن المرحوم حاجی حسین

عالیجنابان مقدس القابان فضایل و خواصل آباء سلاله السادات الاطیاب
اقا میر محمد صادق و میرزا اسد الله ماهر در فن نجوم در ریاضیه و آنچه در این صفحه مرقوم
است قول ایشان و خلافتی ندارد اقل الحاج محمد جعفر ابن حاجی محمد حسین

نویسیده نتواند کرد و العالم عند الله و حرره العبد الجانی محمد اسمعیل ابن محمد حسین الطباطبائی المنتدی

هذا المختصر

هو الله

کفیت امر کبیره در تاریخ فرس و عدم تقد تاریخ مذکور بجهت مخفی دار السلطه اصفا
عرشه السعین طوارق الحادمان بیان فرموده اند خلا فی مذاقل الطلبة حسب الله قومه

هو الله تعالی

امر کبیره فرس و چگونگی تاریخ فرسیان امری است بغایه معروف و واضح و احدیر اشک

تنبیه نیست حرره العبد محمد علی

کلاتر و السلطه اصفا

سو

انچه درین صفحه مرقوم است اقوال باهمسین در فن نجوم و ریاضی است العبد اقل الس

دات و التجار حاجی میر محمد باستره بازار مرغی عین محمد باقر ابن محمد حسین الحسینی

در آن کوه غاری که مشهور فیما بین الناس انجا مغیب کنخیر است و بعضی از خوارق عادات
 و امور عجبه نیز از انجا ظهور میسر شد و مذکور میشود که بعضی از طوایف محسوس زیارت انجا میروند
 و در کتاب حکمه اشراق نیز اشاره بمقامات باطنیه کنخیر و خلعات و زهد و عبادت
 آمده است و فاضل محقق علامه شیرازی در شرح همان کتاب میفرماید الملک
 الطاف و کنخیر المبارک قام التقسین و العبودیه فاتاه اب القدس و نطق معه و خرج
 نفسه الى العالم الاعلی حکم الله و واجبه انوار الله اشقی کلامه و از عباد رات منقول در کتاب
 و صاف نیز ظاهر میشود که مبای جمیع امور فارسیان از معاملات و عبادات
 و خیرهایین تاریخ بوده است و ازین تحقیقات ظاهر شد که منکر کپسه و قابل تعبد
 تاریخ نه از علم نجوم خبری دارد و نه از دین و آئین و طریقه تجوسیه فارسیان پس که
 متدین بدین تجوسیه باشد و در طریقه ایشان ثابت قدم و راسخ باشد ملاحظه کپسه بر وجه
 و حفظ شور و سنین بر وجه مذکور باید نماید و در طریقه اسلاف قوامی ایشان عبادت
 مقرر در آن شور و ایام را مرعی بدارد و الا از طریقه ایشان خارج خواهد بود و دعای

فی کتابه المتسمی بحکمة الاشراق بهذه العبارة وحکماء العرب کلهم متفقون علی ان لكل شیء
 من الافلاك والكواكب والباطن الحصری و مرکباتها ربانی عالم النور حتی ان الملائکة
 صاحب صنم من الملکوت وسموه خرداد و بالاشجار سموه مرداد و بالنار سموه اردی
 بهشت و هی الانوار التي اشار الیه ابن بادقلس و فشاخورس و هرمن و اطلاتون و خجیر
 من کمایر الحکماء المتألمین مشی کلامه و ظاهر است که عوام و غیر حکما را ادراک این معانی غیر
 مقدور و نامیسور است و انصافا کون طریقه کسب مشهور فیما بین سلاطین و فرس مؤید و مصحح کتاب
 تاریخ سلاطین و تاریخ علما و زهاد ایشان است چرا که سلاطین مجوس بر طریقه فارسیان
 از علما بر حکمای ایشانند و سلطت ایشان برین سلطت ظاهری بوده است بلکه در مرتب
 زهد و عبادت و ادراکات باطنیه نیز کامل بوده اند چنانکه شمه از ان از تاریخ معجم در احوال
 سلاطین عجم تألیف شده است متفاد مسکروند بلکه بعضی از سلسله مجوس ایشان را بنیاد
 و محال الهامات الهی میدانند حتی انکه بعضی از ایشان کثیر و راهنوزحی و غایب میدانند
 و گویند که در آخر الزمان ظهور خواهد کرد و در عراق محالی است مسمی مکر از و در اینجا کوهی است

و سوامی بن یک تاریخ تاریخی دیگر از ایشان نقل شده است و قول بقدر نیست مگر از آن
 حیالت و اغماض از حق و انحراف از جاده صواب و از چگونگی اوضاع این تاریخ که صد
 این طریق نیست مگر از علماء و حکامی طایفه مذکوره چرا که جمیع کسور یعنی اربع زائده از دود
 شمس در مدت صد و سیست سال بر پنج مسطور و عدم اسقاط آن دال بر زیادت
 تدقیق و شدت محافظت بر ضبط اوقات است و کجا غیر حکما و علماء را قوه ادراک
 این تدقیقات و شدت اعتنا بر ضبط این حرکات حاصل است ازین واضح تر
 سیمیه شهر و ایام فرس است با سامی معروفه چرا که این سامی با خود از اسماء ملکه
 است که ایشان را حکما و عقول قدسیه مثل افلاطونیه و ارباب انواع می نامند و در تحقق
 ایشان خلا فی است با بن حکما و حکامی فرس تبعاً حکماء الیونان مصر در تحقق ایشانند
 و ایشان را شعفا نزد حق جل و علا می دانند و هر روز می از روزهای شهر و سنین
 خود را یکی از آنها دانسته عبادتی با اسم ملک منسوب بآن روز در هر روز جاری
 و برقرار داشته اند قال العارف الربانی و الحکیم الالهی الشیخ شهاب الدین سهروردی

و آنمخلال رسوم عادات و عبادات ایشان طریقه کسب و ضبط شهر و احوال ایشان که بنای
امر عبادات ایشان بر آن بود از میان برفت چنانچه در کتاب پنج مفرد که از زیارت
قدیم است اشاره بهین معنی شده است و هذه عبارت به شمار کسب فارسیان هر صد و
سال از قدیم ماسی بوده است و اکنون عادت برفت چون دولت ایشان در گذشت
اشی کلامه و ایضا در تاریخ و صاف که معتبر بر این تواریخ است در موصنی که تواریخ متدا
وله فیما بین الانام ذکر نمید فرموده است ایاطافه فرس معاملات و مجادلات ایشان
بر سنین بعد و شهوراتی عشریه ماسی سی روز و سالی سیصد و شصت مبنی باشد بخروج
علی الافراد در آخر ابان یا آخر اسفند دارند در آن سه اند و خمسة متره خوانند تا اعتبار گیس
نباید کرد و در هر صد و پست سال یکجا کسب نمایند اشی کلامه و ایاقول بعد تاریخ
فرس و معایره تاریخ سلاطین مجوس با تاریخ علماء زهاد ایشان نیز قوی است بنگایت
سخیف و بی وجه چه اثبات امثال این امور نیست مگر از جهة نقل از سلف و ذکر علمای
ارباب تصانیف و حال آنکه احدی از علماء اسی رسمی از نقد و در هیچ موضع ذکر نموده

السید السید میر محمد صادق زمیر را سید الله و کمال چهارت ایشان در مراست نجوم دریایی
شک و شبه نیست و کتاب العبد محمد رضا الحسنی الحسینی

الحمد لله سلام علی عبادہ الذین اصطفی و بعد فحقی نماید که چگونگی تاریخ در کفایت
دو کسب بنحویکه مفصلاً درین صفحه نگارش از جمله مسائل معروفه و مطالب واضحه است
و منکر آن نمی شود مگر کسی که اصلاً بطبی در علم نجوم و ریاضی ندانسته باشد چه آن مصرح
در جمیع کتب این فن است بلکه تاریخ مذکور را شهر و اعراف از جمیع تواریخ متداوله بود
است نظر تقدیم وضع آن بر جمیع تواریخ و هنوز مطلقاً تاریخی در بیان ایام از برای ضبط شود
و احوام وضع نشده بود که جمشید از او وضع نمود و در قریب چهار هزار سال که امتداد
دولت و سلطنت فارسین است موافق آن عمل شده است و عالمین بآن نیز پیوسته
اعیان و معارف و حکما و سلاطین بوده اند و بعد از زمان بزرگوار این شهریار که
آخرین ملوک ایشان بوده نظر انقراض دولت و انصراف ملک و سلطنت ایشان

همه باشد چنانچه جمعی از مرده در این فن خصوصاً جناب سلاله السادات و الاجل الاحیاء
 و الانجانب فضایل و کمالات اکتساب مصطفوی مرتضوی اعتبار قدوة المحمیین آقا محمد
 صادق حفظه الله تعالی منجم دار السلطنة اصفهان و عالیجناب مقدس القاب محمد و محمد حسن
 آداب کمالات و فضایل آباء میرزا اسد الله منجم مفصلاً شرح و مرقوم داشته اند
 مجمل حاصل مدعا بخوبی است که ایشان مرقوم داشته اند و کتب العبد الاثم البجانی محمد اکرم
 القزینی

هو الله

چگونگی تاریخ و سن و کیفیت کسبه آن بخوبیست که در صفحه کتار شریف یافته و قول تعدد و مانع و سن
 است و عالیجنابان قدسی القابان حقایق و معارف است بان سلاله السادات الما طیا
 میرزا اسد الله منجم کائناتین بیان فرموده اند و کتب العبد محمد مهدی الطبا طبایع
 میرزا محمد صادق

هو المعز

مراتب مطبوره متن بخوبی کتار شریف یافته مطلقاً و اصلاً خلافاً ندارد و در مراتب کمال
 معرفت عالیجنابان مقدس القابان فضایل و کمالات اکتسابان حقایق و معارف است

تحقیق بمشام آورشیده باشد و تا حاصل مدعا نباشد که فاضلین کاملین عالمین بمخبرین شرح
داشته اند و در کمال فضل ایشان شبهه نیست العبد الخاطی شیخ محمد مهدی الاصفهانی
هو الله تبارک و تعالی

قد طاعت المطالب المظوره والمضامین المحرره من السبایه الى النهایه فوجد ما متیناً صحیحاً و
هی من المطالب الواضح والمسائل المعروفة بحیث لا یطرق الیهما مجال الخار ولا تعیر بهما شبه
شبهه ولا ینکرهما الا من لیس له بصیره و تدرّب فی فنون الهیة والریاضین ولا شبهه فی فضل
العالمین کاملین بمخبرین المشهورین الذین لیس لهما عدیل و نظیر السید السند الامجد الاکرم المیر
محمد صادق المیرزا اسد الله دام ظلهما العالی و کتب اقل السادات الطلبة محمد سعید بن
الحسینی

هو الله

تحقیق کسبه در تاریخ و س محل رب و شبهه نیست چنانچه در کتب مقبره ریاضی و نجوم مطورات
که بنای عبادت و ضبط اوقات و ایام متبرکه ایشان بر بن تاریخ بوده است قول بقعد
تاریخ فوجس و بهیچک از کتب مقبره که دیده شده است مذکور نیست باشد و ظاهراً بی وجه

المیر محمد صادق والمیرزا اسد اللہ زید فضلہما حرره الداعی محمد حسین الشیخ الاسلام

ہو العنبریز

تفصیل مرقومہ در باب کسب و وحدت ناسخ بنظر داعی صحیح و موافق تحقیق و قول مجاہد
آن قوی است باطل و سوجہ و مفصل احوال پہنچی است کہ عالیجناب قدسی القاب قدوسی
انتساب فضایل و حقایق آب و حمید الدوران و بطیموس الزمان میر محمد صادق و جناب
فضایل و دقایق و کمالات کتاب المتفود فی الزمان و المتوحد فی الدوران میرزا اسد اللہ
المخین الکاملین دام فضلہما مشروع داشتہ اند عین محمد علی ابن محمد اسمعیل الحسینی

ہو الواحد الاحد

مضامین مفصلہ بر وجہ مرقوم صادر فرمودہ و کاملین علم نجوم و ریاضی است و خلا فی ندارد علی

یا علی الاعلی

مراتب مسطورہ پنج کیہ مرقوم کردیدہ بنظر داعی صحیح و موافق تحقیق است و انیکونہ مسائل و مطالب
واضح ظاہر و محل اشکال و شبہ نشود مگر کسی کہ بالمرہ از خون ریاضی عاری باشد و رکب

مشهوره و مصحح به در کلام همه فن است و کنجاشیخ انکار ندارد و سواى این تاریخ
 دیگر از برای فرسیان که خالی از کبس بوده باشد اثری از ان در کتب معروفه و کلمات
 اهل فن نیست و مشخص است که هرگاه تاریخ دیگری از برای ایشان میبود البته از ان نقل
 کرده بودند و مذکور در کتب فن میشد بلکه نظیر این تاریخ از امور معروفه میبود و حال آنکه اثر
 از ان نیست و ماینوجه و غیر ان مشخص است که از اصلا اصلی نیست و تفصیل دنیقا
 بنحیست که جناب مستطاب معلى القاب و حید الزمان و عظیمیوس الدوران الید
 السد الاکرم میر محمد صادق زید فضلہ و جناب حقایق معارف الکتاب علام فہام
 میرزائی میرزا اسد اللہ بنجم زید فضلہ مشروح داشته اند و نہایت ایضاح رسانیده اند
 عن الیچہ بنجمی

ہوالموفق

قد عرض المضامین المحترره والمطالب المطوره لدی و ہوتا لاخلاف فیہ ولا شبتہ تعیرہ
 وقد فضلہا الفاضلان العالمان الکاملان الذان کل واحدہما و حید العصر والدوران

نزد و این شهر یار دال بر قدم اعتبار آن در زمان سابق نیت و قول تعدد تاریخ فرست
 لغایت تخف و پوچه و تفصیل مدعا نجو نیست که منجین کایمن اغنی السید السند الجلیل الوجد
 فی الدوران و بطلیموس الزمان میر محمد صادق الفاضل العالم الموحّد فی زمانه المتفرّد فی اوانه
 میرزا اسد الله در ذیل صفحه بیان نموده اند و بنظر داعی دوام دولت قاهره سلطانی رسیده است
 عن حسن محمد بن حسین

هو الله

قد وضع و صحیح جمع ما رقم فی الكتاب من ام تاریخ العرس و حدته کیفه الکبس علی ما حرر کما لا شبهة
 فی فضل العالمین کالمین المنجین المشهورین السید السند الجلیل المیر محمد صادق و الوحید فی الزمان
 میرزا اسد الله التبحر دام فضلها و اکتب الداعی الشيخ ابو القاسم القاضی

بسم الله تعالی
 دام ظلّه الشيخ محمد تقی مجتهد العصر الزیاد

حصول کمبس در تاریخ فرسی و ترک آن بعد از انقضاء دولت فارسیان از جمله امور معروفه

و در هر یکصد و هشت سال یکبار خمره متروکه را مؤخر میباشند و چون یکبار در چهار صد و چهل
 سال میگذشت و در از سر گرفته تا نوبت کسب حج پنج امانا مه رسید و خمره متروکه طحی آن
 کرد و از زمان جلوس نیز در در رسید و کسب موقوف کرد و پس منفر باید که حال بعد از
 نیز در در و انقراض دولت فرسیان بعضی از فرسیان خمره متروکه را طحی امانا مه گیرند و گویند
 تئیر خایر نیست و مسلمین میگویند از جمله سنین فرسیان بوده در وقتی که کسب نموده اند چون
 بعد از جلوس نیز در در کسب موقوف کرد و پس باید انرا در آخر اسفند ماه که آخر سال
 افزایند و اگر گویم که این قائل فسخ کرده میان تاریخ فارسی که مبدأ آن از زمان جمشید
 و تاریخ نیز در در یک مبداء آن از زمان جلوس نیز در در این شهر یار است پس من ضا
 عا هم قد برحق التدبر لتكون من الصادقين ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء من عباده الصالحين
 الحمد لله المحسنين
 بحسنه جنتی و عباد ماهر

بسم الخیر الاسماء
 الحمد لله العظمی
 سلطانی العلماء

تحقق طریق کسب در تاریخ فرس محل ریب و شبه نیست و عدم اعتبار این معنی بعد از زمان

نیز در حدیث تا حال نه کسر در آن اعتباری و نه کسبه را در آن استعمالی میباشند پس لازم
 و متعمم شد که عبارت ریح الیخانی را بعینها نقل کنیم تا برناظرین معلوم شود که نه او راست غفای
 بطریق فرسیان و نه بر وفکری در عبارت الیخان و عبارت این است فصل سیم
 در تاریخ فارسی از کور و کبایس خالیت و سال آن سید و شصت و چو ز باشد
 و ماهناسی سی و چهار و زیادتى بر سید و شصت را در آخر ابا ماه گیرند و منجمان
 در آخر سال گیرند و از قدیم تاریخ نخب الفخرین بوده است و از جهة اکه سالها و ماهها
 این تاریخ از کور و کبایس خالی است منجمان بیشتر بکار دارند و مبدأ این تاریخ سال حلو
 نیز در حدیث این شهر یار بوده است که پادشاه آخرین بوده است از ملوک فرس و روز
 اول آن سال روز سه شنبه است اشقی کلامه و جبه تطابق اکه بر متدکر تحقیقات سابقه ظاهر
 است که قول او که میفرماید چو ز بر زیادتى بر سید و شصت را در آخر ابا ماه گیرند دل
 است بدلاله الشرا میله بلکه صریح است بعرف مخین بر اکه فارسیان از مبدأ تاریخ سبی
 که زمان سلطنت جمشید بوده است آن ریح زاید را محبوب میداشته و کسبه میکردند و اند

یک تاریخ بوده یا متعدد ظاهر از مقوله تشکیکات خیالیه واهی و احتمالات باطله
 سو فطایه باشد والا آنچه از کتب معتبره و متقدمین و متأخرین بنظر رسیده احدى سواى
 این یک تاریخ را که با کسر و کسبه است ذکر ننمود و از ملاحظه کتب معروفه و اقوال
 علمای یقین قطعی بر وحدت تاریخ فرس بهم میرسد و معلوم میگردد که جبه رعایت کسبه بر
 وجه مفصل نموده است مگر بجهت عدم اختلال امر عبادت و زمره ایشان دانند علم
 بانی مملکت و سماع چنان شد که شنجی که عالم علم سیات و نجوم بلکه بر علم خود اعلم می باشد و بر علم
 با سبت که عارف بلکه اعراف بطریق و سیان و کسبه ایشان باشد چنان گفته که تاریخ و
 من البدایه فی کسر معتبر و بی کسبه مستعمل بود و عبارات ریج المغانی و بعضی از عبارات نظایر
 ان را مستند خود گردانیده و بمجرد سماع معلوم شد که غنیت با بحث مکر عدم تأمل و بدو
 در عبارات مذکوره و الا مفهوم همان عبارات مطابق است با منطوق اجماع و با مکتب
 جمیع کتب هیات و زیجات در آنکه تاریخ فرس از ابتداء وضع آن تا زمان جلوس یزد
 مجرد این شهر یار کسر در آن معتبر و کسبه در آن مستعمل بوده و از جلوس یزد در گذشته

انوقت متروک گردید سبب آنکه اگر چه ظاهر عبارات بعضی کتب چنین است لکن از
 تحقیقات سابقه معلوم شد که در هر نوبت که یکجا کبس میشد تا مدت یکصد و نوزده سال
 بعد از آن همه ساله را سید و شصت و پنج در محسوب میشد تا سال یکصد و هشتم
 که یکجا از ارباع زایده حاصل میشد و نوبت کبس دیگر میرسید و دانسته شد که سال
 جلوس نیز در این شهر یار کسبه بوده است و نوبت کبس با بنا ماه رسیده بود
 آن سال و بعد از آن همه ساله را سید و شصت و پنج در محسوب میشد تا آنکه هرگاه
 دولت فرسان منقرض گردیده بود تا آنکه یکصد و هشت سال از جلوس او گذشته
 بود و نوبت کبس آن آذر ماه رسیده و ارباع زایده محسوب گردیده بود لکن چون دولت
 فرسان چنانچه در کتب تواریخ مسطور است بعد از انقضاء مدت هشت سال از جلوس
 نیز در منقرض گردید و یکسبه دیگر رسیده کبس بالمره موقوف گردید پس کشف از آن
 شد که در نفس الامر از جلوس او موقوف گردید و صادق است که ارباع زایده
 بعد از جلوس او محسوب نگردیده و آنچه در استشهاد نوشته شده که ابیات تاریخ فای

و کمپیه کرده بودند تا این زمان حال نکسب تمام گذشته بود و از کمب دهم ناقص این سال کمبید
 شانزدهم بود چهار کمب این از آن نکسب سیم آذر ماه و دی ماه و بهمن ماه و اسفند ماه بود و پنج کمب
 باقی از آن نکسب که از دور محمد بود و سیم فروردین ماه و اردیبهشت ماه و خرداد ماه
 و تیر ماه و مرداد ماه بود تفصیل سابق فخر و از این تحقیقات ظاهر شد که طرفین جلوس نبرد
 حیدر ابن شهریار از پیش پس هر دو اجتماع کل است باین معنی که اتفاق کل است
 که از ابتداء تاریخ فرس تا جلوس نبرد حیدر ابن شهریار آن ربع زاید را اعتبار کرد
 در مدت هر کمبید بیست سال کمپه نموده یکماه مکبرفته اند و الضیاء اتفاق کل است
 که از زمان جلوس نبرد حیدر تا این زمان آن ربع زاید را اعتبار ناکرده کان لم
 مکن غرض کرده بالمره ترک نموده تاریخ را یکی گیر گرفته اند و این هر دو طرف از
 اعتبار و عدم اعتبار متفق علیه است کسی توهم نکند که آنچه گفته شد که ترک
 کمپیه از زمان جلوس نبرد حیدر ابن شهریار است مخالف است بآنچه از
 بعضی کتب مستفاد میشود که چون نبرد حیدر مقتول و دولت فرسیان منقرض گردید

سال شمسی ناهفته گذشته بود باین طریق که سال یکصد و پستم از دور مجدداً کسب شده بود
و خمسة مترقه ملحق بفردینماه شده بود و الاضیاء سال دویست و چهل و یکم کسب شده بود و خمسة مترقه
متصل باین هشت ماه شده بود و الاضیاء سال صد و شصت و یکم کسب شده بود و خمسة مترقه
مثبت بعد از خرداد ماه شده بود و الاضیاء سال چهارصد و شصت و یکم کسب شده بود و خمسة
مترقه مکتوب بعد از تیرماه شده بود و الاضیاء سال شصت و یکم کسب شده بود و خمسة مترقه بعد
از اردیبهشت ماه ثابت گردیده بود و این روز دوشنبه مریور یکصد و پانزدهم سال شمسی تمام و
نود و شش روز بود که خمسة مترقه بعد از مرداد ماه ثابت و برقرار بود پس چون باین
نود و شش روز پنج سال شمسی تمام مکی و رکس ششم تمام میشود و نوبت کسب شهر یورما
میرسد باین معنی که سال یکصد و پستم بود بعبارة اخری سال بقصد و پستم بود باینست آن
سال را سیزده ماه گیرند و دوشهر یورما اصل و فرع قرار دهند و خمسة را ملحق بفرع نمایند
فد بر و بطریق دیگر احرار اول مرتبه چون ۱۱۹۷ سال را بر ۱۲۰ سال قسمت کردیم خارج
شد ۹ و باقی ماعد ۱۱ پس معلوم شد که از زمان یزدجرد هرگاه ربع زاید را مری داشته

مطابق عمل اول پس کوئیم که جمیع اهل تحقیق و تدقیق تصریح کرده و اجماع کل است و در جمیع کتب و
 ریجای متاخره از جلوس نیر محمد ابن شهید یار مکتوب و مسطور است که رد ز اول فرورد
 دنیا سال جلوس نیر محمد ابن شهید یار از دور کپسه که یکبار چهار صد و چهل سال است بمقتضی
 شصت سال گذشته بود پس چون ۱۱۹۶ را بر ۹۶۰ افزودیم حاصل شد ۲۱۵ و چون
 دو رکبس را که بود ۱۲۴۰ از آن نقصان کردیم باقی ماند ۷۱ و بطریق دیگر چون ۹۶۰
 را از دو رکبس نقصان کردیم باقی را که بود ۴۸۰ از ۱۱۹۶ نقصان کردیم باقی ماند ۷۱
 مطابق بعمل اول پس چون ۷۱ را بر ۱۲۰ قسمت کردیم خارج شد ۵ و باقی ماند ۱۱
 پس معلوم شد که از دور محمد داخر چ کپسه تا به گذشته و نوبت کبس تمام بمزاد ماه قدیم رسیده
 و از کبس ششم ناقص این سال یکصد و شانزدهم است توضیح و تفصیلش آنکه بعد از احتیاط
 دور که باقی ماند ۷۱ پس چون آنرا بر ۱۲۰ قسمت کردیم خارج شد پنج که آن هم فرورد دنیا
 و اردی بهشت ماه و خرداد ماه و تیر ماه و مرداد ماه است یعنی هرگاه از زمان نیر
 محمد کپسه کرده بودند حال در سابق تمام گردیده بود و از دور محمد و منقصد و شانزده

روز نقصان کردیم باقی ماند ۹ روز یعنی سه ماه که عبارت از فروردین ماه و اردیبهشت
 ماه و خرداد ماه باشد و از ماه چهارم که سیه ماه باشد شش روز گذشته پس معلوم شد
 که این روز دوشنبه ۹۹۰ روز ششم تیر ماه قدیم ۱۱۹۰ ناقصه یزدجردیه می باشد در صورت
 مفروض و صحیح و مؤید صحتش آنکه بالاتفاق و بالاتفاق روز اول فروردین سال جلوس یزدجرد
 ابن شهریار روز سه شنبه شانزدهم خرداد ماه رومی ۹۲۳ ناقصه اسکندریه بوده است
 چنانچه سبق ذکر یافت و از اعمال سابقه و بارور کردن تواریخ علم قطعی حاصل شد که یوم دوشنبه
 مزبور است و دوم آباه رومی ۲۱۳۱ ناقصه اسکندریه بوده است و یقین حاصل است
 که از روز شانزدهم خرداد ماه رومی ۹۲۳ ناقصه اسکندریه تا روز شانزدهم خرداد ماه
 رومی ۲۱۳۱ ناقصه اسکندریه ۱۱۹۰ سال شمسی تمام است و البتة یقین حاصل است
 که از روز خرداد ماه رومی تا روز است دوم آباه رومی شصت و هفت روز است و البتة
 دانسته شد که در مدت ۱۱۹۰ سال که بعد از کسب آخر بود اربعه زایده محبوب نگزیده و با این سبب
 روز اول فروردین ماه ۲۹ روز پیش افتاده پس چون ۲۹ روز را با ۷ جمع کردیم شد ۹

نیز در جدی بی کسر محسوب گردیده است یوم دوشنبه در بور روز اول فروردین ۱۱۹۷
 ناقصه نیز در جدیه است و بعد از آنکه علم قطعی حاصل شد باین مطلب پس گوئیم که هرگاه از
 ازمان نیز در جد این شهر یار بر روش سابق آمده و کسبه موقوف نکر دیده در ربیع
 محسوب شده بود یوم دوشنبه معهود ششم تریاه قدیم ۱۱۹۶ ناقصه نیز در جدیه میبود بنیشت
 آنکه چون ۱۱۹۶ ربیع را جمع کردیم شد ۲۹۹ روز و عنقریب معلوم خواهد شد که هرگاه
 کسبه موقوف نکر دیده بود بعد از جلوس نیز در جد این شهر یار آن دور تمام گردیده
 بود و از دور مجد پنج کسپ شده بود و از کسب ششم ناقص این سال مکسید و شانزدهم بود
 و معلوم است که درین ۱۱ سال که ما بین الکسبین است اربع زایده را محسوب داشته
 اند پس ۱۱۶۱ ربیع را از ۱۱۹۶ ربیع ناقص کردیم باقی ماند ۱۰۱۰ ربیع پس چون ۲۱۰
 ربیع را جمع کردیم شد ۲۷۰ روز و توضع دیگر چون ۱۱۶۱ ربیع را جمع کردیم شد ۲۹ روز پس چون
 آن را از ۲۹۹ روز نقصان کردیم باقی ماند ۲۷۰ روز مطابق عمل اول پس چون ۲۷۰ روز
 را از یکم فروردین ۱۱۹۷ ناقصه نیز در جدیه نقصان کردیم بعبارة اخری از اربعه تا

ابن خلیقوس رومی است الی یوم دوشنبه پست و دوم آب ماه رومی ۱۲۱۱ هجری ناقصه است

خزین روز است ۵۱۰۱۶۷ و ایضا از یوم سه شنبه یکم فروردین ماه سال جلوس نبرد

جبردا بن شهریار الی یوم دوشنبه یکم فروردین ماه قدیم ۱۱۹۷ هجری ناقصه نیز جبردی خزین

روز است ۵۲۱۰۳۴ و چون تاریخ عرب مقدم است بر تاریخ نیز جبردی بالاجماع

بخزین روز ۲۴۳۶ پس چون این تفاوت را از ایام عربی که بود ۵۰۱۰۳۴ روز

نقصان کردیم باقی ماند ایام نیز جبردی خزین روز ۵۲۱۰۳۴ مطابق عمل اول و ایضا چون

تاریخ رومی مقدم است بر تاریخ نیز جبردی بالاجماع بخزین روز ۲۴۳۶۳۴ پس

چون این تفاوت را از ایام رومی که بود ۵۰۱۰۱۷ روز نقصان کردیم باقی ماند ایام

نیز جبردی خزین روز ۵۲۱۰۳۴ مطابق با عمل اول و تفریق ثانی پس این اعمال علم

قطعی حاصل شد که روزهای هر یک از تواریخ نلثه سنجی است که عمل شده و اعمال

نلثه صحیح است و از صحت عمل تاریخ نیز جبردی علم قطعی حاصل شد که درین صورت

که از زمان نیز جبردا بن شهریار کمپیه موقوف در ربع زایدگان لم یکن مقروض و تاریخ

خمس متفرقه را جمعی از نجوس تعصباً للمذنب بعد از امانه ثابت و مسلمین جمع مقتضیاً للفتا
 بعد از اسفند ماه مثبت داشته اند و هرگاه کسیه باین وضع را در جلوس یزدجرد ابن شهریار
 ترک ناکرده رجب را محسوب می داشته بودند تا این زمان الیوم که عبارت
 از یوم دوشنبه دوازدهم جمادی و دهم صفر المظفر^{۱۲۴۳} ناقصه هجریه موافق بار و رستیت
 دوم آب ماه رومی^{۱۲۳۱} ناقصه اسکندریه و مطابق بار و راول فردر دنیا^{۱۱۹۷} قدیم
 ناقصه یزدجردیه است بابت که کسیه تا به براد ماه قدیم رسیده باشد و خمس متفرقه
 ملحق براد ماه باشد بیا نش که نظر بقواعد و ضوابط ارباب تخم موافق تشخیص صاحبان
 رجب که از قدیم الایام باین شرحین و مهندسین و محاسبین متداول و معمول بوده اولاً
 هر یک از تواریخ مئش را بار و راکر دیم معلوم شد که از یوم چشبه یکم حسانی محرم الحرام
 سال هجرت خاتم المرسلین و شافع المدینین محمد ابن عبدالله صلی الله علیه و آله و سلم
 الی یوم دوشنبه دوازدهم حسانی و دهم صفر المظفر^{۱۲۴۳} ناقصه هجریه چندین روز است
 ۴۲۰۱۶۵ و انصافاً از یوم دوشنبه یکم بشرین الاول که دوازده سال بعد از وفات اسکندر

هلالی ربیع الاول ^{۹۴۳} هجری قمری مطابق باروز شازند هم خراباناه رودی

نافقه اسکندریه بوده است و نیز جرد ابن شهریار در زمان طلوع عثمان ابن عفان از

محاربت لشکر نصرت پناه عرب مغلوب گردیده بواسطت مرد کزنجیت و در طاعون

مرو مقتول گردید و چون دولت فرسیان با جمعی شد و بعد از آن کسی از وریان

استیلا نیافت که تاریخ با اسم آن مجدد شود و لهذا تاریخ فرس با اسم آن قرار گرفته

به نیر جرد میسمی شد و در جلوس نیر جرد ابن شهریار چنانچه در ریجات مسطور و در

هیات مکتوب است از دور کس یعنی از دور آخر نصد و شصت سال گذشته

بود و نوبت کس با باناه رسیده بود و خسته مترقی به باناه شد بعبارة اخری

انسانی بود که از ارباع زاید و یکماه حاصل گردیده آن سال را سیزده ماه محبوب داشت

و دو باناه اصل و منبع قرار دادند و خسته مترقی را ملحق بفرع نمودند و از زمان نیر جرد

ابن شهریار تا این زمان بالا جماع کسپه بالمره متروک و رنج زایدگان لم یکن مقرو

و ایام سال این تاریخ سجد و شصت و پنج و محبوب گردید و از آن زمان الی الان

فرع کبالت نمایند و آن بعد از ماه مکیوس مثبت باشد تا نوبت چهارم و علی هذا القیاس
 عمل نمایند و در هر یکصد و نسیست سال کسپه نمایند و خمنه مترقه را یکماه مؤخر دارند تا متصل
 با سفند ماه شود و چون بکیزار و چهار صد و چهل سال گذرد و در ارسه گیرند و خمنه مترقه را
 متصل بفروردینماه سازند و با بنجه نظر بقاعده حشبن عظیم نمایند و علی هذا القیاس عمل نمایند
 و اگر بگویم که استقرار خمنه مترقه بعد از ماه مکیوس در مدت یکس و انتقال او بعد
 انتقال مکیوسی بمکیوسی بجهت اتمین بودن از غلط در تعیین ماه مکیوس است بسبب
 طول زمان پس من صیادق خواهم بود و بعد از وضع این تاریخ طریقه ایشان چنان بود
 که هر پادشاهیکه بر سر مملکت می نشسته این تاریخ را با اسم او تجدید می نمودند و
 بعد از انقضاء زمان سلطنت آن با اسم سلطان محمد و محمد و محمد و محمد پس بر و شمس طو
 عمل نمودند تا آنکه چون نوبت سلطنت بنزید حرد ابن شهریار رسید این تاریخ را با اسم
 نقل کردند و سسی بنزید حردیه نمودند و اول آن سال یعنی یکم فروردینماه سال جلوس
 بنزید حرد ابن شهریار بالاتفاق و بالاتفاق یوم سه شنبه نیست و دوم حسامی و سیم

که سلطان در هر روز از ایام سیگانه ماه و پنجگانه خمره لباس خاص و طعام مخصوصی پوشیده و خورده مناسب عال ملک امروز پس هرگاه آن ربیع زاید را مثل رومیان در هر چهار سال یکروز کس نمینویزند عبادت عباد و جشن عیایش و لبس ملک و اهل طین در آنروز زاید درست نمی آید و نام ملک دیگر باستی از برای روز یکبوس انداخته اند چنان شد که در هر یکصد و بیست سال آن ربیع زاید را یکماه گرفته انسال را سیزده ماه محسوب دارند و علی هذا القیاس ای شاهانند تعالی و در نوبت اول یعنی سال یکصد و بیستم ماه اول را فروردین ماه اصل و ماه دوم را سنه و در دنیا به فرج نامند و خمره مترقه را به فروردین ماه فرج متصل سازند و او بعد از فروردین ماه برقرار باشد تا نوبت دوم که کیسه شود و آن سال دویست و چهل است ماه دوم را اردی بهشت ماه اصل و سیم را اردی بهشت ماه فرج نامند و خمره مترقه را متصل با اردی بهشت ماه فرج نویسند و آن بعد از اردی بهشت ماه ثابت باشد تا نوبت سیم که کیسه شود و آن سال سیصد و شصت است ماه سیم را خرداد ماه اصل و چهارم خرداد ماه فرج نامید و خمره مترقه را بعد از خرداد ماه

چ میباشند پنج از آن را که برعم ایشان است تریا باشند بحسب مرتبه تا نهم خمنه مشرق گردانند
 چنانچه در هر سالی یکبار ذکر نمایند و هر یک از ایام سی کانه ماه را مسمی باسم کی از آن
 ملائکه سی کانه باقی گردانند چنانچه هر یک در سالی دوازده بار مکرر شود پس از
 میان ملائک سی کانه دوازده ملک را که عطاء ملائک بودند و برعم ایشان این
 دوازده ملک را خدای تعالی بر مجموع عالم کاشته در ماه استعمال کردید و چون هر یک
 از مشهورات شاعشریه و ایام سی کانه ماه و پنجانه خمنه مشرق را باسم خاص مسمی گردانند
 از اسما ملائکه و ایشان را زمره خاصی بوده است باسم هر ملک که عبادت ایشان
 بوده است پس در هر روز یک باسم ملک آن روز میرسیدند زمره و عبادت خاص
 در آن روز میکردند و اینها در هر ماه روز یک نام آن روز بایم انما و اسم یک ملک بودن
 روز را تعظیم کردند و جشن نمودند و هر عمل که در آن روزها کردند بجز نگاه داشتند تا برایشان
 مبارک بود مثلاً روز نوزدهم سنه و در دنیا را ویم رومی هشت ماه را و ششم خرداد ماه را
 و سیزدهم تیر ماه را و علی هذا القیاس تا آخر مینی جم اسفند ماه را و اینها را ریحان شد

تا بر مردمان استباهی واقع نکرد و نمودن عجم را که دانا یان زمان بودند حاضر گردانید
و مطلب خود را بایشان اظهار نمود ایشان باتفیق گفتند که خدای تعالی آفتاب را
از نور خود آسردید و آسمان و زمین را بآن روشن گردانید و نباتات را از آن رزق
و پرورش داد و در آفرینش آن خدای تعالی عنایت پیش از دیگران فرموده و عجمی
حشیم بروی دارند که او نورست از نورهای نیردانی و در آن خدای تعالی بحکالت
و عظمت نکرد پس صلاح چنان است که یکدوره خاص از آن مدت سیصد و شصت
و پنج روز ربعی است سالی خوانند و بعد سال را روزی گیرند که آفتاب در درج اول
حمل باشد چه اول سال است بالطبع و بعد نشو و نما از آن زمان است و بجهت بزرگ
داشتن آفتاب از روز را جشن عظیم نمایند پس رای سلطان چنان قرار گرفت
و چون دور آفتاب سیصد و شصت و پنج روز ربعی است سیصد و شصت را بر
دوازده که عدد شهر است قسمت کردند خارج شد ایام هر ماهی سی روز ربعی
ماند از ایام سال چپه و ریس آن را خسته مترقه نامیدند و چون بزعم ایشان ملائکه سی

الایام است می افزایند و مبد تاریخ ایشان بنا بر قول مشهور بعد از انقضاء
 مدت دوازده سال از وفات اسکندر ابن قلیقوس رومی است و فرسایان شهر
 اشاعریه معروفه الاسامی خود راست وی الایام یعنی سی روز گرفته اند و پنجر و رباعی
 از ایام سال را خمس مترقه نامیده اند و آن ربع زاید بر ایام سال را بجه و باعشی در
 مدت مرکبید و پست سال یکما یکسپه نموده سال یکصد و بیستم را سیزده ماه گرفته اند
 و بعضی از ناسس تویم که چون کیومرث که بلغت فرسی بمعنی حجی مطلق است و او
 اول سلاطین و سلطان اول از بنی نوع آدم است چنانچه حکیم طوسی فرموده
 نخستین خدیوی که کشور کشود سر را جداوان کیومرث بود گفته اند که مبد تاریخ فرس از
 جلوس کیومرث میباشد و این محض توهم و توهم محض است بجه آنکه فضلا محققین و علماء قد
 و اکابر مشهورین و محاسبین معروفین فی هذا الفن از متقدمین و متاخرین قائل بر آنند
 که مبد این تاریخ از زمان سلطنت جمشید میباشد و کلام تصریح کرده اند که چون جمشید بزرگ
 مملکت پادشاهی نشست خواست که ایام و ماه و سال را اسم نهاد و تاریخ سازد

شروع نموده میگوید که بر طالعین علوم و ارباب هیات و نجوم پوشیده و مخفی نیست که
 سال شمسی که عبارت است از زمان مفارقت شمس منقطه از فلک البروج را مثلا اول
 حمل تا معاودت او بهمان نقطه مدت سصد و شصت و پنج روز ربعی است تقریباً یعنی شش
 ساعت کمتر و مقدار کمی را با رصا و تخلف یافته اند بر صد بطلیموس ۷۷۰ ثانیه است و بر صد
 الیخانی ۷۸۰ دقیقه و بر صد حکیم محمد بن مغربی ۷۹۰ ثانیه و بر صد تائی ۸۰۰ دقیقه و بر صد
 اهل خطاط ۸۱۰ دقیقه و بر صد سلطان المغفور کورکان ۸۲۰ ثانیه و حکیم محمد بن مغربی فرموده
 که ارسا و قدیمی اهل روم دال است بر آنکه رومیان بر صد از ربع کمتر یافته اند لکن
 بحسب امر اوسط آن ربع را تمام گرفته اند و بعضی دیگر گفته اند که رومیان بر صد ربع تمام یافته
 اند اما فرسیان با بالاجماع مثل رومیان ربع تمام گرفته اند پس سال شمسی برابر یک از
 تاریخ رومی و فرسی مدت سصد و شصت و پنج روز ربعی است بدون زیاده و نقصان
 الا آنکه رومیان شعور ثانی عشریه مشهوره الاسلامی خود را متفاوت الایام گرفته اند
 و آن ربع را بیدار در مدت هر چهار سال یکسال کسبه نموده بکیر و زایام شتاب که اقل

عزیز در بحر مودت و جاس در سفینه ولای این چهره میباشند خواهش نمودند که مختصر شرحی بنویسند
 در تاریخ فرستیه و بدایه آن و سبب کمپیه ز نوبه آن و متدار متفرقه و دوره آن و جهت ترک
 کمپیه و نهاییه آن بل المستبح محلی از طریق روم هم از تاریخ و هم کمپیه و دوران بلکه
 بیان نماید ما برهان که هرگاه کمپیه فرسیان از زمان نیرد جرد این شهر یا ترک نگردد
 و با آن روش آمده تا این زمان حال بجا رسیده و خمره متفرقه بعد از کدام ماه برقرار بود
 و چون ترمذی قول ایشان غنم الناس ملوم و غنم نفسی ندوم و فی الواقع مدحور طیب و دلندا
 عدد ترمذی را بر ترمذی ترجیح داده رحمت را راحت دانسته اجابت قول ایشان نمود
 و هرگاه بعون الله و توفیق با تمام رسد توقع از خاندیم عظام و استادان ذوی العز و الاحرام
 در فنون ثلثه اعنی هیات و حساب و هندسه الکه چون مطمح کردند بر سهوی یا نیانی
 یا خطائی در بیان یا در حساب یا در برهان یا امر دیگر این چهره را در صورت امکان منهن کرد آید

متنبه سازند و الا خود را از جمله و العافین عن الناس و در زمره فمن غفی و اصلح بعد ذلك
 فاجره علی الله در آورند فان اول الناس اول الناس پس باستغاثه الله و تاسیده

و این یوم دوشنبه مذکور نه ماه قمری یعنی ششم تیر ماه ۹۸۰ هجری ماقصیر در حدیث خواهد بود
 نه الحقی که دید که بر فرض استمرار قاعده کس یکصد و پانزده سال تمام و سه ماه و پنج روز از
 سال یکصد و شانزدهم ناقص گذشته خواهد بود و این دوشنبه مذکور یوم ششم از ماه چهارم از
 سال یکصد و شانزدهم است پس هرگاه با این سه ماه و پنج روز یک سال تمام بکنند و نوشت
 کس شهر یور ماه خواهد رسید و علم و خداوند
 تخل مهر عالینجا بستن لقا
 و حیدر احمدی و بطیموس الزمانی میرزا اسد الله المنجم الاصفهانی زید فضل
 بسم الله الرحمن الرحیم نعتین

الحمد لله الذی خلق تقدرة السموات والارضین فی ستة ایام و اشرق نور وجهه و جوه الکواکب
 و الاجرام و الصلوة و السلام علی محمد الذی بعث الله لارشاد الانام و علی اوصیائه و مناه
 الائمة الکرام ما کراتشهور و الاعوام اما لعبد اقل السادات و الطالبین و حقیر
 المنجمن المنشد المضعف المستخرجین و المحاسبین محمد صادق بن عبد الحسین
 النخاتون آبادی الاصفهانی الشیخ المنجم یکوید که جمعی از خاندیم عظام و محتبان ذوی الخوف
 الاجرام

فروردینماه مذکور نقصان کردیم ۷۱۷ سال باقی ماند پس معلوم شد از قرار بنیاد
 که اگر طریقه کسب تا حال برقرار بود از ابتدای وضع آن تا حال چهار دوره تمامه و ۷۱۷ سال
 از دوره خامیه ناقصه گذشته بود و در مدت ششصد سال از آن پنج کیسه باید شده باشد
 یعنی در فروردینماه وارد می شست ماه و خرداد ماه و تیرماه و مرداد ماه و حال دو صد و
 شانزده سال تمام از زمان الحاق کیسه بمرداد ماه باید گذشته باشد و این یوم دوشنبه
 مذکور اول سال یکصد و هفتصد و هشتاد و یک باشد لکن چون بعد از زمان یزدجر تا حال
 طریقه کسب بالمره متروک و سالهای صد و شصت و پنجر و زنی کسر محسوب کردیم معلوم شد
 که هرگاه طریقه مذکور بعد از زمان یزدجر جاری می گشت بود با ست تا حال کیسه
 شده باشد یعنی بر سالهای گذشته نه ماه علاوه شده باشد پس یوم دوشنبه اول
 فروردینماه مذکور بنا بر فرض تحقق کیسه نه ماه مقدم بر موقع خود باید واقع شود چون سال
 شمسی دوازده ماه و پنجر و ز است پس هرگاه از آن ماه موضوع شود باقی مانده است ما
 پنجر و ز دیگر که فروردینماه وارد می شست ماه و خرداد ماه و پنجر و ز از تیرماه بوده باشد

ضبط آثار سلف سوای همین یک تاریخ را از فرسیان نقل نموده اند و در هیچ کتاب
و هیچ موضع اسمی درسی از تعدد تاریخ نجوس مذکور نیست و از ملاحظه کتب معتبره و وجوه

تقریبیه عقلیه علم قطعی بر وحدت تاریخ نجوس حاصل میگردد و احدی را در آن مجال
شک و شبهه نیست و چنانچه کمپیه بر وجه مذکور بعد از زمان نیر در جرد ابن شهریار

الی الان ثابت و برقرار بود حال که یوم دوشنبه دهم تلمالی و دوازدهم حسانی شهر صفر

المطفر ۱۲۲۳ هـ ناقصه هجریه در روز اول فردر دنیا ۱۹۷ هـ ناقصه نیر در جدیه و بسیت و

دوم آب ماه رومی ۱۲۳۱ هـ ناقصه اسکندریه دشان دهم شهر یور ماه جلالی ۷۴۱ هـ ناقصه

ملک شاهیست با بسیت که کسبه تا به بزا د ماه قدیم رسیده باشند بجهت آنکه بالاتفاق

در سال اول جلوس نیر در دوشنبه کمپیه با نام ماه رسیده بود پس از دو مرتبه

ناقص چهار مرتبه و هشتاد سال باقی مانده بود که ۶۰ سال که سابق ذکر شد هرگاه

جمع نمایند مقدار یکدوره تمامه که ۱۴۲۰ سال بوده باشد حاصل شود پس هرگاه ۴۱

سال را از ۱۹۷ سال که از استیاد ای جلوس نیر در جد است تا روز دوشنبه اول

از انسبیای سلف علی بنیاد و علیم الصلوة والسلام بوده باشد چه بسیار از رسوم و
ریاضیه حکمیه را در بعضی از کتب از ایشان نقل نموده اند بلکه حکمای سابقه را ملایمه بالیاس
دانسته اند و چون طبع ظهور اسلام و نسخ شرایع سابقه رسوم و آثار سلف بالمره منتقض
شد شاید امر کسبه نیز از انجمله بوده باشد و از تحقیقات مذکوره ظاهر شد که بنای امر کسبه
بر وجه مذکور بجهت عدم احتمال امر عبادت و زمره ایشان بوده است و چنانچه کسبه بر وجه
معهود امر می نمایند اشتداد امر عبادت و زمره ایشان درست نمی آید پس معلوم شود که تاریخ
متداول فیما بین زهاد و اهل عبادت ایشان همین تاریخ بوده است که کسبه را در آن
مرعی میداشته اند و بر بنح مسطور ذکر و زمره نموده اند و سلاطین مجوس نیز چون همیشه در هر
طریقه مجوسیه بوده اند و مخالف با طریقه اسلام و مسلمین بر کر باز مباد و عباد خود مخالفست
نموده طریقه ایشان را مرعی میداشته اند پس تاریخ متداول فیما بین ایشان هم یک تاریخ
بوده است که موافق آداب آن رفتار نموده اند و علاوه آنکه احدی از بنی سابقین و
لاحقین و از باب سیر و تواریخ و علوم سیات و ریاضی با وجود نهایت دقت و تتبع و

پس معلوم شد که از ابتدای وضع این تاریخ تا زمان جلوس نیر در دهر دهر این شهر بار دو دور تا
گذشته بود و از دور ثانی تا قصه نصد و شصت سال از تسبیح کتب سیر و تواریخ معتبره معلوم
میکرد که از ابتدای زمان جلوس حمید تا زمان جلوس نیر در دهر دهر این شهر بار سه هزار و نصد
هجده سال تمام می باشد و چون زمان مابین وضع تاریخ و جلوس نیر در دهر دهر را که هزار و هشتصد و چهل
سال بود از زمان مابین جلوس سیمین نقصان کردیم باقی ماند هفتاد و هشت سال از اینجا
شد که در ابتدای وضع این تاریخ هفتاد و هشت سال از جلوس حمید گذشته بود است
و در سال هفتاد و نهم بوده است که بنای دور کس را نهاده اند و از ابتدای وضع این
تاریخ تا زمان نخب النصر و هزار و چهارصد و شصت سال و دو سیت هفتاد و پنجاه و شش
و تا مبدأ تاریخ روم که روز دوشنبه بعد از وفات اسکندر بدو از ده سال است و نه روز
بشصد و نود و شش سال و دو سیت و سی و شش روز است و تا روز سه شنبه که ده روز
بعد از ولادت حضرت عیسی علی نبی و علیه الصلوٰه و السلام است سه هزار و دو سیت
هشت سال و سی و چهار روز می باشد و دو سیت که بنای دور کس از بناهای احدی

و تاریخ باسم او مجد و نمودند و چون یزدجرد از شکر اسلام مغلوب شد و در طاجیکه مرقل
رسید و دولت فارسین باو منتی شد و کسی بجای او نشست که تاریخ باسم او مجد شود
تاریخ مذکور مستمعی یزدجردیه باقی و مستمر ماند و ثعلب انقراض دولت فارسین ضعیف
ایشان طریق کسب موقوف شد و دیگر کسی از امر عی داشت و منجه شترقه را در آخر ابا
باقی گذاردند و بعضی از اباخراسف در نهم ماه که آخر سال بود طحی ساختند و از آن
ریکه از کت سیر و تواریخ معتبره متفاد میکردند از ابتدای وضع این تاریخ که
در زمان جمشید بوده است تا یوم سه شنبه اول فروردین ماه سال جلوس یزدجرد سه هزار
هشتصد و چهل سال گذشته بود و چون باتفاق کل علما در ان سال نوبت کسب بابا نامه رسید
بود معلوم میکرد که از دور مجد و ناقص نهصد و شصت سال گذشته بود که آنست
انتقال نوبت کسب از فروردین ماه بابا نامه است پس چون زمان دو دوره تمامه که دیگر
هشتصد و هشتاد سال بوده باشد علاوه بر آن نهصد و شصت سال نمایند سه هزار
هشتصد و چهل سال تمام شود که زمان باین اول وضع تاریخ است تا جلوس یزدجرد بن
شاه

و برقرار داشتند و نمسه مستقره را ملحق با کبوس میکردند و طریقۀ ایشان چنان بود که در نوبت
اول ماه کبوس را بفروزدین ملحق مییافتند و در دفعه ثانی بادی هشت ماه و در دفعه ثالث
نخود و ماه و یکده تا در مدت یک هزار و چهارصد و چهل سال یکدور تمام شدی و ماه کبوس با سفید
دماه رسیدی بعد از آن باز دور از سر گرفته و ماه کبوس را بفروزدین ماه ملحق مییافتند
و یکده او سبب این تغییر و تبدیل می یافت بر خط دور بود تا هر وقت که خواهند زمان ای
کبس را تا آنوقت معین نمایند توانند کرد و اگر همیشه بکیمه مثلاً فروزدین ملحق مییافتند هر وقت
که استعلام مبد کسپه میخواهند نمایند میرنود چر که معلوم نبود که آنوقت آنوقت چندم الحاق
کسپه بفروردین است و کلام بطلمیوس در محیطی و محمد بن احمد الخفیری در شرح تذکره و سایر
از متقدمین دستاخرین صریح است در اینکه بنای دور کبس از زمان جمشید بوده است
و طریقۀ ایشان چنان بود که هر پادشاهی که بر سر مملکت می نشست تاریخ را با اسم او مجد و میو
و این طریقۀ جاری و مستمر بود تا اینکه نوبت سلطنت نبرد در دین شهر یار رسید و آن
روز سه شنبه اول فروردین ماه بوده است و در آن سال نوبت کسپه با ماه رسید

شهر و پنجگانه منته مشرقه را با اسم مخصوصی که بزعم ایشان اسما ملائکه است نامیدند و
 منسوب با او داشتند و در هر روز از روزها ذکر و زمره مخصوصی که عبادت ایشان
 بود با اسم ملک منسوب با روزی نمودند و هه گاه آن ربع زاید را اصلاً لحاظ
 ننموده بنظر نمی آوردند سال ایشان شمسی حقیقی نمیشد و چنانچه از آن گاه میداشتند تا
 مدت چهار سال که یک روز میشد از روزی حساب میکردند و از آن پس نمیدادند
 چنانچه معمول به رومیان است امر عبادت و زمره ایشان مختل میشد چرا که ملک
 مخصوصی که آن روز را با اسم او مسمی کردند و با اسم او ذکر و زمره نمایند ثابت نمیدادند
 نشد چه ملائکه بزعم ایشان سی و پنجند که هر یک از ایام سیگانه شهر و پنجگانه منته
 مشرقه را مسمی با اسم آنها نموده بودند و ذکر و زمره میکردند و از برای روز یکبوس
 اسم خاصی دیگر و زمره مخصوصی نداشتند لهذا اربع زایده را نگاه داشتند تا در
 مدت صد و پست سال که هشتاد و نهمی میکرد دید آن ماه را کسب میکردند و سال کسب
 میسم را سیزده ماه محسوب داشته اسامی و عبادت ایام شهر و دیگر را در آن ماه نیز جاری

جامعه فارسیان ساکنین سبز مینی و بعضی از بنا در دیگر هندوستان احتمالی در کیفیت تاریخ متدا
 ول فیما بین ایشان که معروف بتاریخ فرانس قدیم و تاریخ ریز در دست واقع گردیده بود
 و بعضی از محاذیم که ایشان را با بخند و مراد و با اهل آن دیار آشنائی بود ازین فیضاً
 حواش نمودند که آنچه از مطالعه کتب معتبره بیات و ریاضی و ریاضات قدیمه و جدیده
 درین باب بر او واضح گردیده اظهار نمایند لهذا اجابہ لمسولم این چند کلمه را بر سیل احتصار
 معروض داشت بدانکه آفتاب بکدوره فلک البروج را در مدت سیصد و شصت
 و پنج روز و ربع روزی تفریاً طی نماید و در میان و فرسیان آن کسر زاید را ربع تمام
 بی زیاذه و نقصان محسوب داشته اند پس چون سال ایشان شمسی حقیقی است
 ایام سال ایشان سیصد و شصت و پنج روز و ربع روز است تحقیقاً و چون سیصد و شصت
 را بر عدد شهر که دوازده است قسمت کردند خارج شد عدد ایام هر ماهی
 سی و روز بی زیاذه و نقصان و بچند و در باقی را حتمه مقرر نمایند و چون
 اسامی در میان ایشان معمول و متعارف نبود هر روز را از روزهای سیگانه

تاریخ فارسی و اینکه قبل از زمان یزدجرد چگونه از معمول میباشته اند و کمپیه در آن معمول میباش
 بوده یا نبوده است و اینکه سواى این تاریخ تاریخ دیگر بوده است که متعارف اهل
 عبادت و زما بوده یا نبوده است و تاریخ سلاطین و زما متحد بوده و اینکه علت و سبب
 کمپیه نمودن و علت موقوف شدن آن چه بوده است و چنانچه طریقه کسب مستمر و برقرار بود
 حال در کدام سال و ماه و روز واقع می گردید و بعد از این نیز در کدام وقت واقع میشد هر
 از مطالب مذکوره را مفصلاً مشروحاً در ذیل و حواشی این صفحه علمی مندرج نموده باهمار
 شریفه خود مشرف و مغربین مندرج نماید بجهتیکه احدی را مجال ریب و شبهه نبوده باشد
 و علما و حکام شرع مطلع نباشند شهادت خود را برصد و آن قول از ما هرین این فن ادا فرماید
 تا آنکه بالمره شبهه رفع شده باشد ان الله لا یضیع اجر المحسنین

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله رب العالمین و الصلوة والسلام علی محمد و آله الطیبین الطاهیرین اما بعد
 چنین گوید اضعف عباد الله و احوجم الی الله العزیز الله البکم الاصفهانى که چون بتنا

ایشان بجهت تقویت و اثبات امر خود مثبت با ذیال بعضی از مسلمین و مؤمنین انخدود شده
و سخنان خفیه که دال بر تقویت و اثبات مدعای خود باشد از مسلمین و کتب معروفه^{این}
در علم سیات و ریاضی اخذ نموده مستمسکی و دلیلی بر اثبات مدعای خود بهم رسانیده اند
و باین واسطه کجاینبی در صد الزام و ابطال قول فرقه دیگر بر آمده ایشان را خند و
و مکتوب نموده اند حضرات مخدولین از راه معاندت با اسلام و مسلمین این را دست آویز
نموده سخنان نالایق نسبت بعلما می آید ب تصانیف مذکوره و اقترای حقه در باره
مسلمین و مؤمنین انخدود مذکور داشته اند ایشان را درین باب معلل بغرض دانسته اند
و بجهت رفع این منازعه و سلب توهمات فرقه مخدوله در حق مسلمین آراء جمیع برین متفق شد
که مدعای مذکور را از علما و فضلا و متبحرین دار السلطنه اصفهان استفسار نمایند و هر نحو که ایشان
از کتب معتبره خود علم بهم رسانیده باین فرمایند تا حجت فیما بین ایشان بوده باشد رفع
این منازعه و کفایت شود لکن استیفاء و استعلام و استخبار میرود از علما و عظام^{مستحقین}
ذوی الاحترام دار السلطنه اصفهان دامت برکات^{کنی} که هر که علیم و خیر بوده باشد برچو

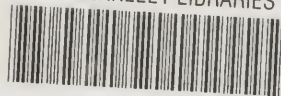
چون باین دو طایفه عظیم از مدعیان متابعت مذهب حضرت ابراهیم علیه صلوات الله الرحمن
 الرحیم که معروف بطایفه فارسی ساکنین هند رنجی و بعضی از بنا در دیکر هندوستان در باب
 تاریخ متداول فیما بین ایشان که معروف بتاریخ دوس قدیم و تاریخ بریدجر دست اخلاقی
 بهم رسیده که در این مذهب سابقه یعنی قبل از زمان بریدجر ابن شهریار چگونه از معمول میشدند
 جمعی کثیر از علما و اجله طایفه مذکوره بر اینند که طریقه اسلاف ایشان چنان بوده که همراه از
 تاریخ مذکور راسی روز حساب نموده اند و در هر صد و بیست سال یکبار سال مذکور عطا
 نموده آن سال را سیزده ماه گرفتاری و انعام را کمپنه کشتی و بنای عبادت و ضبط
 اوقات و ایام تبرکه ایشان بر این تاریخ بوده است و جماعت خلیل دیگر از ایشان میگفتند
 گردیده میگویند که در تاریخ فرس مطلقا کمپنه معمول متعارف نبود یا اگر بود معمول ^{طین} ^{سنان}
 بوده است و مطلقا رجوع بدین دین و عبادت ایشان نداشته است معمول
 اهل ملت و عبادت ایشان نبوده است و معمول اهل ملت و عبادت تاریخ دیگر
 بوده است خالی از کسر و کسب و این منارعه فیما بین ایشان بطول انجامیده و بعضی از علما

کتاب کو اہل کیسہ دروین زرتشتیہ

چون جماعت فارسیان ہند در میان خود اختلاف کرده بودند در کتب تاریخ
فرس فرہ معروفہ پوریکر قریب شتاد و ہشت سال است بنامی دین را بر روز و ماہ چتر
خود گذاشتہ و حال قریب ہفتصد نفر مہاشند و منکر کتبہ تاریخ فرس قدیم و جا
معروف ہاشاہمی و قریب چہل ہزار نفرند قایل بکس و چوریکران کہ ادعا
بودند قبل از یزدجرد و تاریخ در فرس بودہ یکی با کیسہ برای امر دین
و یکی با کیسہ برای کار سلاطین و نیز ادعا کردہ بودند کہ کتب اہل اسلام
این مطلب است از مضمون این محضر کذب قول چوریکران ظاہر شد کہ موافق
کتب اہل اسلام قبل از یزدجرد و تاریخ محضر سلا و کیسہ در را و بودہ و در باب
اثبات صد و در این محضر از فضلا و مجتہن محضری دیگر در معمرہ بمبائی از
تجار ایران کارش یافتہ نقل آن در ذیل این کتاب مسطور است

کمترین بہدین پستی مانند جمعی اشہار داد مطبوع و در طبع خانہ بمبائی موزوم
بحام جمشید ۱۲۰۲ یزدجردی مطابق ۱۲۴۱ ہجری

U. C. BERKELEY LIBRARIES

C046756814

